

Dziennik Urzędowy C 47

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

25 lutego 2006

<u>Zawiadomienie nr</u>	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Komisja	
2006/C 47/01	Kursy walutowe euro	1
2006/C 47/02	Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw ⁽¹⁾	2
2006/C 47/03	Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r., zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r., w sprawie zastosowania art. 87 i art. 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw ⁽¹⁾	4
2006/C 47/04	Informacja przekazywana przez Państwa Członkowskie dotycząca pomocy państwa przyznawanej na mocy rozporządzenia (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie szkolenia, zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 363/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. ⁽¹⁾	6
2006/C 47/05	Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej ⁽¹⁾	13
2006/C 47/06	Pomoc państwa — Belgia — Pomoc państwa C 40/2005 (ex N 331/2005) — Ford Genk — Zaproszenie do przedkładania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	14
2006/C 47/07	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przykładki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu ⁽¹⁾	21
2006/C 47/08	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4095 — Deutsche Telekom/Corpus/Morgan Stanley/Sireo) — Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	23
2006/C 47/09	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4157 — Wendel Investissement/Groupe Materis) ⁽¹⁾	24

2006/C 47/10	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4104 — Aker Yards/Chantiers de l'Atlantique) ⁽¹⁾	25
2006/C 47/11	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4131 — Bain Capital/Texas Instruments) — Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	26

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

2006/C 47/12	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (COM (2005) 475 wersja ostateczna)	27

II Akty przygotowawcze

.....

III Powiadomienia

Komisja

2006/C 47/13	GR-Elliniko: Obsługa regularnych połączeń lotniczych — Zaproszenie do składania ofert opublikowane przez Republikę Grecką na podstawie art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 w sprawie obsługi regularnych tras lotniczych zgodnie z nałożonymi zobowiązaniami z tytułu wykonywania usług publicznych	48
2006/C 47/14	P-Lizbona: Wykonywanie regularnych usług lotniczych — Sprostowanie do zaproszenia do składania ofert na wykonywanie regularnych usług lotniczych na trasie Lizbona/Bragança, Bragança/Vila Real/Lizbona, ogłoszone przez Portugalię zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 („Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej” S 25 z dnia 7.2.2006, procedura otwarta, 27011-2006) („Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej” C 32 z dnia 8.2.2006) ⁽¹⁾	51

Informacja

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Informacje)

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

24 lutego 2006

(2006/C 47/01)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,1896	SIT	Tolar słoweński	239,49
JPY	Jen	139,11	SKK	Korona słowacka	37,285
DKK	Korona duńska	7,4604	TRY	Lir turecki	1,5724
GBP	Funt szterling	0,68030	AUD	Dolar australijski	1,6062
SEK	Korona szwedzka	9,4200	CAD	Dolar kanadyjski	1,3715
CHF	Frank szwajcarski	1,5602	HKD	Dolar hong kong	9,2302
ISK	Korona islandzka	78,82	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7949
NOK	Korona norweska	8,0465	SGD	Dolar singapurski	1,9323
BGN	Lew	1,9558	KRW	Won	1 149,63
CYP	Funt cypryjski	0,5747	ZAR	Rand	7,2830
CZK	Korona czeska	28,360	CNY	Juan renminbi	9,5682
EEK	Korona estońska	15,6466	HRK	Kuna chorwacka	7,3098
HUF	Forint węgierski	252,77	IDR	Rupia indonezyjska	11 054,36
LTL	Lit litewski	3,4528	MYR	Ringgit malezyjski	4,419
LVL	Łat łotewski	0,6960	PHP	Peso filipińskie	62,038
MTL	Lir maltański	0,4293	RUB	Rubel rosyjski	33,5320
PLN	Złoty polski	3,7850	THB	Bat tajlandzki	46,852
RON	Lej rumuński	3,5053			

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw

(2006/C 47/02)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Pomoc nr: XS 30/2001

Państwo Członkowskie: Włochy

Region: Marche

Nazwa programu pomocy: Ustawa regionalna nr 5 z dnia 9 maja 2001 r. — zmiany do ustawy regionalnej nr 33 z dnia 28 października 1991 r. „Działania mające na celu przekwalifikowanie regionalnej oferty turystycznej”

Podstawa prawna: Legge regionale 9 maggio 2001 n. 5

Roczne wydatki planowane w ramach programu:

250 000 EUR na 2003 r.

250 000 EUR na 2004 r.

250 000 EUR na 2005 r.

250 000 EUR na 2006 r.

Maksymalna intensywność pomocy: 15 % ekwiwalentu dotacji brutto (EDB) dla małych przedsiębiorstw oraz 7,5 % EDB dla średnich przedsiębiorstw; na obszarach objętych wyłączeniem, o którym mowa w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE, intensywność pomocy wyniesie 8 % ekwiwalentu dotacji netto (EDN) + 10 % EDB dla małych przedsiębiorstw oraz 8 % EDN + 6 % EDB dla średnich przedsiębiorstw

Data realizacji: Od 2001 r.

Czas trwania programu: Czas trwania programu jest dłuższy od okresu obowiązywania rozporządzenia WE nr 70/2001, który kończy się z dniem 31.12.2006; region Marche zobowiązuje się wprowadzić wszelkie niezbędne zmiany, by dostosować niniejszy program do nowych wytycznych wspólnotowych

Cel pomocy: Program przewiduje pomoc finansową oraz dopłaty do oprocentowania na realizację inwestycji w sektorze turystyki, zgodnie z definicjami zawartymi w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 70/2001

Sektor(-y) gospodarki: MŚP prowadzące działalność w sektorze turystyki

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Regione Marche
Servizio Turismo ed Attività ricettive
Via G. da Fabriano
I-60100 Ancona
Tel. 071 80 61

Numer pomocy: XS 122/04

Państwo Członkowskie: Włochy

Region: Marche

Nazwa programu pomocy: Jednolity dokument programowy, cel 2, lata 2000-2006 — środek 1.1 Pomoc dla MŚP przemysłowych i rzemieślniczych na inwestycje produkcyjne i inwestycje w zakresie ochrony środowiska, środek 1.1.1 Pomoc dla MŚP przemysłowych na inwestycje produkcyjne, działanie b2, art. 11 ustawy nr 598/94, środki wspierające inwestycje w innowacyjne rozwiązania technologiczne i ochronę środowiska, innowacyjne rozwiązania organizacyjne i handlowe, jak również bezpieczeństwo w miejscu pracy.

Podstawa prawna: Docup Ob. 2 2000-2006

Roczne wydatki planowane w ramach programu:

Pomoc podstawowa:

788 835,00 EUR w 2001 r.

831 006,00 EUR w 2002 r.

989 370,60 EUR w 2003 r.

Ogółem: 2 609 211,60 EUR

Pomoc przejściowa:

268 149,60 EUR w 2001 r.

431 879,10 EUR w 2002 r.

402 292,20 EUR w 2003 r.

Ogółem: 1 102 320,90 EUR

Pomoc podstawowa:

3 028 405,00 EUR w 2004 r.

3 221 452,00 EUR w 2005 r.

1 600 855,00 EUR w 2006 r.

Pomoc przejściowa:

411 207,00 EUR w 2004 r.

32 622,00 EUR w 2005 r.

Maksymalna intensywność pomocy: Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 70/2001 stosuje się następującą intensywność pomocy: 15 % ekwiwalentu dotacji brutto (EDB) dla małych przedsiębiorstw oraz 7,5 % EDB dla średnich przedsiębiorstw; na obszarach objętych wyłączeniem, o którym mowa w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE, intensywność pomocy wyniesie 8 % ekwiwalentu dotacji netto (EDN) + 10 % EDB dla małych przedsiębiorstw oraz 8 % EDN + 6 % EDB dla średnich przedsiębiorstw

Data realizacji: Zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej do objęcia pomocą kwalifikują się koszty poniesione przez bezpośredniego beneficjenta po dacie opublikowania zawiadomienia.

Wyłącznie inwestycje zrealizowane po dniu złożenia wniosku o pomoc kwalifikują się do objęcia pomocą

Czas trwania programu: Czas trwania programu pomocy pokrywa się z czasem realizacji jednolitego dokumentu programowego (2000-2006)

Cel pomocy: Pomoc jest przeznaczona dla MŚP przemysłowych z regionu Marche objętych celem 2 wygasającej pomocy przejściowej (phasing out)

Sektor(-y) gospodarki: Sektory C, D, E, F (klasyfikacja Istat '91) z uwzględnieniem wyłączeń i ograniczeń ustanowionych w przepisach wspólnotowych dotyczących pomocy państwa (w tym pomocy na rzecz eksportu i pomocy dla przemysłu motoryzacyjnego).

Pomoc nie obejmuje działalności związanej z wytwarzaniem, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów określonych w załączniku I do Traktatu WE

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Regione Marche
Servizio Industria e Artigianato
Via Tiziano, n. 44
I-60100 Ancona
Tel. 071 80 61

Inne informacje: Zmiana czasu trwania pomocy nr XS 140/2003

Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r., zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r., w sprawie zastosowania art. 87 i art. 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw

(2006/C 47/03)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Pomoc nr	XS 149/04		
Państwo członkowskie	Zjednoczone Królestwo		
Region	North East England		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Alnwick Garden Trust		
Podstawa prawna	Industrial Development Act 1982 Sections 7 & 11 Section 2 Local Government Act 2000		
Planowane roczne wydatki lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi	Program pomocy	Całkowita kwota roczna pomocy	
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	1 908 313 GBP
		Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia	Tak	
Data realizacji	Od 13 października 2004 r.		
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do 30 kwietnia 2005 r.		
Cel pomocy	Pomoc dla MŚP	Tak	
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do pomocy dla MŚP	Tak	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Nazwa: Government Office for the North East European Programmes Secretariat		
	Adres: Citygate Gallowgate Newcastle Upon Tyne NE1 4WH United Kingdom		
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 6 rozporządzenia	Tak	
Nr pomocy	XS 6/05		
Państwo Członkowskie	Włochy		
Region	Umbria		
Nazwa programu pomocy	pomoc dla MŚP w zakresie bazy noclegowej (hotele, baza pozahotelowa, infrastruktura na świeżym powietrzu, w zabytkowych budynkach), pomoc na działalność powiązaną oraz działalność w zakresie rzemiosła artystycznego i tradycyjnego		

Podstawa prawna	Determinazione Dirigenziale n. 9086 del 21 ottobre 2004. Bando per la presentazione di proposte per la promozione di progetti integrati da parte dei seguenti soggetti: Pool di piccole e medie imprese, pool di piccole e medie imprese ed enti pubblici per la realizzazione della filiera turismo — ambiente — cultura nella regione Umbria
Roczne wydatki planowane w ramach programu	maksymalnie 2 000 000 EUR rocznie; na program pomocy przewidziano łącznie nie więcej niż 7 000 000 EUR
Maksymalna intensywność pomocy	— małe przedsiębiorstwa: 15 % ekwiwalentu dotacji brutto (EDB) całkowitego kosztu kwalifikujących się inwestycji; — średnie przedsiębiorstwa: 7,5 % ekwiwalentu dotacji brutto (EDB) całkowitego kosztu kwalifikujących się inwestycji; — małe przedsiębiorstwa zlokalizowane na obszarach określonych w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu: 10 % ekwiwalentu dotacji brutto całkowitego kosztu kwalifikujących się inwestycji plus 8 % ekwiwalentu dotacji netto (EDN); — średnie przedsiębiorstwa zlokalizowane na obszarach określonych w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu: 6 % ekwiwalentu dotacji brutto całkowitego kosztu kwalifikujących się inwestycji plus 8 % ekwiwalentu dotacji netto (EDN);
Data realizacji	Publikacja zawiadomienia w Supplemento ordinario al „BUR” — serie generale — n. 46 z 4 listopada 2004 r. Termin składania wniosków: 16.2.2005 r. Pomoc może zostać przyznana wyłącznie po złożeniu stosownych wniosków przez zainteresowane przedsiębiorstwa; składanie takich wniosków możliwe jest począwszy od dnia publikacji zaproszenia do składania wniosków. Do przyznania pomocy kwalifikują się wyłącznie inwestycje zrealizowane po dniu złożenia wniosku o pomoc
Czas trwania programu pomocy	pomoc na inwestycje realizowane przez przedsiębiorstwa przyznawana będzie do dnia 31 grudnia 2006 r.
Cel pomocy	pomoc dla istniejących lub nowoutworzonych MŚP prowadzących działalność w sektorze hotelarskim i innym, na świeżym powietrzu, w zabytkowych budynkach, oraz MŚP prowadzących działalność powiązaną lub zajmujących się rzemiosłem artystycznym lub tradycyjnym. Inwestycje objęte przedmiotowym programem pomocy odnoszą się do kosztów prac budowlanych, wykończenia wewnętrznego i zewnętrznego, instalacji, urządzeń sportowo-rekreacyjnych, sprzętu komputerowego, maszyn, infrastruktury zewnętrznej, jak również koszty projektu technicznego oraz koszty nadzoru prac
Sektor(-y) gospodarki	przedsiębiorstwa prowadzące działalność w sektorze turystyki oraz rzemiosła artystycznego i tradycyjnego
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Nazwa: Region Umbria Direzione Cultura, Turismo, Istruzione, Formazione e Lavoro — Servizio Turismo Adres: Via Mario Angeloni 61 I-06100 Perugia Tel.: (39-75) 504 58 87 Faks: (39-75) 504 58 87 e-Mail: sezione.aiuti@umbria2000.it.

Informacja przekazywana przez Państwa Członkowskie dotycząca pomocy państwa przyznawanej na mocy rozporządzenia (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie szkolenia, zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 363/2004 z dnia 25 lutego 2004 r.

(2006/C 47/04)

(Tekst o znaczeniu dla EOG)

Pomoc nr	XT 11/05		
Państwo Członkowskie	Polska		
Region	Cały kraj		
Nazwa programu pomocy lub nazwa firmy otrzymującej pomoc indywidualną	Pomoc na szkolenia ogólne młodocianych pracowników		
Podstawa prawna	Art. 12 ust. 5 pkt 5 i ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. nr 99, poz. 1001) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 2004 r. w sprawie refundowania ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom (Dz.U. nr 190 poz. 1951)		
Planowane w ramach programu roczne wydatki lub całościowa kwota przyznanej firmie pomocy indywidualnej	Program pomocy	Roczna całościowa kwota	
		2004 r.	80 645 161,29 EUR
		2005 r.	41 474 654,38EUR
	Pomoc indywidualna	Gwarantowane pożyczki	
		Całościowa kwota	
		Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2-7 rozporządzenia	Tak	
Data wykonania	31.8.2004		
Okres trwania systemu lub indywidualnej pomocy	Do 31.12.2006		
Cel pomocy	Szkolenie ogólne	Tak	
	Szkolenie szczególne	Nie	
Sektory gospodarcze, których pomoc dotyczy	Wszystkie sektory, które mogą się ubiegać o pomoc szkoleniową	Tak	
Nazwa i adres władzy przyznającej pomoc	Nazwa: Wojewódzkie Komendy Ochotniczych Hufców Pracy i Powiatowe Urzędy Pracy rozmieszczone na terenie całej Polski		
	Adres: ok. 370 placówek na terenie całej Polski		
Duża pomoc indywidualna	Zgodnie z art. 5 rozporządzenia	Tak	

Numer pomocy	XT 15/05		
Państwo Członkowskie	Włochy		
Region	Liguria		
Nazwa programu pomocy lub podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Obwieszczenie publiczne regionu Liguria w sprawie działań promujących firmowe, sektorowe lub terytorialne programy szkoleniowe oraz rozwój praktyki kształcenia ustawicznego na rok 2004		
Podstawa prawna	Art. 9 legge 19 luglio 1993 n. 236; Art. 48, legge 23.12.2000 n. 388; Decreto del Ministero del Lavoro n. 243 del 22 settembre 2004		
Planowane roczne wydatki lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi	Program pomocy	Całkowita kwota roczna pomocy	1 671 562,65 EUR
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	
		Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2 do 6 rozporządzenia	Tak	
Data realizacji	Od 21.2.2005 r.		
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej:	Orientacyjnie do 30.6.2007 r. W przypadku zmiany rozporządzenia 68/2001 po 31.12.2006 r. program pomocy państwa zostanie dostosowany do nowych przepisów		
Cel pomocy	Szkolenia ogólne	Tak	
	Szkolenia specjalistyczne	Tak	
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory, dla których dopuszczalna jest pomoc szkoleniowa	Tak	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Nazwa: Regione Liguria Settore Politiche attive del lavoro		
	Adres: Via Fieschi 15 I-16121 Genova tel. 010/54851 faks 010/5485932		
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Środek wyklucza przyznanie pomocy indywidualnej lub wymaga uprzedniego powiadomienia Komisji o przyznaniu pomocy, jeśli kwota pomocy przyznanej jednemu przedsiębiorstwu na pojedynczy projekt szkoleniowy przekracza 1 mln EUR	Tak	

Pomoc nr	XT 54/05		
Państwo Członkowskie	Zjednoczone Królestwo		
Region	Północno-zachodnia Anglia		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	United Biscuits (UK) Limited		
Podstawa prawna	Regional Development Act 1998		
Planowane w ramach programu roczne wydatki lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi	Program pomocy	Całkowita kwota roczna	
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	0,250 mln GBP
		Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-7 rozporządzenia	Tak 50 %	
Data wejścia w życie	31.12.2005		
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do 31.12.2006 r.		
Cel pomocy	Szkolenia ogólne	Tak	
	Szkolenia specjalistyczne	Nie	
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do pomocy szkoleniowej	Tak	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Nazwa: Osoba kontaktowa: Jayant Mehta North West Development Agency		
	Adres: Renaissance House PO Box 37 Centre Park Warrington Cheshire WA1 1XB United Kingdom		
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 5 rozporządzenia	Tak	

Pomoc nr	XT 55/05		
Państwo Członkowskie	Zjednoczone Królestwo		
Region	Północno-zachodnia Anglia — Liverpool		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Projekt Buddleia — Upper Parliament Street/Greenland Lane		

Podstawa prawna	S 5 Regional Development Agencies Act 1998		
Planowane w ramach programu roczne wydatki lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi	Program pomocy	Całkowita kwota roczna	
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	500 000 GBP
		Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-7 rozporządzenia	Tak	Intensywność 5 %
Data wejścia w życie	Od 31.12.2005 r.		
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do 31.12.2006 r.		
Cel pomocy	Szkolenia ogólne		Tak
	Szkolenia specjalistyczne		
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do pomocy szkoleniowej	Tak	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Nazwa: Jayant Mehta, State Aid Coordinator		
	Adres: North West Development Agency Renaissance House PO Box 37 Centre Park Warrington WA1 1XB United Kingdom		
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 5 rozporządzenia	Tak	
Pomoc nr	XT 56/05		
Państwo Członkowskie	Zjednoczone Królestwo		
Region	West Midlands		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Usługi w zakresie rekrutacji i doboru kwalifikacji w sektorach związanych z produkcją		
Podstawa prawna	Training: Employment Act 1973 Section 2(1) and 2(2) as substantiated by Section 25 of the Employment and Training Act 1998 and the Industrial Development Act 1982, Section 11		
Planowane roczne wydatki lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi	Program pomocy	Ogólna kwota roczna pomocy	3,6 mln GBP
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	
		Gwarantowane pożyczki	

Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-6 rozporządzenia	Tak	
Data wejścia w życie	19.8.2005 r.		
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do 31.12.2006 r.		
Cel pomocy	Szkolenia ogólne	Tak	
	Szkolenia specjalistyczne	Tak	
Sektory gospodarki	Pomoc ograniczona do konkretnych sektorów	Tak	
	— Wszystkie sektory związane z produkcją	Tak	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Nazwa: Learning and Skills Council		
	Adres: Chaplin Court 80 Hurst Street Birmingham West Midland B5 4WG United Kingdom		
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Środek wyklucza przyznanie pomocy lub wymaga uprzedniego powiadomienia Komisji o przyznaniu pomocy, jeżeli kwota pomocy przyznanej jednemu przedsiębiorstwu na pojedynczy projekt szkoleniowy przekracza 1 mln EUR	Tak	
Pomoc nr	XT 57/05		
Państwo Członkowskie	Zjednoczone Królestwo		
Region	West Midlands		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Projekt szkoleń i wsparcia dla pracowników byłej grupy Rover		
Podstawa prawna	Training: Employment Act 1973 Section 2(1) and 2(2) as substantiated by Section 25 of the Employment and Training Act 1998 and the Industrial Development Act 1982, Section 11		
Planowane roczne wydatki lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi	Program pomocy	Ogólna kwota roczna pomocy	3,6 mln GBP
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	
		Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-6 rozporządzenia	Tak	
Data wejścia w życie	4.8.2005 r.		

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do 31.12.2006 r.		
Cel pomocy	Szkolenia ogólne	Tak	
	Szkolenia specjalistyczne	Tak	
Sektory gospodarki	Pomoc ograniczona do konkretnych sektorów	Tak	
	— Wszystkie sektory związane z produkcją	Tak	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Nazwa: Learning and Skills Council		
	Adres: Chaplin Court 80 Hurst Street Birmingham West Midland B5 4WG United Kingdom		
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Środek wyklucza przyznanie pomocy lub wymaga uprzedniego powiadomienia Komisji o przyznaniu pomocy, jeżeli kwota pomocy przyznanej jednemu przedsiębiorstwu na pojedynczy projekt szkoleniowy przekracza 1 mln EUR	Tak	
Pomoc nr	XT 58/05		
Państwo Członkowskie	Zjednoczone Królestwo		
Region	Północno-zachodnia Anglia		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	North West Foundation Placement Scheme (program staży zawodowych w Anglii Północno-zachodniej)		
Podstawa prawna	S 5 Regional Development Agency Act 1998		
Planowane w ramach programu roczne wydatki lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi	Program pomocy	Całkowita kwota roczna	190 000 GBP
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	
		Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-7 rozporządzenia	Tak	
Data wejścia w życie	19.9.2005 r.		
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do 31.3.2006 r.		

Cel pomocy	Szkolenia ogólne	Tak	
	Szkolenia specjalistyczne	Nie	
Sektory gospodarki	Pomoc ograniczona do konkretnych sektorów	Tak	
	Inne usługi	Przemysł rozrywkowy	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Nazwa: North West Development Agency		
	Adres: c/o Jayant Mehta, State Aid Coordinator PO Box 37 Renaissance House Centre Park Warrington WA1 1XB United Kingdom		
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 5 rozporządzenia	Tak	

Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej

(2006/C 47/05)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Numer pomocy: XT 27/01

Państwo Członkowskie: Włochy

Region: Marche

Nazwa programu pomocy: Rozporządzenie (WE) nr 68/2001 — zatwierdzenie programu pomocy na rzecz szkolenia zawodowego; warunki realizacji i finansowania szkoleń zawodowych skierowanych do zatrudnionych pracowników

Podstawa prawna: Deliberazione della Giunta regionale n. 1045 del 22.5.2001

Roczne wydatki planowane do dnia 31.12.2006: 70 mld ITL

Maksymalna intensywność pomocy:

<i>Duże przedsiębiorstwa</i>	<i>Szkolenia specjalistyczne</i>	<i>Szkolenia ogólne</i>
Obszary nieobjęte pomocą	25	50
Obszary objęte pomocą	30	55
<i>Małe i średnie przedsiębiorstwa</i>	<i>Szkolenia specjalistyczne</i>	<i>Szkolenia ogólne</i>
Obszary nieobjęte pomocą	35	70
Obszary objęte pomocą	40	75

Wyżej podane pułapy intensywności zwiększa się o 10 %, jeżeli celem działania będącego przedmiotem pomocy jest szkolenie pracowników w gorszym położeniu:

- każdego pracownika poniżej 25 roku życia, który nie posiadał wcześniej zatrudnienia o stałym wynagrodzeniu (pod warunkiem że nie został zatrudniony wcześniej niż sześć miesięcy przed datą wygaśnięcia zawiadomienia, na podstawie którego złożono wniosek o pomoc);
- każdą osobę o poważnym stopniu niezdolności, będącej wynikiem niesprawności fizycznej, umysłowej lub psychicznej, która jest jednak w stanie wejść na rynek pracy;
- każdego pracownika-migranta, który przynosi się lub przeniósł się wewnątrz Wspólnoty lub stał się rezydentem Wspólnoty, aby podjąć pracę, a który potrzebuje szkolenia zawodowego i/lub szkolenia językowego;
- każdą osobę, chcącą ponownie zacząć życie zawodowe po co najmniej trzyletniej przerwie, w szczególności każdą osobę, która porzuciła pracę na skutek trudności z pogodzeniem życia zawodowego z życiem rodzinnym (pod warunkiem że nie została zatrudniona wcześniej niż sześć

miesiący przed datą wygaśnięcia zawiadomienia, na podstawie którego złożono wniosek o pomoc).

- każdą osobę po ukończeniu 45 roku życia, która nie zdobyła wykształcenia średniego lub równorzędnego;
- każdą osobę niezatrudnioną przez długi okres czasu, to jest każdą osobę, która pozostawała bez zatrudnienia przez 12 kolejnych miesięcy (pod warunkiem że nie została zatrudniona wcześniej niż sześć miesięcy przed datą wygaśnięcia zawiadomienia, na podstawie którego złożono wniosek o pomoc).

W przypadku gdy przyznana pomoc dotyczy sektora transportu morskiego, intensywność pomocy może wynosić 100 %, niezależnie od tego czy program szkoleniowy dotyczy szkoleń ogólnych czy specjalistycznych, pod warunkiem że:

uczestnicy programu szkoleniowego nie są aktywnymi członkami załogi, lecz dodatkowymi członkami załogi oraz pod warunkiem że szkolenie jest prowadzone na pokładzie statku wpisanego do rejestru wspólnotowego.

Data realizacji: Czerwiec 2001

Czas trwania programu: 31.12.2006

Cel pomocy: Pomoc dotyczy szkoleń specjalistycznych i szkoleń ogólnych: szkolenie ogólne oznacza szkolenie obejmujące doksztalcenie nieprzydatne wcale lub przydatne w małym stopniu na obecnym lub przyszłym stanowisku pracownika w firmie będącej beneficjentem pomocy, lecz zapewniające mu kwalifikacje, które w dużej mierze będzie on mógł wykorzystać w innych firmach lub na innych polach działalności zawodowej, co znacznie zwiększy szanse zatrudnienia tak wyszkolonego pracownika.

Za szkolenia „ogólne” uznaje się:

- szkolenia międzyzakładowe, czyli organizowane wspólnie przez kilka niezależnych przedsiębiorstw (w rozumieniu przepisów wspólnotowych definiujących MŚP) lub takie, z których mogą korzystać pracownicy różnych przedsiębiorstw;
- szkolenia w przedsiębiorstwach odnoszące się do profili zawodowych ujętych w klasyfikacji regionalnej lub szkolenia dla profili zawodowych, w odniesieniu do których złożono wniosek o wprowadzenie do klasyfikacji regionalnej

Sektor(-y) gospodarki: Wszystkie sektory

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Regione Marche
 Servizio formazione professionale e problemi del lavoro
 Via Tiziano 44
 I-60125 Ancona

POMOC PAŃSTWA — BELGIA**Pomoc państwa C 40/2005 (ex N 331/2005) — Ford Genk****Zaproszenie do przedkładania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(2006/C 47/06)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Pismem z dnia 9 listopada 2005 r. zamieszczonym w języku oryginału na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Belgię o swojej decyzji wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 traktatu WE dotyczącej pomocy na szkolenie związanej z wyżej wymienionego środka.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat pomocy na szkolenie, w odniesieniu do którego Komisja wszczyni postępowanie, w ciągu jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim listu, kierując je na następujący adres:

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji
Kancelaria ds. pomocy państwa
Rue de la Loi/Wetstraat, 200
B-1049 Bruksela
Faks: (32-2) 296 12 42

Uwagi te zostaną przekazane Belgii. Zainteresowana strona przedkładająca uwagi może wystąpić z pisemnym, odpowiednio umotywowanym wnioskiem o traktowanie jej danych jako poufnych.

TEKST STRESZCZENIA**Procedura**

Komisja została zawiadomiona o planowanej pomocy na rzecz przedsiębiorstwa Ford w Genk pismem z dnia 22 czerwca 2005 r. Komisja zażądała dodatkowych informacji pismem z dnia 27 lipca 2005 r., na które Belgia odpowiedziała pismem zarejestrowanym w dniu 15 września 2005 r.

Opis

Beneficjentem pomocy miało być przedsiębiorstwo Ford-Werke GmbH w Genk z Belgii stanowiące część przedsiębiorstwa Ford Motor Company. Pod koniec 2003 r. przedsiębiorstwo ogłosiło program inwestycyjny o wartości ok. 700 mln EUR, przeznaczony przede wszystkim na nowy, elastyczny system produkcji. W rezultacie tradycyjna produkcja modelu Mondeo uzupełniona zostałaby kolejnym modelem Galaxy oraz trzecim pojazdem.

Władze belgijskie zaproponowały przyznanie pomocy w wysokości 12,28 mln EUR na pokrycie kosztów kwalifikowanych na okres 3 lat, od 2004 do 2006 r. Pomoc przyznana zostanie jako pomoc „ad hoc” od Vlaamse Gemeenschap. Koszty kwalifikowane projektu szkoleniowego wynoszą ogółem 33,84 mln EUR. Program zawiera środki przeznaczone na szkolenia specjalistyczne na kwotę 25,34 EUR oraz na szkolenia ogólne w kwocie 8,5 mln EUR.

Ocena

Na obecnym etapie Komisja ma poważne wątpliwości, czy planowana pomoc spełnia wymogi przewidziane rozporządze-

niem w dwóch aspektach: Po pierwsze pod względem kwalifikowalności kosztów następujących elementów: „lokale szkoleniowe” (infrastruktura w postaci świetlic i czytelnicy); wydatki na personel wydziału szkoleń; „system kaskadowy” (wdrożenie „oszczędnego systemu organizacyjnego” u beneficjenta); koszty związane z restrukturyzacją; koszty związane z wprowadzaniem nowych modeli; wydatki wynikłe w okresie poprzedzającym zawiadomienie. Po drugie pod względem planowanej klasyfikacji kosztów szkolenia ogólnego jako „kosztów doradztwa” oraz szkolenia specjalistycznego jako „wydatków na personel zewnętrzny”.

Wnioski

W obliczu wyżej wspomnianych wątpliwości Komisja podjęła decyzję o wszczęciu procedury określonej w art. 88 ust. 2 traktatu WE.

TEKST PISMA

„Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la Belgique qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur la mesure citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE.

PROCÉDURE

1. Le projet d'aide en faveur de la société Ford, à Genk, a été notifié à la Commission par lettre du 22 juin 2005. La Commission a demandé des renseignements complémentaires par lettre du 27 juillet 2005, à laquelle la Belgique a répondu par lettre enregistrée le 15 septembre 2005.

DESCRIPTION DU PROJET

2. Le bénéficiaire de l'aide serait la société Ford-Werke GmbH établie à Genk, en Belgique, qui fait partie de Ford Motor Company. L'usine a été ouverte en 1964 et, depuis lors, elle a produit plus de 12 millions de véhicules. Fin 2003, elle a subi, dans le cadre d'une restructuration générale de Ford Europe, une réduction importante de ses effectifs, qui a concerné environ 3 000 salariés sur un total de 9 000. Dans le même temps, la société a annoncé un programme d'investissement d'environ 700 millions d'EUR, essentiellement destinés à un nouveau système de production flexible. Ce programme prévoyait que la production traditionnelle du modèle *Mondeo* serait complétée par la production de la nouvelle génération de *Galaxy* et d'un troisième véhicule. Actuellement, le travail dans l'usine s'effectue en deux équipes, avec des effectifs de 4 946 personnes. L'année dernière, 207 163 véhicules ont été produits sur le site.
3. Les autorités belges se proposent d'accorder des aides à la formation d'un montant de 12,28 millions d'EUR, couvrant des aides admissibles sur une période de trois ans, de 2004 à 2006. L'aide doit être accordée sous forme d'aide "ad hoc" de la *Vlaamse Gemeenschap*. Les coûts admissibles totaux du projet de formation s'élèvent à 33,84 millions d'EUR.
4. D'après les renseignements fournis par la Belgique, le programme comprend une partie "formation spécifique", dont le coût s'élève à 25,34 millions d'EUR. Cette formation spécifique couvrira les activités liées aux postes suivants:
 - coûts de services de conseil: 0,88 million d'EUR;
 - formation dans l'entreprise: 5,44 millions d'EUR;
 - organisation allégée: 1,65 million d'EUR;
 - frais de personnel hors ligne: 2,35 millions d'EUR;
 - "locaux de formation": 1,48 million d'EUR;
 - "gestion en cascade": 1,6 million d'EUR;
 - restructuration: 4,47 millions d'EUR;
 - coûts de lancement: 7,44 millions d'EUR.
5. Les coûts de la formation générale s'élèvent à 8,5 millions d'EUR et couvrent les activités liées aux postes suivants:
 - coûts de services de conseil: 2,05 millions d'EUR;
 - frais de personnel hors ligne: 5,5 millions d'EUR;
 - frais de personnel du service formation: 0,92 million d'EUR.

APPRÉCIATION DE L'AIDE

6. À ce stade, la Commission estime que les mesures en cause constituent des aides d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE; en effet, elles sont attribuées sous forme d'une subvention du gouvernement flamand et sont donc financées par des ressources d'État. Elles sont sélectives, puisqu'elles sont limitées à Ford Genk. Compte tenu

du fait qu'elles constituent une part importante du financement de la formation, elles sont susceptibles de fausser la concurrence au sein de la Communauté, en conférant à Ford Genk un avantage sur d'autres concurrents qui ne bénéficient pas des mêmes aides. Enfin, le marché des véhicules à moteur se caractérise par des échanges intensifs entre les États membres.

7. La Belgique ne conteste absolument pas que les mesures en cause constituent des aides d'État et elle demande qu'elles soient approuvées en tant qu'aides à la formation.
8. Les aides prévues ont été appréciées conformément au règlement (CE) n° 68/2001 du 12 janvier 2001 concernant l'application des articles 87 et 88 du traité CE aux aides à la formation ⁽¹⁾ (ci-après dénommé "le règlement"). Conformément à l'article 5 de ce règlement, si le montant de l'aide accordée à une même entreprise pour un projet individuel de formation est supérieur à 1 million d'EUR, l'aide n'est pas automatiquement exemptée et doit être notifiée et appréciée en vertu des dispositions du règlement. La Commission note qu'en l'espèce, l'aide prévue s'élève à 12,28 millions d'EUR, qu'elle doit être accordée à une seule entreprise et que le projet de formation est un projet individuel. C'est pourquoi elle considère que l'obligation de notification s'applique à l'aide en cause.
9. Conformément à l'article 3, paragraphe 1, du règlement, les aides individuelles sont compatibles avec le marché commun au sens de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité, à condition qu'elles remplissent toutes les conditions du règlement.
10. Au stade actuel de la procédure, la Commission doute sérieusement que les aides envisagées remplissent les conditions du règlement pour ce qui est 1) de la façon dont les autorités belges interprètent l'étendue des coûts admissibles et 2) de la catégorisation proposée en tant que formation générale ou spécifique.

I. Coûts admissibles

11. La Commission note que l'article 4, paragraphe 7, du règlement prévoit que les coûts admissibles d'un projet d'aide à la formation sont les suivants:
 - (a) coûts de personnel des formateurs;
 - (b) frais de déplacement des formateurs et des participants à la formation;
 - (c) autres dépenses courantes (telles que les dépenses au titre des matériaux et des fournitures);
 - (d) amortissement des instruments et des équipements au prorata de leur utilisation exclusive pour le projet de formation en cause;
 - (e) coûts des services de conseils concernant l'action de formation;
 - (f) coûts de personnel des participants jusqu'à concurrence du total des autres coûts éligibles figurant aux points a) à e).

⁽¹⁾ JO L 10 du 13.1.2001, p. 20.

12. La Belgique a fourni un aperçu des coûts de formation qui permet à la Commission d'identifier les coûts admissibles proposés. Les coûts admissibles du programme de formation notifié s'élèvent au total à 33,84 millions d'EUR, dont 25,34 millions correspondent à des actions de formation spécifique et 8,5 millions à des actions de formation générale. D'après les renseignements fournis par la Belgique, les coûts de personnel des participants au projet ne sont pas supérieurs au total des autres coûts admissibles.
13. À ce stade de la procédure, la Commission doute sérieusement de la compatibilité avec l'article 4, paragraphe 7, du règlement d'un certain nombre de dépenses envisagées par la Belgique. Les doutes de la Commission concernent notamment les éléments de coûts suivants:
- i) "Locaux de formation"
14. La Belgique décrit les "locaux de formation" comme de grandes salles vitrées comportant des zones réservées à la lecture et aux contacts sociaux. La Belgique propose d'amortir ces zones en tant que coûts admissibles. Or, en l'état actuel des choses, il semble douteux que des bâtiments ou d'autres types d'infrastructures puissent entrer dans le champ d'application de l'article 4, paragraphe 7, point d), du règlement, qui ne mentionne que des "instruments" et des "équipements". En outre, la Belgique n'a pas fourni suffisamment d'informations sur la mesure dans laquelle ces infrastructures seront utilisées à des fins autres que la formation.
- ii) Coûts de personnel du service Formation
15. La Belgique propose d'inclure sous ce poste l'ensemble des coûts de personnel du service de formation de Ford Genk. Or, la Commission doute que ces coûts puissent entrer dans le champ d'application de l'article 4, paragraphe 7, point e), du règlement ("coûts des services de conseil concernant l'action de formation").
16. En outre, toute société de la taille du bénéficiaire étant normalement dotée d'un service de formation chargé d'assurer et de coordonner les besoins en formation de son personnel, il ne semble pas, à première vue, que la mesure d'aide envisagée puisse être de nature à inciter le bénéficiaire à renforcer son offre de formation.
- iii) Gestion "en cascade"
17. D'après la notification, le directeur de l'usine réunit son personnel trois fois par an, afin de l'informer sur la mise en œuvre du système d'"organisation allégée" de Ford. Au stade actuel de la procédure, la Commission doute fortement que cette action aille au-delà d'une simple pratique de gestion ou réponde à un quelconque objectif de formation. Il est donc douteux qu'elle soit admissible au titre de l'article 4, paragraphe 7, du règlement.
18. En outre, on peut également douter que la société ait besoin d'une aide d'État pour entreprendre de telles actions de gestion "en cascade". Le caractère nécessaire de l'aide constitue une condition préalable à sa compatibilité, conformément à l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité. Dans le contexte de la présente affaire, une aide à la formation peut se justifier si elle est nécessaire pour inciter le bénéficiaire à offrir une formation appropriée à ses employés. La gestion "en cascade" semblant être partie intégrante des pratiques de gestion courantes de Ford Genk, la Commission considère qu'à ce stade de la procédure, la nécessité de l'aide n'a pas été démontrée de façon suffisante.
- iv) Coûts de restructuration et coûts de lancement
19. Ford Europe a tenté, ces dernières années, d'adapter sa capacité de production à une demande en stagnation. Dans ce contexte, Ford Genk a licencié 2 770 salariés entre décembre 2003 et avril 2004. D'après les autorités belges, la société a demandé à un certain nombre de "salariés clés" de rester pendant encore quelques semaines ou quelques mois dans l'entreprise et de former leurs successeurs, afin de garantir la continuité de la production et le maintien des normes de qualité de la société. Au stade actuel de la procédure, la Commission doute que ces coûts soient admissibles en vertu de l'article 4, paragraphe 7, du règlement, dans la mesure où ils semblent résulter exclusivement de la récente restructuration de l'installation de production.
20. En outre, il semble que la transmission du savoir-faire à travers les générations successives de salariés soit également partie intégrante du cœur de métier de la société, c'est-à-dire des actions nécessaires à la survie de l'entreprise, et qu'elle soit la conséquence de l'objet même de l'activité commerciale. C'est pourquoi la Commission estime, au stade actuel de la procédure, que les aides qui doivent être accordées au titre des coûts de formation liées à la "restructuration" ne semblent pas de nature à réellement inciter la société à renforcer ses actions de formation.
21. Cet argument vaut également pour les aides en faveur du poste "coûts de lancement". Ces dépenses sont nécessaires pour pouvoir produire de nouveaux modèles dans l'usine, ce qui constitue une caractéristique normale et courante du secteur automobile, nécessaire au maintien de la compétitivité. Il semble donc que les forces du marché devraient suffire, à elles seules, à inciter la société à supporter ce type de coûts. C'est pourquoi la Commission estime qu'à cet égard également, la Belgique n'a pas suffisamment démontré la nécessité de l'aide d'État.
- v) Dépenses relatives à 2004
22. La Commission note qu'une partie des coûts admissibles, à savoir 12 243 705 EUR, correspond à des dépenses qui ont déjà été effectuées en 2004. Dans la mesure où cette aide est destinée à alléger des dépenses passées, il est douteux qu'elle ait pu avoir une quelconque incidence sur les actions de formation de la société au cours de cette période.
- II) *Nature de la formation*
23. La Commission note que l'article 4 du règlement opère une distinction entre les projets de formation spécifique et les projets de formation générale.

24. L'article 2, point d), définit la formation spécifique comme "une formation comprenant un enseignement directement et principalement applicable aux postes actuels ou prochains des salariés dans l'entreprise bénéficiaire et procurant des qualifications qui ne sont pas transférables à d'autres entreprises ou d'autres domaines de travail ou ne le sont que dans une mesure limitée".
25. L'article 2, point e), définit la formation générale comme "une formation comprenant un enseignement qui n'est pas uniquement ou principalement applicable aux postes de travail actuels ou prochains du salarié dans l'entreprise bénéficiaire, et qui procure des qualifications largement transférables à d'autres entreprises ou à d'autres domaines de travail et améliore par conséquent substantiellement la possibilité du salarié d'être employé".
26. Conformément à l'article 4, paragraphes 2 et 3, les aides à la formation sont compatibles avec le marché commun si elles sont conformes aux intensités d'aide mentionnées dans cet article pour les coûts admissibles. Conformément au règlement, les intensités d'aide maximum pour les grandes entreprises situées dans des régions pouvant bénéficier d'aides régionales conformément à l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité sont de 30 % pour la formation spécifique et de 55 % pour la formation générale.
27. À ce stade de la procédure, la Commission exprime des doutes quant à la façon dont les autorités belges interprètent la définition de la formation générale par rapport à la formation spécifique. Il ne peut être exclu qu'elles aient appliqué au projet une définition trop large de la notion de formation générale.
28. Les doutes de la Commission concernent notamment les postes "coûts des services de conseil" et "coûts de personnel hors ligne" ⁽²⁾. Au stade actuel de la procédure, la Commission ne dispose pas d'informations suffisantes sur le contenu précis de ces actions pour pouvoir déterminer quelle est la proportion appropriée de formation "générale" et de formation "spécifique".
29. D'après les autorités belges, le service Formation de Ford Genk estime qu'environ 70 % de cette formation est de nature générale. Néanmoins, conformément à l'article 4, paragraphe 5, du règlement, dans les cas où le projet comprend des éléments à la fois de formation spécifique et de formation générale qui ne peuvent être séparés aux fins du calcul de l'intensité de l'aide et dans les cas où le caractère spécifique ou général du projet d'aide à la formation ne peut être établi, ce sont les intensités définies pour la formation spécifique qui sont applicables.
30. En outre, la Commission n'a reçu aucune indication supplémentaire permettant de penser que ces cours puissent être considérés comme de la formation générale, c'est-à-dire qu'ils sont organisés conjointement par plusieurs entreprises indépendantes ou que des salariés de différentes entreprises peuvent bénéficier de la formation. La Commission n'a pas non plus reçu d'informations indiquant que les cours sont reconnus, agréés ou validés par les pouvoirs publics. C'est pourquoi, au stade actuel de la procédure, la Commission doute que la formation relève de la définition de la formation spécifique figurant dans le règlement.

⁽²⁾ Cette considération s'appliquerait également au poste "coûts de personnel du service formation", si ces coûts étaient éventuellement considérés comme admissibles en vertu de l'article 4, paragraphe 7, du règlement (voir section I ci-dessus).

DÉCISION

31. Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission a décidé d'engager la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE et elle enjoint à la Belgique de lui fournir, dans un délai d'un mois à compter de la réception de la présente, tous les documents, informations et données nécessaires pour apprécier la compatibilité de l'aide. Elle invite la Belgique à transmettre immédiatement copie de cette lettre au bénéficiaire potentiel de l'aide.
32. La Commission rappelle à la Belgique l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil, qui stipule que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.
33. Par la présente, la Commission avise la Belgique qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal officiel de l'Union européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par publication d'une communication dans le supplément EEE du *Journal officiel*, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE, en lui envoyant une copie de la présente. Tous les intéressés susmentionnés seront invités à présenter leurs observations dans un délai d'un mois à compter de la date de cette publication.»

„Hierbij stelt de Commissie België ervan in kennis dat zij, na onderzoek van de door uw autoriteiten met betrekking tot de bovengenoemde steunmaatregel verstrekte inlichtingen, heeft besloten de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.

PROCEDURE

1. De voorgenomen steunmaatregel voor Ford in Genk is bij schrijven van 22 juni 2005 bij de Commissie aangemeld. De Commissie heeft om aanvullende inlichtingen verzocht bij schrijven van 27 juli 2005, waarop de Belgische autoriteiten hebben geantwoord bij een schrijven dat op 15 september 2005 werd geregistreerd.

BESCHRIJVING VAN HET PROJECT

2. De steun zou worden verleend aan Ford-Werke GmbH in Genk, België, dat deel uitmaakt van de Ford Motor Company. De fabriek werd in 1964 in bedrijf gesteld en sedertdien werden ruim twaalf miljoen wagens geproduceerd. Eind 2003 vond — in het kader van een algemene herstructurering van Ford Europe — een aanzienlijke personeelsafvloeiing plaats, waarbij 3 000 personeelsleden op een totaal van 9 000 werknemers waren betrokken. Tegelijkertijd maakte de onderneming een investeringsprogramma bekend van ongeveer 700 miljoen EUR, dat hoofdzakelijk bestemd was voor een nieuw flexibel fabricagesysteem. Daarbij zou de traditionele productie van het model Mondeo worden aangevuld met de nieuwe versie van het model Galaxy en een derde wagen. Momenteel telt de fabriek 4 946 werknemers die in twee ploegen werken. Vorig jaar werden 207 163 wagens geproduceerd.

3. De Belgische autoriteiten nemen zich voor opleidingssteun te verlenen ten bedrage van 12,28 miljoen EUR voor subsidiabele kosten die betrekking hebben op een periode van drie jaar, van 2004 tot 2006. De steun wordt toegekend in de vorm van een ad-hocsubsidie van de Vlaamse Gemeenschap. De totale subsidiabele kosten van het opleidingsproject bedragen 33,84 miljoen EUR.
4. Volgens de door België verstrekte informatie omvat het voor steun in aanmerking komende programma de onderstaande specifieke opleidingsactiviteiten ten belope van 25,34 miljoen EUR:
 - consultancykosten: 0,88 miljoen EUR;
 - on-the-job training: 5,44 miljoen EUR;
 - slanke organisatie: 1,65 miljoen EUR;
 - off-line personeelskosten: 2,35 miljoen EUR;
 - „training enablers” (opleidingsruimten): 1,48 miljoen EUR;
 - „cascading” (cascadeproces): 1,6 miljoen EUR;
 - herstructurering: 4,47 miljoen EUR;
 - opstartkosten: 7,44 miljoen EUR.
5. De uitgaven voor algemene opleidingsactiviteiten bedragen 8,5 miljoen EUR en omvatten de volgende kosten:
 - consultancykosten: 2,05 miljoen EUR;
 - off-line personeelskosten: 5,5 miljoen EUR;
 - personeelskosten van de dienst opleiding: 0,92 miljoen EUR.

BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

6. In dit stadium van de procedure is de Commissie van oordeel dat de desbetreffende maatregelen staatssteun vormen in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag: de steun wordt verleend in de vorm van een subsidie van de Vlaamse regering en wordt derhalve met staatsmiddelen bekostigd. De steunmaatregelen zijn selectief omdat zij alleen op Ford Genk van toepassing zijn. Aangezien de maatregelen een belangrijk aandeel in de financiering van de opleiding vertegenwoordigen, valt te verwachten dat zij de mededinging binnen de Gemeenschap verstoren, doordat Ford Genk een voordeel ontvangt ten opzichte van andere ondernemingen waaraan geen steun wordt verleend. Ten slotte wordt de markt voor motorvoertuigen gekenmerkt door een intensief handelsverkeer tussen de lidstaten.
7. België vecht geenszins aan dat de betwiste maatregelen staatssteun zijn en verzoekt dat deze maatregelen als opleidingssteun worden goedgekeurd.
8. Het steunvoornemen moet worden getoetst aan Verordening (EG) nr. 68/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op opleidingssteun⁽³⁾ (hierna „de verordening” te noemen). Volgens artikel 5 van de verordening is opleidingssteun niet automatisch vrijgesteld wanneer het bedrag dat voor één enkel opleidingsproject

aan één onderneming wordt verleend meer dan 1 miljoen EUR bedraagt. Bijgevolg moet deze steun worden aangemeld en getoetst aan de verordening. De Commissie merkt op dat de voorgenomen steun in deze zaak 12,28 miljoen EUR bedraagt; dat de steun aan één enkele onderneming wordt uitgekeerd; en dat het opleidingsproject één enkel project is. Daarom is de Commissie van oordeel dat voor dit steunvoornemen de aanmeldingsverplichting geldt.

9. Volgens artikel 3, lid 1, van de verordening, zijn individuele steunmaatregelen die aan alle voorwaarden van deze verordening voldoen, verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag.
10. In dit stadium van de procedure heeft de Commissie ernstige twijfel of het steunvoornemen op volgende punten aan de voorwaarden van de verordening voldoet: 1) de opvatting van de Belgische autoriteiten omtrent de kosten die als subsidiabel kunnen worden beschouwd en 2) de voorgestelde indeling bij algemene of specifieke opleiding.

I. Subsidiabele kosten

11. De Commissie merkt op dat in artikel 4, lid 7, van de verordening is bepaald welke kosten in aanmerking komen voor opleidingssteun:
 - (a) de personeelskosten van de opleiders;
 - (b) de verplaatsingskosten van de opleiders en degenen die de opleiding volgen;
 - (c) andere lopende uitgaven voor materiaal en benodigdheden;
 - (d) de afschrijving van werktuigen en uitrusting, in de mate waarin deze uitsluitend voor het opleidingsproject worden gebruikt;
 - (e) de kosten van diensten inzake begeleiding en advisering met betrekking tot het opleidingsproject;
 - (f) de personeelskosten van degenen die de opleiding volgen, ten belope van ten hoogste het totaal van de overige, in de punten a) tot en met e) bedoelde, in aanmerking komende kosten.
12. België heeft een overzicht van de opleidingskosten ingediend waardoor de Commissie kon nagaan wat onder de voorgestelde subsidiabele kosten wordt verstaan. De totale subsidiabele kosten van het aangemelde opleidingsprogramma bedragen 33,84 miljoen EUR, waarvan 25,34 miljoen EUR bestemd is voor specifieke opleiding en 8,5 miljoen voor algemene opleiding. Volgens de door België verstrekte informatie liggen de personeelskosten van degenen die de opleiding volgen niet hoger dan het totaal van de overige subsidiabele kosten.
13. In dit stadium van de procedure heeft de Commissie ernstige twijfel of een aantal van de door België voorgestelde uitgaven voldoen aan artikel 4, lid 7, van de verordening. In het bijzonder heeft de Commissie twijfel over de volgende kostenposten:

⁽³⁾ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 20.

i) „Training enablers” (opleidingsruimten)

14. België beschrijft „Training enablers” als grote glazen lokalen met ruimten voor lectuur en sociale contacten. België stelt voor dat de afschrijving van de kosten voor deze ruimten als subsidiabel wordt beschouwd. In deze fase lijkt het evenwel twijfelachtig of gebouwen of andere soorten infrastructuur binnen de werkingssfeer van artikel 4, lid 7, onder d), van de verordening vallen, waarin alleen „werktuigen” en „uitrusting” worden vermeld. Voorts heeft België onvoldoende gegevens verstrekt met betrekking tot de mate waarin deze infrastructuur voor andere doeleinden dan opleiding zal worden gebruikt.

ii) Personeelskosten van de dienst opleiding

15. België stelt voor in deze kostenpost alle personeelskosten van de dienst opleiding van Ford Genk op te nemen. Volgens de Commissie is het twijfelachtig of dergelijke kosten binnen de werkingssfeer van artikel 4, lid 7, onder e), van de verordening vallen („de kosten van diensten inzake begeleiding en advisering met betrekking tot het opleidingsproject”).

16. Aangezien een onderneming met de omvang van de begunstigde onderneming normaal gezien over een dienst opleiding beschikt die verantwoordelijk is voor het aanbieden en coördineren van de opleiding van het personeel, lijkt het op het eerste gezicht niet waarschijnlijk dat de begunstigde onderneming door het steunvoornemen extra stimulansen krijgt om haar eigen opleidingsaanbod te vergroten.

iii) „Cascading” (cascadeproces)

17. Volgens de aanmelding vindt er driemaal per jaar een bijeenkomst plaats waarop de directeur van de fabriek het personeel een korte uiteenzetting geeft over de tenuitvoerlegging van het „lean organisation”-systeem („FPS” — slanke organisatie) van Ford. In deze fase van de procedure heeft de Commissie ernstige twijfel of deze activiteit meer is dan een zuivere beheershandeling of aan een of andere opleidingsdoelstelling beantwoordt. Bijgevolg is het twijfelachtig of deze activiteit subsidiabel is in het kader van artikel 4, lid 7, van de verordening.

18. Voorts rijst de vraag of de onderneming nood heeft aan staatssteun om een dergelijk cascadeproces ten uitvoer te leggen. Overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag is de noodzaak van de steun een voorwaarde om met de gemeenschappelijke markt verenigbaar te zijn. In deze zaak kan opleidingssteun worden gerechtvaardigd wanneer deze noodzakelijk is om de begunstigde onderneming de juiste stimulansen te geven om haar personeel een passende opleiding aan te bieden. Aangezien het cascadeproces deel lijkt uit te maken van de gebruikelijke beheershandelingen van Ford Genk, is de Commissie in deze fase van oordeel dat de noodzaak van de steun voor deze kostenpost onvoldoende is gestaafd.

iv) Herstructurerings- en opstartkosten

19. In de voorbije jaren heeft Ford Europe geprobeerd haar productiecapaciteit aan te passen aan een stagnerende vraag. Zo zijn bij Ford Genk in de periode van december 2003 tot april 2004 2 770 werknemers afgevoerd. Volgens de Belgische autoriteiten werd een aantal „belangrijke personeelsleden” verzocht om nog enkele extra weken of maanden in dienst te blijven en hun opvolgers op te leiden om de continuïteit van de productie en de kwaliteitszorg van de fabriek te garanderen. In deze fase betwijfelt de Commissie of deze kosten subsidiabel zijn overeenkomstig artikel 4, lid 7, van de verordening, aangezien deze uitsluitend lijken voort te vloeien uit de recente herstructurering van de fabriek.

20. Voorts lijkt de kennisoverdracht naar jongere personeelsleden ook deel uit te maken van de kernactiviteiten van de onderneming omdat deze noodzakelijk is voor het overleven van de onderneming en voortvloeit uit de kerndoelstelling van de onderneming. Bijgevolg is de Commissie in deze fase van mening dat de steun voor opleiding in het kader van de herstructurering geen echte stimulansen lijkt te bieden voor de opleidingsactiviteiten van de onderneming.

21. Hetzelfde geldt voor steun voor een startopleiding. Deze opleidingskosten zijn nodig voor de productie van nieuwe modellen in de fabriek, hetgeen een normaal en vaak voorkomend verschijnsel is in de auto-industrie en noodzakelijk is om concurrerend te blijven. Het lijkt dus dat de marktwerking alleen reeds voldoende zou zijn om de onderneming ertoe aan te zetten deze kosten te maken. Bijgevolg is de Commissie ook in dit opzicht van mening dat België de noodzaak van staatssteun onvoldoende heeft aangetoond.

v) Uitgaven met betrekking tot 2004

22. De Commissie stelt vast dat een gedeelte van de subsidia-bele kosten, namelijk 12 243 705 EUR, uitgaven betreft die reeds in 2004 werden gemaakt. In de mate dat steun wordt benut ter dekking van vroegere uitgaven, is het twijfelachtig of deze steun een stimulans kan zijn voor de opleidingsactiviteiten van de onderneming in deze periode.

II. Soort opleiding

23. De Commissie wijst erop dat in artikel 4 van de verordening een onderscheid gemaakt wordt tussen specifieke en algemene opleiding.

24. In artikel 2, onder d), wordt „specifieke opleiding” omschreven als „een opleiding die bestaat in onderricht dat direct en hoofdzakelijk op de huidige of toekomstige functie van de werknemer in de begunstigde onderneming gericht is, en door middel waarvan bekwaamheden worden verkregen die niet of slechts in beperkte mate naar andere ondernemingen of andere werkgebieden overdraagbaar zijn.”

25. In artikel 2, onder e) wordt „algemene opleiding” omschreven als „een opleiding die bestaat in onderricht dat niet uitsluitend of hoofdzakelijk op de huidige of toekomstige functie van de werknemer in de begunstigde onderneming gericht is, maar door middel waarvan bekwaamheden worden verkregen die in ruime mate naar andere ondernemingen of werkgebieden overdraagbaar zijn, zodat de inzetbaarheid van de werknemer wordt verbeterd.”
26. Opleidingssteun is volgens artikel 4, leden 2 en 3, verenigbaar met de gemeenschappelijke markt wanneer de daarin genoemde steunintensiteiten in verhouding tot de subsidiabele kosten worden nageleefd. Volgens de verordening bedragen de maximaal toegestane steunintensiteiten voor grote ondernemingen in gebieden die uit hoofde van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag voor steun in aanmerking komen, 30 % voor specifieke opleiding en 55 % voor algemene opleiding.
27. In dit stadium van de procedure heeft de Commissie enige twijfel bij de manier waarop de Belgische autoriteiten de definitie van algemene versus specifieke opleiding interpreteren. Niet uit te sluiten valt dat in dit project een al te ruime definitie van „algemene opleiding” werd gehanteerd.
28. De Commissie heeft in het bijzonder twijfel omtrent de opleidingsonderdelen „consultancykosten” en „off-line personeelskosten”⁽⁴⁾. In deze fase beschikt de Commissie over onvoldoende gegevens met betrekking tot de precieze inhoud van deze activiteiten om het overeenkomstige deel „algemene” en „specifieke” opleiding te kunnen vaststellen.
29. Volgens de Belgische autoriteiten raamt de dienst opleiding van Ford Genk dat ongeveer 70 % van deze opleiding als algemene opleiding kan worden beschouwd. Overeenkomstig artikel 4, lid 5, van de verordening zijn de steunintensiteiten die voor specifieke opleiding gelden, van toepassing, ingeval het steunproject zowel componenten van specifieke opleiding als componenten van algemene opleiding omvat die voor de berekening van de steunintensiteit niet van elkaar kunnen worden gescheiden en ingeval het specifieke dan wel algemene karakter van het opleidingsproject niet kan worden aangetoond.
30. Bovendien heeft de Commissie geen verdere aanwijzingen ontvangen dat deze cursussen als algemene opleiding kunnen worden aangemerkt — dat deze cursussen dus door verschillende onafhankelijke ondernemingen gezamenlijk worden georganiseerd of ten goede kunnen komen aan werknemers van verschillende ondernemingen. Evenmin heeft de Commissie informatie ontvangen dat de cursussen worden erkend, gecertificeerd of gehomologeerd door een overheidsorgaan. Derhalve betwijfelt de Commissie — in dit stadium — dat de opleiding onder de definitie valt van algemene opleiding in de zin van de verordening.

BESLUIT

31. Gelet op de bovenstaande overwegingen heeft de Commissie besloten de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden en maant zij België aan, haar binnen één maand na de datum van ontvangst van dit schrijven, alle documenten, inlichtingen en gegevens te verstrekken die nodig zijn om de verenigbaarheid van de steunmaatregel te beoordelen. Zij verzoekt België onverwijld een afschrift van dit schrijven aan de potentiële begunstigde van de steunmaatregel te doen toekomen.
32. De Commissie wijst België op de schorsende werking van artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag. Zij verwijst naar artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad, volgens hetwelk elke onrechtmatige steun van de begunstigde kan worden teruggevorderd.
33. Voorts deelt de Commissie België mee, dat zij de belanghebbenden van deze zaak in kennis zal stellen door dit schrijven en een samenvatting ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekend te maken. Tevens zal zij de belanghebbenden in de EVA-staten die partij zijn bij de EER-Overeenkomst door de bekendmaking van een mededeling in het EER-Supplement van het *Publicatieblad* in kennis stellen, alsmede de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA door haar een afschrift van dit schrijven toe te zenden. Alle bovengenoemde belanghebbenden zal worden verzocht hun opmerkingen te maken binnen één maand vanaf de datum van deze bekendmaking.”

⁽⁴⁾ Indien de „personeelskosten van de dienst opleiding” in aanmerking waren genomen als subsidiabele kosten overeenkomstig artikel 4, lid 7, van de verordening (zie afdeling I), dan zou voor deze kosten ook een soortgelijke opmerking kunnen worden gemaakt.

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE**Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(2006/C 47/07)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Data przyjęcia decyzji: 17.9.2003http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Państwo Członkowskie:** Zjednoczone Królestwo (Anglia)**Nr programu pomocy:** N 144/2003**Tytuł:** Program (Wycofania) Jednostek Rybackich 2003**Cel:** Wycofanie z floty jednostek rybackich w celu zmniejszenia nakładu połowowego dorsza o 15-20 %**Podstawa prawna:** Statutory Instrument**Intensywność lub kwota pomocy:** Wnioski będą rozpatrywane na podstawie indywidualnych, konkurencyjnych ofert, a wybrane zostaną najbardziej korzystne oferty. Dla jednostek mających 10 lub więcej lat przetargi zostaną przyznane w ramach kwot określonych w rozporządzeniu 2792/1999 plus dodatkowa 20 % premia za złomowanie. Dla jednostek mających mniej niż 10 lat pułapy będą zwiększone o 1,5 % za każdy rok poniżej 10 lat**Czas trwania:** 2003/2004**Inne informacje:** Sprawozdanie roczne

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Data przyjęcia decyzji:** 4.7.2003**Państwo Członkowskie:** Zjednoczone Królestwo (Szkocja)**Nr programu pomocy:** N 155/2003**Tytuł:** Program 2003 (Tymczasowego Wsparcia) Rybołówstwa Morskiego (nr 2) (dla Szkocji)**Cel:** Zapewnienie kompensacji za jednostki dotknięte ograniczeniami nakładu połowowego dorszy na Morzu Północnym**Podstawa prawna:** Scottish Statutory Instrument**Budżet:** 10 mln GBP (około 15 mln EUR)**Intensywność lub kwota pomocy:** 142 GBP na jednostkę ładunkową statku dla statków zakwalifikowanych na cały okres**Czas trwania:** 1 marca — 31 sierpnia 2003 r.**Inne informacje:** Sprawozdanie roczne

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

Data przyjęcia decyzji: 27.2.2004**Państwo Członkowskie:** Irlandia**Nr pomocy:** N 340/2001**Tytuł:** Ulga podatkowa z tytułu inwestycji we flotę do połowu ryb białych**Cel:** Zachęcanie do inwestycji kapitałowych we flotę do połowu ryb białych**Podstawa prawna:** Finance Act 2001**Budżet:** Rzeczywiste koszty i korzyści finansowe programu będą zależeć od rodzaju i skali projektu, skali podatkowej, od której nalicza się ulgę, oraz wysokości środków finansowych innych niż dotacja**Forma i intensywność pomocy:** Wielkość pomocy ustanowiona na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2369/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r.**Czas trwania:** 2001 r., 2002 r., 2003 r., koniec: dnia 3 września 2004 r.**Inne informacje:** Sprawozdanie roczne

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Data przyjęcia decyzji:** 5.4.2004**Państwo Członkowskie:** Niderlandy**Nr pomocy:** N 356/2003**Tytuł:** Ochrona interesów sektora wyładunku produktów rybołówstwa**Cel:** Finansowanie działań przeznaczonych na udzielanie rad i ochronę interesów sektora wyładunku produktów rybołówstwa

Podstawa prawna:

- Instellingsverordening Productschap Vis
- Verordening instelling van een fonds voor de aanvoersector

Budżet: 50 — 100 000 EUR na rok**Czas trwania:** 2003 r. i kolejne**Forma i intensywność pomocy:** W granicach kwot określonych w wytycznych dotyczących analizy pomocy państwa w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. C 19 z 20.1.2001, str. 7)**Inne informacje:** Sprawozdanie roczne

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Data przyjęcia decyzji:** 17.2.2003**Państwo członkowskie:** Hiszpania**Nr programu pomocowego:** N 574/2002**Tytuł:** Umowa z Marokiem — Przekształcenie floty rybackiej (Walencja)**Cel:** Wspieranie przekształcania statków i przekwalifikowania rybaków, którzy do 1999 r. podlegali umowie o rybołówstwie z Marokiem**Podstawa prawna:** Orden de la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación por la que se establecen determinados requisitos y condiciones que afectan a la reconversión de los buques y pescadores por la finalización del Acuerdo de pesca con Marruecos**Budżet:** 1 500 000 EUR**Intensywność:** Zgodnie z kryteriami i stawkami określonymi w rozporządzeniach Rady (WE) nr 2792/99 i 2561/2001**Czas trwania:** 2002-2003

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Data przyjęcia decyzji:** 15.1.2003**Państwo członkowskie:** Włochy**Nr programu pomocowego:** N 702/2002**Tytuł:** Działania zrealizowane przez osoby pracujące w sektorze rybołówstwa. Sektor rybołówstwa**Cel:** Wprowadzenie w życie środków strukturalnych w dziedzinie działań zrealizowanych przez osoby pracujące w sektorze rybołówstwa objętych Wspólnotowymi Ramami Wsparcia**Podstawa prawna:** Circolare applicativa della normativa CE in materia di OO.PP. e Associazioni di OO.PP. (Ministero delle Politiche Agricole e Forestali)**Budżet:** 5 286 000 EUR**Intensywność:** Zgodnie ze stawkami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 279/99**Czas trwania:** 2000-2006**Inne informacje:** Sprawozdanie roczne

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Data przyjęcia decyzji:** 15.1.2003**Państwo członkowskie:** Portugalia**Nr programu pomocowego:** NN 92/2002**Tytuł:** Tymczasowe wstrzymanie połowu sardynek — sektor rybołówstwa**Cel:** Wypłacenie rybakom i właścicielom statków rybackich odszkodowania z tytułu tymczasowego wstrzymania połowu sardynek (*Sardinia pilchardus*) w związku z wystąpieniem nieprzewidywalnego zjawiska biologicznego na północy (wyjątkowa obfitość młodych sardynek) i zakazem mającym na celu pozyskiwanie biomasy reprodukcyjnej**Podstawa prawna:** Portaria n.º. 123-B/2002, de 8 de Fevereiro, que estabelece o Regulamento de apoio à cessação temporária da actividade das embarcações de pesca dirigida à sardinha**Budżet:** 1 200 000 EUR**Czas trwania:** Dwa miesiące w 2002 r.

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4095 — Deutsche Telekom/Corpus/Morgan Stanley/Sireo)
Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(2006/C 47/08)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. W dniu 17 lutego 2006 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa Deutsche Telekom AG („DTAG”, Niemcy), Corpus Immobiliengruppe GmbH & Co. KG („Corpus”, Niemcy) i Morgan Stanley Bank AG („MSBAG”, Niemcy), należące do grupy Morgan Stanley, przejmują w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady wspólną kontrolę nad istniejącą spółką stanowiącą wspólne przedsiębiorstwo (ang. joint venture) Sireo Real Estate Asset Management GmbH („Sireo”, Niemcy) w nowej zmienionej formie.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku DTAG: działalność telekomunikacyjna,
 - w przypadku Corpus: zarządzanie inwestycjami, usługi związane z nieruchomościami i opracowywanie projektów,
 - w przypadku MSBAG: usługi finansowe,
 - w przypadku Sireo: zarządzanie funduszami inwestującymi w nieruchomości, usługi doradcze w zakresie funduszy inwestujących w nieruchomości.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie procedury uproszczonej stosowanej do niektórych koncentracji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta kwalifikuje się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych stron trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4095 — Deutsche Telekom/Corpus/Morgan Stanley/Sireo na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, str. 32.

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4157 — Wendel Investissement/Groupe Materis)

(2006/C 47/09)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. W dniu 17 lutego 2006 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Wendel Investissement SA (Wendel, Francja), przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady kontrolę nad całością przedsiębiorstwa Materis Holding Luxembourg SA wraz ze spółkami zależnymi (Materis, Luxembourg), w drodze zakupu akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku Wendel: spółka holdingowa prowadząca działalność przede wszystkim w zakresie kontroli i certyfikacji produktów i procesów poprzez swoją spółkę zależną Bureau Veritas,
 - w przypadku Materis: produkty dla budownictwa.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych stron trzecich o zgłaszanie Komisji ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4157 — Wendel Investissement/Groupe Materis, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4104 — Aker Yards/Chantiers de l'Atlantique)

(2006/C 47/10)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. W dniu 20 lutego 2006 r. do Komisji wpłynęło zgłoszenie planowanej koncentracji, dokonane na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, zgodnie z którym przedsiębiorstwo Aker Yards France Holding AS należące do Yards ASA („Aker Yards”), kontrolowane przez Norweską grupę Aker ASA („Aker ASA”), nabywa kontrolę nad większością francuskiego przedsiębiorstwa Chantiers de l'Atlantique, należącego do Alstom Holdings, które z kolei należy do Alstom SA (Francja) w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia w drodze zakupu akcji w nowo powstałej spółce.
2. Dziedziny działalności gospodarczej zainteresowanych przedsiębiorstw są następujące:
 - Aker Yards: międzynarodowa grupa stoczniowa, specjalizująca się w specjalistycznych okrętach, a w szczególności statkach pasażerskich i promach,
 - Aker ASA: grupa przemysłowa aktywna w wielu dziedzinach, włączając w to przemysł stoczniowy poprzez Aker Yards i Aker American Shipping,
 - Chantiers de l'Atlantique: francuska stocznia specjalizująca się w jednostkach wysokiej wartości, a w szczególności statki pasażerskie, tankowce LNG i okręty wojenne. Poprzez filię AMR, przedsiębiorstwo to jest również zaangażowane w produkcję przyczep kempingowych i płyt ochronnych dla maszyn przemysłowych.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, zastrzegając sobie jednocześnie prawo do ostatecznej decyzji w tej kwestii, iż zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres zastosowania rozporządzenia (WE) nr 139/2004.
4. Komisja zaprasza zainteresowane strony trzecie do przedłożenia jej ewentualnych uwag o planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 10 dni od daty niniejszej publikacji. Mogą one zostać nadesłane Komisji za pomocą faksu (na nr (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, z zaznaczonym numerem referencyjnym: COMP/M.4104 — Aker Yards/Chantiers de l'Atlantique, na adres:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4131 — Bain Capital/Texas Instruments)
Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(2006/C 47/11)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. W dniu 20 lutego 2006 r. do Komisji wpłynęło zgłoszenie planowanej koncentracji, dokonane na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, zgodnie z którym przedsiębiorstwo Bain Capital Investors, LLC („Bain”, USA) nabywa kontrolę nad częścią przedsiębiorstwa Texas Instruments Inc. (USA) aktywną na rynku czujników i mierników w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia w drodze zakupu akcji i aktywów.

2. Dziedziny działalności gospodarczej zainteresowanych przedsiębiorstw są następujące:

- Bain: inwestycje na niepublicznym rynku kapitałowym (private equity),
- Texas Instruments Inc: sekcja działająca na rynku czujników i mierników.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, zastrzegając sobie jednocześnie prawo do ostatecznej decyzji w tej kwestii, iż zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres zastosowania rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie procedury uproszczonej stosowanej do niektórych koncentracji w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta kwalifikuje się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zaprasza zainteresowane strony trzecie do przedłożenia jej ewentualnych uwag o planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 10 dni od daty niniejszej publikacji. Mogą one zostać nadesłane Komisji za pomocą faksu (na nr (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, z zaznaczonym numerem referencyjnym: COMP/M.4131 — Bain Capital/Texas Instruments, na adres:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, str. 32.

OPINIA EUROPEJSKIEGO INSPEKTORA OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (COM (2005) 475 wersja ostateczna)

(2006/C 47/12)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 286,

uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych,

uwzględniając wniosek o wydanie opinii zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

I. UWAGI WSTĘPNE

Konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych

1. Pismem z dnia 4 października 2005 r. Komisja przesłała Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych (EIOD) wniosek dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. EIOD rozumie, że pismo to oznacza prośbę o opinię dla instytucji i organów wspólnotowych, zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 45/2001/WE. EIOD uważa, że należy uwzględnić niniejszą opinię w preambule do decyzji ramowej.

Znaczenie omawianego wniosku

2. EIOD podkreśla znaczenie omawianego wniosku z punktu widzenia podstawowych praw i wolności osób

fizycznych do ochrony danych osobowych. Przyjęcie omawianego wniosku stanowiłoby znaczący krok w zakresie ochrony danych osobowych w ważnej dziedzinie, która szczególnie wymaga spójnego i skutecznego mechanizmu ochrony danych osobowych na szczeblu Unii Europejskiej.

3. W związku z tym EIOD podkreśla, że współpraca policyjna i sądowa pomiędzy państwami członkowskimi, będąca jednym z elementów procesu stopniowego tworzenia obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, ma coraz większe znaczenie. Program Haski wprowadził zasadę dostępności w celu usprawnienia transgranicznej wymiany informacji istotnych dla ochrony porządku publicznego. Zgodnie z Programem Haskim⁽¹⁾, sam fakt, że informacja przekracza granice, nie powinien już mieć znaczenia. Wprowadzenie zasady dostępności odzwierciedla bardziej ogólną tendencję do ułatwiania wymiany informacji istotnych dla ochrony porządku publicznego (patrz na przykład: tzw. konwencja z Prüm⁽²⁾, podpisana przez siedem państw członkowskich, oraz wniosek Szwecji dotyczący decyzji ramowej w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ochrony porządku publicznego⁽³⁾). W ten sam sposób można spojrzeć na niedawne zatwierdzenie przez Parlament Europejski dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zatrzymywania danych w zakresie łączności⁽⁴⁾. Zmiany te wymagają przyjęcia instrumentu prawnego, który zagwarantuje skuteczną ochronę danych osobowych we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej w oparciu o wspólne normy.

⁽¹⁾ Str. 18 programu.

⁽²⁾ Konwencja pomiędzy Królestwem Belgii, Republiką Federalną Niemiec, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów i Republiką Austrii w sprawie zwiększenia współpracy transgranicznej, szczególnie w zakresie zwalczania terroryzmu, przestępczości transgranicznej i nielegalnej migracji. Prüm (Niemcy), 27 maja 2005 r.

⁽³⁾ Inicjatywa Królestwa Szwecji mająca na celu przyjęcie decyzji ramowej w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ochrony porządku publicznego państw członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności w odniesieniu do poważnych przestępstw, w tym aktów terroryzmu (Dz.U. C 281).

⁽⁴⁾ Na podstawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie w sprawie zatrzymywania przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem publicznych usług łączności elektronicznej/zatrzymywania danych przetwarzanych w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE (COM (2005) 438 wersja ostateczna).

4. EIOD zwraca uwagę na fakt, że obecne ogólne ramy prawne w zakresie ochrony danych w tej dziedzinie są niewystarczające. Przede wszystkim dyrektywa 95/46/WE nie ma zastosowania do przetwarzania danych osobowych w przypadku rodzajów działalności, które nie są objęte zakresem prawa wspólnotowego, takich jak rodzaje działalności przewidziane w tytule VI traktatu o Unii Europejskiej (art. 3 ust. 2 dyrektywy). Pomimo że w większości państw członkowskich zakres przepisów wykonawczych jest szerszy, niż wymaga tego sama dyrektywa, i nie wyłącza przetwarzania danych do celów ochrony porządku publicznego, przepisy krajowe w tym zakresie znacznie różnią się od siebie. Ponadto konwencja nr 108 Rady Europy⁽¹⁾, która wiąże wszystkie państwa członkowskie, nie zapewnia wystarczająco szczegółowej ochrony, zatwierdzonej już w chwili przyjęcia dyrektywy 95/46/WE. Co więcej, żaden z tych dwóch instrumentów prawnych nie uwzględnia szczególnego charakteru wymiany danych przez organy policyjne i sądowe⁽²⁾.

Przyczynienie się do sukcesu samej współpracy

5. Skuteczna ochrona danych osobowych ma znaczenie nie tylko dla osób, których dane dotyczą, ale ma również korzystny wpływ na skuteczność samej współpracy policyjnej i sądowej. Pod wieloma względami interesy te są zbieżne.
6. Należy pamiętać, że przedmiotowe dane osobowe są często danymi wrażliwymi i że zostały one uzyskane przez organy policyjne i sądowe w wyniku śledztwa prowadzonego w danej sprawie. Organy będą bardziej skłonne do wymiany tego rodzaju danych z organami innych państw członkowskich, gdy będą miały pewność, że poziom ochrony w innym państwie członkowskim jest wystarczający. EIOD wymienia poufność i bezpieczeństwo danych oraz ograniczenia dostępu do danych i ich dalszego wykorzystywania jako istotne elementy ochrony danych.
7. Ponadto wysoki poziom ochrony danych może zapewnić ścisłość i wiarygodność danych osobowych. Przy wymianie danych pomiędzy organami policyjnymi lub sądowymi ich ścisłość i wiarygodność mają jeszcze większe znaczenie, zwłaszcza że w wyniku kolejnych operacji wymiany i przekazywania danych pomiędzy organami ochrony porządku publicznego ostatecznie są one przetwarzane daleko od ich źródła i bez kontekstu, w którym były pierwotnie zebrane i wykorzystane. Zazwyczaj organy otrzymujące dane nie znają dodatkowych okoliczności i muszą w pełni polegać na samych danych.
8. Harmonizacja krajowych zasad w zakresie danych osobowych w dziedzinie policji i wymiaru sprawiedliwości, w tym odpowiednie zabezpieczenia dotyczące ochrony tych danych, mogą zatem zwiększać wzajemne zaufanie oraz skuteczność samej wymiany.

⁽¹⁾ Konwencja Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, 28 stycznia 1981 r.

⁽²⁾ W 1987 roku Rada Europy wydała zalecenie nr R (87) 15 regulujące wykorzystanie danych osobowych w sektorze policji, ale zalecenie to ze swojej natury nie jest wiążące dla państw członkowskich.

Poszanowanie zasad ochrony danych w połączeniu z zestawem dodatkowych zasad

9. Przy wielu okazjach podkreślano potrzebę i znaczenie omawianego wniosku. Podczas wiosennej konferencji europejskich organów ochrony danych, która odbyła się w kwietniu 2005 r. w Krakowie, przyjęto oświadczenie i dokument określający stanowisko wzywające do przyjęcia nowych ram prawnych mających zastosowanie do działalności objętych trzecim filarem. Te nowe ramy prawne powinny nie tylko być zgodne z zasadami ochrony danych, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE — należy zagwarantować spójność ochrony danych w ramach Unii Europejskiej — ale również określić zestaw dodatkowych zasad uwzględniających szczególnie charakter dziedziny ochrony porządku publicznego⁽³⁾. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że omawiany wniosek uwzględnia te zagadnienia: jest zgodny z zasadami ochrony danych, określonymi zgodnie z dyrektywą 95/46/WE i przewiduje zestaw dodatkowych zasad.

10. Niniejsza opinia będzie stanowić analizę zakresu, w jakim przedstawiona wersja jest możliwa do przyjęcia z punktu widzenia ochrony danych, z należyтым uwzględnieniem szczególnego kontekstu ochrony danych w dziedzinie ochrony porządku publicznego. Z jednej strony przedmiotowe dane są często danymi wrażliwymi (patrz pkt 6 niniejszej opinii), a z drugiej strony istnieje silna presja, by były one dostępne organom ochrony porządku publicznego w celu zapewnienia ich skutecznego działania, co może obejmować ochronę życia i bezpieczeństwa fizycznego osób. EIOD uważa, że zasady ochrony danych powinny odpowiadać uzasadnionym potrzebom ochrony porządku publicznego, ale powinny także chronić podmioty danych przed nieuzasadnionym przetwarzaniem i dostępem do danych ich dotyczących. Aby uzyskać zgodność z zasadą proporcjonalności, rozwiązanie prawodawcy europejskiego powinno odzwierciedlać dwa potencjalnie sprzeczne interesy publiczne. W związku z tym, EIOD przypomina, że często interesy te są zbieżne.

Kontekst tytułu VI traktatu o Unii Europejskiej

11. W końcu należy wspomnieć, że omawiany wniosek stanowi część tytułu VI traktatu o Unii Europejskiej, czyli tzw. trzeciego filara. Możliwości działania prawodawcy europejskiego są zatem wyraźnie ograniczone przez ograniczenia kompetencji prawodawczych Unii wobec podmiotów wymienionych w art. 30 i 31, ograniczenia w zakresie procedury prawodawczej, która nie obejmuje pełnego udziału Parlamentu Europejskiego, oraz ograniczenia dotyczące kontroli sądowej ze względu na to, że kompetencje Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości wynikające z art. 35 TUE są niepełne. Ograniczenia te wymagają jeszcze dokładniejszej analizy tekstu wniosku.

⁽³⁾ Patrz w takim samym zakresie „EIOD doradza Instytucjom Wspólnoty w sprawie wniosków legislacyjnych i związanych z nimi dokumentów”, 18 marca 2005 r., opublikowano na stronie www.edp-seu.int.

II. KONTEKST: WYMIANA INFORMACJI NA PODSTAWIE ZASADY DOSTĘPNOŚCI, ZATRZYMYWANIE DANYCH I SZCZEGÓLNE RAMY PRAWNE DLA SYSTEMÓW SIS II I VIS

II.1 Zasada dostępności

12. Wniosek jest ściśle powiązany z wnioskiem dotyczącym decyzji ramowej Rady w sprawie wymiany informacji w ramach zasady dostępności (COM(2005) 490 wersja ostateczna). Ten drugi wniosek ma na celu wdrożenie zasady dostępności i tym samym zapewnić, że informacje dostępne właściwym organom państwa członkowskiego w związku z walką z przestępczością zostaną przekazane równoważnym organom innych państw członkowskich. Powinno to doprowadzić do zniesienia granic wewnętrznych w zakresie wymiany takich informacji poprzez objęcie jej jednolitymi warunkami w całej Unii.

13. Bliski związek pomiędzy tymi dwoma wnioskami wynika z faktu, że informacje istotne dla ochrony porządku publicznego obejmują w szerokim zakresie dane osobowe. Prawodawstwa w zakresie wymiany informacji istotnych dla porządku publicznego nie można przyjąć bez zabezpieczenia odpowiedniej ochrony danych osobowych. Jeżeli działanie na szczeblu Unii Europejskiej doprowadzi do zniesienia granic wewnętrznych w zakresie wymiany takich informacji, ochrona danych osobowych nie może być już regulowana tylko prawem krajowym. Do zadań instytucji europejskich dodano zagwarantowanie ochrony danych osobowych na terytorium Unii bez granic wewnętrznych. Zadanie to zostało wyraźnie określone w art. 30 ust. 1 lit. b) TUE, a wynika ono z obowiązku Unii w zakresie przestrzegania praw podstawowych (art. 6 TUE). Ponadto:

— w art. 1 ust. 2 niniejszego wniosku wyraźnie stwierdza się, że państwa członkowskie nie mogą już ograniczać bądź zakazywać transgranicznego przepływu informacji z powodów związanych z ochroną danych osobowych.

— wniosek dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie wymiany informacji w ramach zasady dostępności obejmuje kilka odniesień do niniejszego wniosku.

14. EIOD zaznacza, że należy przyjąć decyzję ramową Rady w sprawie wymiany informacji w ramach zasady dostępności wyłącznie pod warunkiem jednoczesnego przyjęcia decyzji ramowej w sprawie ochrony danych osobowych. Jednak omawiany wniosek dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych jest ważny sam w sobie, a jego przyjęcie jest niezbędne nawet w przypadku braku instrumentu prawnego dotyczącego dostępności. Kwestia ta została podkreślona w sekcji I niniejszej opinii.

15. W takim przypadku EIOD przeanalizuje obydwa wnioski w dwóch odrębnych opiniach. Wynika to także z przyczyn praktycznych. Nie ma bowiem gwarancji, że wnioski będą omawiane wspólnie i w tym samym tempie przez Radę i Parlament Europejski.

II.2 Zatrzymywanie danych

16. Dnia 26 września 2005 r. EIOD przedstawił swoją opinię na temat wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych w zakresie łączności⁽¹⁾. W opinii tej EIOD zwrócił uwagę na kilka istotnych braków we wniosku i zaproponował dodanie do dyrektywy konkretnych przepisów dotyczących dostępu do ruchu oraz danych dotyczących lokalizacji przez właściwe organy, a także przepisów dotyczących dalszego wykorzystywania tych danych, oraz dodanie dalszych zabezpieczeń w zakresie ochrony danych. Tekst dyrektywy w wersji przyjętej przez Parlament Europejski i Radę zawiera ograniczony i w żadnym wypadku niewystarczający przepis dotyczący ochrony danych oraz bezpieczeństwa danych oraz jeszcze bardziej niewystarczający przepis dotyczący dostępu, który przekazuje prawo krajowemu możliwość wydawania środków dotyczących dostępu, z zastrzeżeniem odpowiednich przepisów prawa Unii Europejskiej lub międzynarodowego prawa publicznego.

17. W związku z zatwierdzeniem dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych w zakresie łączności kwestia ustanowienia ram prawnych dla ochrony danych w ramach trzeciego filaru staje się jeszcze pilniejsza. Przyjmując dyrektywę, prawodawca wspólnotowy zobowiązuje dostawców usług telekomunikacyjnych i internetowych do zatrzymywania danych do celów ochrony porządku publicznego bez stosowania koniecznych i odpowiednich zabezpieczeń w zakresie ochrony osób, których dane dotyczą. Ochrona nie jest jednak kompletna, ponieważ dyrektywa nie reguluje (w wystarczającym zakresie) kwestii dostępu do danych ani ich dalszego wykorzystywania po ich użyciu przez właściwe organy ochrony porządku publicznego.

18. Omawiany wniosek w znaczącym stopniu uzupełnia powstałą lukę, jako że ma zastosowanie do dalszego wykorzystywania danych po ich użyciu przez organy ochrony porządku publicznego. EIOD ubolewa, że niniejszy wniosek nie reguluje także kwestii dostępu do tych danych. W przeciwieństwie do sytuacji dotyczącej systemów SIS II i VIS (patrz sekcja II.3 niniejszej opinii), kwestia ta jest pozostawiona w gestii prawodawcy krajowego.

II.3 Przetwarzanie danych w ramach systemów SIS II i VIS

19. Obecnie Unia Europejska wykorzystuje lub rozwija kilka systemów informacyjnych na dużą skalę (Eurodac, SIS II, VIS) i dąży do osiągnięcia synergii pomiędzy tymi systemami. Istnieje także coraz częstsza tendencja do przyznawania szerszego dostępu do tych systemów w celach ochrony porządku publicznego. Te daleko idące zmiany powinny uwzględnić, zgodnie z Programem Haskim, „potrzebę osiągnięcia równowagi pomiędzy celami ochrony porządku publicznego a ochroną podstawowych praw osób fizycznych”.

⁽¹⁾ Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zatrzymywania danych przetwarzanych w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE (COM (2005) 438 wersja ostateczna), opublikowana na stronie

20. W swojej opinii z dnia 19 października 2005 r. na temat wniosków dotyczących Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽¹⁾, EIOD zwrócił uwagę na niektóre elementy dotyczące równoczesnego stosowania zasad ogólnych (*lex generalis*) i zasad bardziej szczególnych (*lex specialis*) w zakresie ochrony danych. Niniejszy wniosek można uznać za *lex generalis*, czyli prawo zastępujące konwencję nr 108 w ramach trzeciego filaru ⁽²⁾.
21. W tym kontekście EIOD podkreśla, że wniosek przewiduje ogólne ramy ochrony danych w ramach konkretnych instrumentów, takich jak część SIS II dotycząca trzeciego filaru oraz dostęp do Systemu Informacji Wizowej przez organy ochrony porządku publicznego ⁽³⁾.

III. GŁÓWNA CZĘŚĆ WNIOSKU

III.1 Wspólne normy mające zastosowanie do wszelkich operacji przetwarzania danych

Punkt wyjścia

22. Zgodnie ze swoim art. 1 ust. 1 wniosek ma określić wspólne normy w celu zapewnienia ochrony danych osobowych podczas działań prowadzonych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. Art. 1 ust. 1 należy odczytywać w związku z art. 3 ust. 1, w którym stwierdza się, że wniosek ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych (...) przez właściwe organy do celów zapobiegania, dochodzenia, wykrywania i ścigania przestępstw.
23. Z przepisów tych wynika, że wnioskowana decyzja ramowa składa się z dwóch głównych elementów: określa wspólne normy i ma zastosowanie do wszelkich operacji przetwarzania danych do celów ochrony porządku publicznego, nawet gdy dane te nie zostały przekazane lub udostępnione przez właściwe organy innych państw członkowskich.
24. EIOD podkreśla znaczenie tych dwóch zagadnień. Ambitnym celem omawianego wniosku powinno być ustalenie ram prawnych dla ochrony danych, które w pełni uzupełniałyby ramy prawne już obowiązujące w pierwszym filarze. Jedynie w przypadkach, gdy warunek ten jest spełniony, Unia Europejska całkowicie wypełnia swój obowiązek wynikający z art. 6 ust. 2 TUE dotyczący poszanowania praw podstawowych zagwarantowanych w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

⁽¹⁾ Pkt 2.2.4 opinii.

⁽²⁾ Konwencja Rady Europy nr 108 o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, 28 stycznia 1981 r.

⁽³⁾ Wniosek dotyczący decyzji Rady dotyczącej dostępu w celach konsultacyjnych do Systemu Informacji Wizowej przez organy państw członkowskich odpowiedzialne za bezpieczeństwo wewnętrzne i przez Europol do celów zapobiegania, dochodzenia, wykrywania i ścigania przestępstw terrorystycznych i innych poważnych przestępstw (COM (2005) 600 wersja ostateczna), wydany w dniu 24 listopada 2005 r. EIOD zamierza wydać opinię na temat tego wniosku na początku roku 2006.

Wspólne normy

25. W odniesieniu do pierwszego elementu: niniejszy wniosek ma na celu zapewnienie, że obowiązujące zasady ochrony danych będą stosowane w dziedzinie objętej trzecim filarem. Ponadto przewiduje wspólne normy określające te zasady, mając na uwadze ich zastosowanie w tej dziedzinie. EIOD podkreśla znaczenie tych aspektów wniosku. Odzwierciedlają one szczególnie i wrażliwy charakter przetwarzania danych w tej dziedzinie. EIOD przywiązuje szczególną wagę do wprowadzenia zasady rozróżnienia pomiędzy danymi osobowymi kategorii osób jako zasady ochrony danych w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, oprócz obowiązujących zasad ochrony danych (art. 4 ust. 4). EIOD uważa, że zasada sama w sobie oraz jej skutki prawne dla osób, których dane dotyczą powinny być określone w sposób bardziej szczegółowy (patrz pkt 88-92 niniejszej opinii).
26. Zasady muszą mieć zastosowanie w różnych sytuacjach, więc nie mogą być zbyt szczegółowe. Z drugiej jednak strony powinny one zapewniać obywatelowi konieczną pewność prawną oraz odpowiednią ochronę jego danych osobowych. EIOD jest zdania, że wniosek w ogólnym zakresie zachowuje równowagę pomiędzy tymi dwoma potencjalnie sprzecznymi wymogami prawodawczymi. Przepisy pozostawiają swobodę wyboru w razie potrzeby, ale w większości dziedzin są wystarczająco szczegółowe, by zapewnić ochronę obywatela.
27. W niektórych jednak kwestiach wniosek jest zbyt elastyczny i nie przewiduje niezbędnych zabezpieczeń. Na przykład w art. 7 ust. 1 wniosek przewiduje ogólny wyjątek od zabezpieczeń, pod jednym warunkiem „przewidzianym w innych przepisach”. Pozostawienie tak szerokiej swobody decydowania na okres dłuższy niż jest to konieczne dla planowanego celu byłoby nie tylko niezgodne z podstawowym prawem ochrony danych, ale również miałyby szkodliwy wpływ na podstawową potrzebę harmonizacji ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.
28. Wyjątki, w razie potrzeby, powinny ograniczać się do krajowych lub europejskich przepisów prawnych, wydanych w celu ochrony konkretnych interesów publicznych. Te interesy publiczne należy wyszczególnić w art. 7 ust. 1.
29. Prowadzi to do następnego zagadnienia: W przypadku gdy jakkolwiek inny instrument prawny na podstawie tytułu VI traktatu UE przewiduje bardziej szczegółowe warunki lub ograniczenia dla przetwarzania lub dostępu do danych, zastosowanie powinny mieć przepisy bardziej szczegółowe jako *lex specialis*. W art. 17 niniejszego wniosku przewidziano odstępstwa od art. 12-15, w przypadku gdy bardziej szczegółowe przepisy na podstawie tytułu VI ustanawiają szczególne warunki przekazywania danych. Stanowi to odzwierciedlenie ogólnego charakteru wniosku (jak wyjaśniono powyżej), ale nie

wyczerpuje wszystkich możliwości. EIOD uważa, że art. 17 powinien:

- być opracowany w sposób bardziej ogólny: jeżeli istnieją bardziej szczegółowe przepisy regulujące którykolwiek aspekt przetwarzania danych (nie tylko przekazywanie danych), zastosowanie mają przepisy bardziej szczegółowe;
- zawierać zabezpieczenie stanowiące, że odstępstwa nie mogą obniżyć poziomu ochrony.

Stosuje się do wszelkiego rodzaju przetwarzania danych

30. W odniesieniu do drugiego elementu: idealnym rozwiązaniem byłoby objęcie każdej czynności zbierania i przetwarzania danych w ramach trzeciego filaru.
31. Istotnym czynnikiem umożliwiającym osiągnięcie celu decyzji ramowej jest, by jej zakres obejmował wszystkie dane policyjne i sądowe, nawet jeżeli nie są one przekazywane ani udostępniane przez właściwe organy innych państw członkowskich.
32. Jest to jeszcze bardziej istotne, jako że ograniczenie zakresu do danych przekazywanych lub udostępnianych właściwym organom innych państw członkowskich sprawiłoby, że dziedzina stosowania decyzji ramowej byłaby szczególnie niepewna i nieokreślona, co stałoby w sprzeczności z jej podstawowym celem⁽¹⁾. Spowodowałoby to szkodę dla pewności prawnej osób fizycznych. W zwykłych okolicznościach nikt nie potrafi określić z wyprzedzeniem, w chwili zbierania lub przetwarzania danych osobowych, czy dane te będą podlegały wymianie informacji z właściwymi organami innych państw członkowskich. W związku z tym EIOD odnosi się do zasady dostępności i zniesienia granic wewnętrznych w celu wymiany danych istotnych dla ochrony porządku publicznego.
33. Poza tym EIOD zauważa, że wniosek nie ma zastosowania w przypadku:
 - przetwarzania danych w ramach drugiego filaru traktatu UE (wspólna polityka zagraniczna i obronna).
 - przetwarzania danych przez służby wywiadowcze oraz dostępu tych służb do tych danych, gdy są one przetwarzane przez właściwe organy lub inne strony (wynika to z art. 33 TUE).

W tych dziedzinach prawo krajowe powinno zapewniać odpowiednią ochronę podmiotów danych. Przy ocenie wniosku należy uwzględnić tę niepełną ochronę na szczeblu UE⁽²⁾: jako że nie wszystkie operacje przetwarzania danych w dziedzinie ochrony porządku publicznego mogą być objęte zakresem wniosku, prawodawca powinien zapewnić jeszcze skuteczniejszą ochronę w dziedzinach, których wniosek nie obejmuje.

⁽¹⁾ EIOD odnosi się do tego samego uzasadnienia, jakie Trybunał przedstawił (między innymi) w wyroku w sprawie Österreichischer Rundfunk i inni, sprawy połączone C-465/00, C-138/01 i C-139/01, Zb.Orz. [2003], str. I-4989.

⁽²⁾ Patrz w tym samym zakresie: opinia EIOD z dnia 26 września 2005 r. na temat wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zatrzymywania danych przetwarzanych w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE, pkt 33.

III.2 Podstawa prawna

34. W motywach wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie wymiany informacji w ramach zasady dostępności wspomniana jest podstawa prawna, a mianowicie art. 30 ust. 1 lit. b). Natomiast w omawianym wniosku nie określono, który przepis art. 30 lub 31 stanowi jego podstawę prawną.
35. Chociaż do obowiązków EIOD, jako doradcy w zakresie prawa Unii Europejskiej, nie należy wybór podstawy prawnej wniosku, użytecznym wydaje się założenie, że podstawę prawną także niniejszego wniosku mógłby stanowić art. 30 ust. 1 lit. b). Ponadto podstawę wniosku mógłby stanowić również art. 31 ust. 1 lit. c) TUE i powinien on mieć w całości zastosowanie w sytuacjach krajowych, pod warunkiem że jest to konieczne, by usprawnić współpracę policyjną i sądową pomiędzy państwami członkowskimi. W związku z tym EIOD ponownie podkreśla, że wszystkie dane osobowe, które zostały zebrane, zachowane, przetworzone lub przeanalizowane do celów ochrony porządku publicznego mogą, zwłaszcza na podstawie zasady dostępności, być objęte wymianą z właściwymi organami innego państwa członkowskiego.
36. EIOD podziela opinię, że art. 30 ust. 1 lit. b) i art. 31 ust. 1 lit. c) TUE stanowią podstawę prawną zasad ochrony danych, która nie ogranicza się do ochrony danych osobowych faktycznie wymienianych pomiędzy właściwymi organami państw członkowskich, ale dotyczy także sytuacji krajowych. W szczególności:
 - Art. 30 ust. 1 lit. b), który może służyć jako podstawa prawna dla zasad w zakresie gromadzenia, przechowywania, przetwarzania, analizowania i wymiany stosownych informacji nie ogranicza się do informacji, które zostały udostępnione lub przekazane innym państwom członkowskim. Jedyne ograniczenie nałożone przez art. 30 ust. 1 lit. b) dotyczy kwestii, czy dana informacja jest istotna do celów współpracy policyjnej.
 - W przypadku współpracy sądowej art. 31 ust. 1 lit. c) jest nawet bardziej oczywisty, ponieważ wspólne działanie obejmuje „zapewnianie, w zakresie niezbędnym do usprawnienia tej współpracy, zgodności norm stosowanych w państwach członkowskich”.
 - Ze sprawy Pupino⁽³⁾ wynika, że Trybunał Sprawiedliwości stosuje zasady prawa wspólnotowego w kwestiach objętych trzecim filarem. Sprawa ta odzwierciedla zmiany zachodzące w wyniku przejścia z samej współpracy pomiędzy organami państw członkowskich w ramach trzeciego filaru w kierunku obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, porównywalne do rynku wewnętrznego ustanowionego na podstawie traktatu WE.

⁽³⁾ Wyrok Trybunału z dnia 16 czerwca 2005 r., Pupino, sprawa C-105/03.

— Zdaniem EIOD zasada skuteczności wiąże się z interpretacją traktatu, która nie utrudnia instytucjom Unii Europejskiej skutecznego wykonywania ich zadań. Obejmuje to także zadanie polegające na ochronie praw podstawowych.

— Jak już wcześniej wspomniano, ograniczenie do sytuacji transgranicznych nie byłoby zgodne ze skutkami zasady dostępności i stanowiłoby szkodę dla pewności prawnej osób fizycznych.

37. Oddzielnie EIOD zwraca uwagę na wymianę danych z państwami trzecimi. Państwa członkowskie wykorzystują dane osobowe gromadzone i przetwarzane w państwach trzecich, które są im przekazywane do celów ochrony porządku publicznego i przekazują dane osobowe, które same zgromadziły lub przetworzyły właściwym organom państw trzecich lub organom międzynarodowym.

38. Art. 30 i 31 TUE nie wymagają, by dane osobowe zgromadzone przez organy państw trzecich były traktowane w inny sposób niż dane, które zostały pierwotnie zgromadzone przez właściwe organy w państwach członkowskich. Dane pochodzące z państw trzecich, przekazane organom państw członkowskich, powinny spełniać te same normy, co dane zgromadzone w państwach członkowskich. Jednakże nie zawsze można zapewnić jakość danych (kwestia ta zostanie omówiona w następnym rozdziale niniejszej opinii).

39. Przekazywanie danych osobowych przez właściwe organy państw członkowskich państwom trzecim wykracza poza zakres tytułu VI traktatu UE. Jednak przekazywanie państwom trzecim danych bez zapewnienia ochrony osób, których dane dotyczą poważnie naruszyłoby ochronę danych zalecaną w niniejszym wniosku na terytorium Unii Europejskiej z powodów wymienionych w sekcji III.4 niniejszej opinii. Krótko mówiąc:

— Prawa osób, których dane dotyczą, zapewnione w niniejszym wniosku są bezpośrednio naruszane, jeżeli ich przekazywanie państwom trzecim nie byłoby objęte zasadami ochrony danych.

— Powstałoby ryzyko, że właściwe organy państw członkowskich mogłyby obchodzić surowe normy w zakresie ochrony danych.

40. Podsumowując, możliwość stosowania wspólnych norm w zakresie ochrony danych osobowych wymienianych między właściwymi organami państw członkowskich a organami państw trzecich i organizacjami międzynarodowymi jest niezbędna dla zapewnienia skuteczności wspólnych zasad w zakresie ochrony danych osobowych między właściwymi organami państw członkowskich i dlatego należy usprawnić współpracę pomiędzy

państwami członkowskimi. Art. 30 i 31 TUE zapewniają niezbędną podstawę prawną w tym zakresie.

III.3 Szczegółowe uwagi dotyczące zakresu wniosku

Dane osobowe przetwarzane przez organy sądowe

41. Dane osobowe są przetwarzane i wymieniane przez siły policyjne i organy sądowe. Wniosek, którego podstawę prawną stanowią art. 30 i 31 traktatu UE, ma zastosowanie w przypadku współpracy pomiędzy siłami policyjnymi oraz współpracy pomiędzy organami sądowymi. Na tym etapie omawiany wniosek ma szerszy zakres niż wniosek dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie wymiany informacji, która ogranicza się do współpracy policyjnej i ma zastosowanie wyłącznie do informacji poprzedzających wszczęcie postępowania.

42. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wniosek rozszerza swój zakres o dane osobowe przetwarzane przez organy sądowe. Istnieją solidne podstawy, by ten wniosek zajmował się danymi organów policyjnych i sądowych przetwarzanymi do celów ochrony porządku publicznego. Po pierwsze, procedury ścigania i karania przestępstw w państwach członkowskich są różne. W różnych państwach członkowskich organy sądowe rozpoczynają swoje działania na różnych etapach. Poza tym wszystkie dane osobowe wykorzystywane w tej procedurze ostatecznie mogą znaleźć się w aktach sądowych. Stosowanie różnych systemów ochrony danych na wcześniejszych etapach jest nieliczne.

43. Jednak w przypadku nadzoru nad przetwarzaniem danych konieczne jest stosowanie różnych rozwiązań. Art. 30 wniosku wylicza zadania organów nadzorujących. W art. 30 ust. 9 stwierdza się, że kompetencje organów nadzorujących nie mają wpływu na niezawisłość wymiaru sprawiedliwości. EIOD zaleca wyjaśnienie we wniosku, że organy nadzorujące nie monitorują przetwarzania danych przez organy sądowe, o ile działają one w ramach swoich uprawnień sądowych⁽¹⁾.

Przetwarzanie danych przez Europol i Eurojust (oraz System Informacji Celnej)

44. Zgodnie z art. 3 ust. 2 wniosku, przepisów decyzji ramowej nie stosuje się do przetwarzania danych osobowych przez Europol, Eurojust i System Informacji Celnej⁽²⁾.

⁽¹⁾ Przepis ten mógłby być podobny do przepisu art. 46 rozporządzenia 45/2001/WE.

⁽²⁾ System Informacji Celnej jest małym, ale dość skomplikowanym systemem składającym się z krajowych i ponadkrajowych elementów, porównywalnym do Systemu Informacji Schengen. Z uwagi na stosunkowo ograniczoną wagę obecnego wniosku dla Systemu Informacji Celnej i złożoność samego systemu, pozostanie on na marginesie niniejszej opinii. EIOD zajmie się Systemem Informacji Celnej w innym kontekście.

45. Ściśle mówiąc przepis ten jest zbędny, w każdym razie o ile odnosi się do Europolu i Eurojustu. Decyzja ramowa na mocy art. 34 lit. b) TUE może zostać przyjęta jedynie w celu zbliżenia przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich i nie może być skierowana do Europolu ani do Eurojustu.
46. Co do istoty, treść art. 3 ust. 2 prowadzi do następujących uwag:
- obecny wniosek przewiduje ogólne ramy, które należy w zasadzie stosować we wszystkich sytuacjach objętych trzecim filarem; spójność ram prawnych ochrony danych jest sama w sobie elementem, który zwiększa skuteczność ochrony danych;
 - w obecnej chwili Europol i Eurojust dobrze zdefiniowały systemy ochrony danych będące w ich dyspozycji, w tym system nadzoru. Z tego względu nie ma pilnej potrzeby dostosowania zasad mających zastosowanie do treści wniosku;
 - w dłuższym okresie czasu jednak zasady dotyczące ochrony danych mające zastosowanie do Europolu i Eurojustu powinny być w pełni spójne z obecną decyzją ramową;
 - powyższe ma nawet większe znaczenie z tego względu, że obecny wniosek dotyczący decyzji ramowej — oprócz rozdziału III — ma zastosowanie do gromadzenia i przetwarzania danych osobowych, które są przekazywane Europolowi i Eurojustowi przez państwa członkowskie;

III.4 Struktura wniosku

47. EIOD przeanalizował wniosek i stwierdził, że ogólnie rzecz ujmując wniosek przewiduje warstwową strukturę ochrony. Wspólne normy określone w rozdziale II wniosku (oraz dotyczące szczególnych obszarów, określone w rozdziałach IV-VII) obejmują dwie warstwy ochrony.
- transpozycję zasad ochrony danych do trzeciego filaru, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE i innymi instrumentami prawnymi Wspólnot Europejskich oraz konwencją nr 108 Rady Europy;
 - dodatkowe zasady dotyczące ochrony danych, mające zastosowanie do wszystkich danych przetwarzanych w ramach trzeciego filaru. Przykłady tych dodatkowych zasad znajdują się w art. 4 ust. 3 i 4 wniosku.
48. W rozdziale III dodano trzecią warstwę ochrony szczególnych form przetwarzania. Tytuły dwóch sekcji rozdziału III i treść kilku przepisów wniosku wydaje się sugerować, że rozdział ten stosuje się jedynie do danych przekazywanych lub udostępnianych przez właściwe organy w innych państwach członkowskich. Wobec powyższego pewne istotne przepisy ochrony danych osobowych nie miałyby zastosowania, gdyby nie były wymieniane pomiędzy państwami członkowskimi. A zatem tekst jest niejednoznaczny, ponieważ same przepisy wydają się

wykraczać poza działania bezpośrednio związane z wymienianymi danymi. W każdym przypadku to ograniczenie zakresu nie jest wyraźnie wyjaśnione, ani wytłumaczone w uzasadnieniu ani też w ocenie skutków.

49. EIOD podkreśla wartość dodaną takiej warstwowej struktury, która sama w sobie może zapewnić optymalną ochronę osoby, której dane dotyczą, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb ochrony porządku publicznego. Powyższe odzwierciedla potrzebę odpowiedniej ochrony danych, jak to określono na konferencji wiosennej w Krakowie w kwietniu 2005 r., oraz z zasady jest zgodne z art. 8 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej i z europejską Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności z jej art. 8.
50. Jednak analiza tekstu wniosku prowadzi do następujących uwag:
51. Po pierwsze, należy zapewnić brak odstępstwa dodatkowych zasad dotyczących ochrony danych określonych w rozdziale II (druga warstwa, o której mowa w pkt 47) od ogólnych zasad dotyczących ochrony danych. Według EIOD dotatkowe zasady określone w rozdziale II powinny zapewniać dodatkową ochronę osobom, których dane dotyczą, w związku z szczególnym kontekstem trzeciego filaru (informacje dla policji i sądownictwa). Innymi słowy: te dodatkowe zasady nie mogą prowadzić do niższego poziomu ochrony.
52. Ponadto rozdział III dotyczący szczególnych form przetwarzania (do którego włączono trzecią warstwę ochrony) nie powinien naruszać przepisów rozdziału II. Według EIOD przepisy rozdziału III powinny zapewniać dodatkową ochronę osobom, których dane dotyczą, w sytuacjach, gdy dotyczy to właściwych organów więcej niż jednego państwa członkowskiego, przy czym przepisy te nie mogą prowadzić do niższego poziomu ochrony.
53. Po drugie, zasady o charakterze ogólnym nie powinny znajdować się w rozdziale III. EIOD zaleca przeniesienie tych przepisów do rozdziału II. Jedynie przepisy, które ściśle odnoszą się do ochrony danych osobowych w przypadku wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi, muszą być włączone do rozdziału III. Powyższe ma nawet większe znaczenie z tego względu, że rozdział III zawiera istotne przepisy mające na celu wysoki poziom ochrony osoby, której dane dotyczą w kontekście ochrony porządku publicznego (patrz pkt IV.1 niniejszej opinii).

IV. ANALIZA ELEMENTÓW WNIOSKU

IV.1 Punkty wyjścia analizy

54. EIOD, analizując różne istotne elementy wniosku, weźmie pod uwagę jego szczególną strukturę i treść. EIOD nie przedstawi komentarzy do każdego artykułu wniosku.

55. Przede wszystkim większość przepisów wniosku odzwierciedla inne instrumenty prawne UE dotyczące ochrony danych osobowych. Przepisy te są zgodne z ramami prawnymi UE dotyczącymi ochrony danych i wystarczające do zapewnienia odpowiednich zabezpieczeń ochrony danych w trzecim filarze.
56. Jednak EIOD zauważa, że niektóre przepisy zawarte obecnie w rozdziale III wniosku — dotyczące szczególnych punktów przetwarzania i, ogólnie rzecz ujmując, (patrz pkt 48 niniejszej opinii) mające zastosowanie jedynie do danych wymienianych z innymi państwami członkowskimi — łączą ogólne i podstawowe zasady prawa UE dotyczące ochrony danych. Dlatego też te przepisy określone w rozdziale III powinny zostać przeniesione do rozdziału II i udostępnione przez organy porządku publicznego wszystkim przetwarzającym dane. Jest to przypadek przepisów dotyczących weryfikacji jakości danych (art. 9 ust. 1 i 6) i regulujących dalsze przetwarzanie danych osobowych (art. 11 ust. 1).
57. W niektórych pozostałych artykułach rozdziału III wniosku nie zawarto rozróżnienia na dodatkowe warunki szczególnie odnoszące się do wymiany danych z innymi państwami członkowskimi — takie jak zgoda właściwego organu przekazującego państwa członkowskiego — oraz zabezpieczenia istotne i niezbędne również w odniesieniu do danych przetwarzanych w danym państwie członkowskim. W tych przypadkach EIOD zaleca, aby te zabezpieczenia miały generalnie zastosowanie nawet do tych danych osobowych, które nie zostały przekazane ani udostępnione przez inne państwo członkowskie. Zalecenie to dotyczy:
- przekazywania danych podmiotom prywatnym oraz organom niebędącym organami porządku publicznego (lit. a) i b) art. 13 i 14) oraz
 - przekazywania państwom trzecim lub organom międzynarodowym (art. 15, z wyjątkiem lit. c)).
58. Ta część opinii zwraca również uwagę prawodawcy na niektóre dodatkowe zabezpieczenia, które nie zostały ustanowione w obecnym wniosku. Według EIOD te dodatkowe zabezpieczenia powinny być przewidziane w powiązaniu ze zautomatyzowanymi indywidualnymi decyzjami, danymi osobowymi otrzymanymi z państw trzecich, dostępem do baz danych podmiotów prywatnych, przetwarzaniem danych biometrycznych i profili DNA.
59. Ponadto następujące analizy zapewnią zalecenia zmierzające do poprawy obecnego tekstu w celu zapewnienia skuteczności przepisów, spójności tekstu i zgodności z obecnymi ramami prawnymi ochrony danych.

IV.2 Ograniczenie celu i dalsze przetwarzanie

60. Art. 4 ust. 1 lit. b) stwierdza, że dane osobowe muszą być gromadzone do określonych, wyraźnych i legalnych

celów oraz nie będą poddawane dalszemu przetwarzaniu w sposób niezgodny z tymi celami. Zwykle dane są gromadzone w związku z określonym przestępstwem (lub pod pewnymi warunkami, w celu przeprowadzenia dochodzenia w sprawie grupy lub siatki przestępczej, itd.). Mogą one być wykorzystywane do tego pierwotnego celu, a następnie być przetwarzane w innym celu, o ile jest on zgodny z celem pierwotnym (na przykład dane gromadzone na temat osoby skazanej za handel narkotykami mogą być wykorzystywane w ramach dochodzenia dotyczącego siatki dealerów narkotyków). Podejście to dobrze odzwierciedla zasadę ograniczenia celu, która również została zawarta w art. 8 Karty praw człowieka Unii Europejskiej i wobec tego jest zgodne z obecnym prawodawstwem w zakresie ochrony danych.

Dalsze przetwarzanie do celów w zakresie decyzji ramowej

61. EIOD zauważa, że wniosek nie określa w sposób zadowalający pewnej sytuacji, która może wydarzyć się podczas pracy policji: a mianowicie, potrzeby dalszego wykorzystywania danych do celów uznanych za niezgodne z celem, dla którego zostały zebrane. Dane zebrane przez policję mogą być potrzebne do ścigania całkowicie innego przestępstwa. Dla zobrazowania powyższego można powiedzieć, że dane są zbierane w celu ścigania przewinień w ruchu ulicznym, a następnie wykorzystywane do zlokalizowania i ścigania złodzieja samochodów. Drugi cel, jakkolwiek zgodny z prawem, nie może być uznany za w pełni zgodny z celem gromadzenia danych. Jeżeli zakaże się organom porządku publicznego wykorzystywania danych w tym drugim celu, to można je skłonić do gromadzenia danych w szerokich lub źle zdefiniowanych celach, w którym to przypadku zasada ograniczenia celu straciłaby swą wartość w odniesieniu do gromadzenia danych. Ponadto stosowanie innych zasad, takich jak proporcjonalność, ścisłość i wiarygodność byłoby utrudnione (patrz art. 4 ust. 1 lit. c) i d)).
62. Zgodnie z prawem UE dotyczącym ochrony danych, dane osobowe muszą być gromadzone do określonych i wyraźnych celów i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami. Jednak EIOD jest zdania, że trzeba zezwolić na pewną elastyczność w odniesieniu do dalszego wykorzystania. Jest bardziej prawdopodobne, że ograniczenie dotyczące gromadzenia danych jest faktycznie przestrzegane, jeżeli organy odpowiedzialne za wewnętrzne bezpieczeństwo wiedzą, że mogą polegać, przy odpowiednich zabezpieczeniach, na odstępstwie od ograniczenia w odniesieniu do dalszego wykorzystania.
63. Należy wyjaśnić, że ta potrzeba dalszego przetwarzania jest określona w art. 11 wniosku, ale raczej w sposób niewystarczający. Art. 11 ma jedynie zastosowanie do danych otrzymanych od właściwych organów innego państwa członkowskiego lub przez nie udostępnionych i nie przewiduje wystarczających zabezpieczeń.

64. EIOD zaleca stosowanie art. 11 ust. 1 do wszystkich danych, bez względu na to, czy otrzymano je od innego państwa członkowskiego czy też nie. Ponadto ściślejsze zabezpieczenia powinny zostać dodane do określeń zawartych w art. 11 ust. 1 lit. b): dalsze wykorzystanie danych w celu uznanym za niezgodny z celem oryginalnym powinno być dozwolone jedynie w przypadku, gdy jest to wyraźnie niezbędne, w określonym przypadku, do celów zapobiegania przestępstwom, ich ścigania, wykrywania i karania lub do celów ochrony interesów lub praw podstawowych danej osoby. EIOD proponuje włączenie tego przepisu do nowego art. 4a (w każdym razie do rozdziału II wniosku).
65. Art. 11 ust. 2 i 3 mogą być stosowane w obecnej formie; przewidują one dodatkowe zabezpieczenia dla danych otrzymanych od innego państwa członkowskiego. EIOD wskazuje, że art. 11 ust. 3 będzie miał zastosowanie do danych wymienionych w SIS II; EIOD już stwierdził w opinii dotyczącej SIS II, że należy zapewnić faktyczny brak możliwości wykorzystywania danych SIS w jakimkolwiek innym celu niż cele samego systemu.

Dalsze przetwarzanie do celów znajdujących się poza zakresem współpracy policyjnej i sądowej

66. W pewnych przypadkach dane należy przetwarzać w celu zabezpieczenia innych ważnych interesów. W tych przypadkach mogą nawet być przetwarzane przez organy inne niż organy właściwe na mocy tej decyzji ramowej. Do tych kompetencji państw członkowskich może należać również przetwarzanie naruszające prywatność (na przykład kontrolowanie osoby niebędącej podejrzanym) i wobec tego muszą mu towarzyszyć surowe warunki, jak obowiązek państw członkowskich do przyjęcia szczególnego prawodawstwa, jeśli pragną skorzystać z tego odstępstwa. W ramach pierwszego filaru kwestia ta została określona w art. 13 dyrektywy 95/46/WE, w którym stwierdza się, że w szczególnych przypadkach dozwolone są ograniczenia wobec pewnych przepisów dyrektywy. Państwa członkowskie stosujące takie ograniczenia muszą stosować je zgodnie z art. 8 EKPC.
67. Zgodnie z takim samym sposobem rozumowania ta decyzja ramowa powinna określać w rozdziale II, że państwom członkowskim powinno się zezwolić na przyjęcie środków legislacyjnych w celu umożliwienia dalszego przetwarzania, gdy środek taki jest konieczny do zabezpieczenia:
- zapobiegania zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, obronności i bezpieczeństwa narodowego;
 - ochrony ważnego interesu gospodarczego lub finansowego państwa członkowskiego lub Unii Europejskiej;
 - ochrony osoby, której dane dotyczą.

IV.3 Kryteria zapewniające zgodność z prawem przetwarzania danych

68. Art. 5 wniosku stanowi, że dane osobowe mogą być przetwarzane przez właściwe organy wyłącznie, jeśli jest to przewidziane przepisami stanowiącymi, że przetwarzanie jest konieczne do celów wypełniania zgodnych z prawem zadań danego organu oraz do celów zapobiegania przestępstwom, ich ścigania, wykrywania lub karania. EIOD popiera surowe wymogi określone w art. 5.
69. Jednak tekst art. 5 nie docenia potrzeby zapewnienia przetwarzaniu danych zgodności z prawem na innych podstawach prawnych w określonych okolicznościach. Jest to istotny przepis, który powinien na przykład nie uniemożliwiać policji wypełniania obowiązków prawnych, zgodnie z prawem krajowym, ujawnienia informacji służbom imigracyjnym lub podatkowym. Wobec powyższego EIOD proponuje, aby art. 5 uwzględnił inne uzasadnione podstawy prawne przetwarzania danych osobowych, takie jak konieczność zgodności z obowiązkiem prawnym, któremu podlega kontroler, jednoznacznej zgody osoby, której dane dotyczą, o ile przetwarzanie przeprowadzane jest w interesie osoby, której dane dotyczą, lub konieczność ochrony istotnych interesów osoby, której dane dotyczą.
70. EIOD stwierdza, że poszanowanie kryteriów zapewniających przetwarzaniu danych zgodność z prawem ma szczególne znaczenie w odniesieniu do współpracy policyjnej i sądowej, jeżeli rozważy się, że niezgodne z prawem gromadzenie danych osobowych przez służby policyjne może oznaczać, że te dane osobowe nie będą mogły być wykorzystywane jako dowód w postępowaniu sądowym.

IV.4 Konieczność i proporcjonalność

71. Art. 4 i 5 wniosku mają również na celu zapewnienie — w ogólnie satysfakcjonujący sposób — że ograniczenia ochrony danych osobowych są konieczne i proporcjonalne zgodnie z wymogami prawa Unii Europejskiej oraz orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w art. 8 EKPC:
- Art. 4 ust. 1 lit. c) określa ogólną zasadę, że dane muszą być odpowiednie, istotne oraz nienadmierne w stosunku do celów, dla których są gromadzone lub przetwarzane dalej;
 - Art. 5 określa, że przetwarzanie powinno być konieczne do celów wypełniania zgodnych z prawem zadań danego organu oraz do celów zapobiegania przestępstwom, ich ścigania, wykrywania lub karania;
 - art. 4 ust. 4 stwierdza, że przetwarzanie danych osobowych jest konieczne wyłącznie, jeśli spełnione są pewne szczególne warunki.

72. EIOD zauważa, że wnioskowane sformułowanie art. 4 ust. 4 nie spełnia kryteriów określonych w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka odnoszącym się do art. 8 EKPC, zgodnie z którym ograniczenie życia prywatnego może być nałożone jedynie, gdy jest to konieczne w demokratycznym społeczeństwie. Zgodnie z wnioskiem, przetwarzanie danych będzie uważane za konieczne nie tylko, gdy umożliwiłoby ochronę porządku publicznego, a organy sądowe mogłyby wykonywać swoje zadania, ale również gdy istnieją *uzasadnione powody*, aby sądzić, że określone dane osobowe mogłyby zaledwie *ułatwić lub przyspieszyć* zapobieganie przestępstwom, ich ściganie, wykrywanie lub karanie.
73. Kryteria te nie są zgodne z wymogami art. 8 EKPC, ponieważ prawie każde przetwarzanie danych osobowych mogłoby być uważane za ułatwiające działania policji lub organów sądowych, nawet jeśli określone dane nie są rzeczywiście potrzebne do prowadzenia tych działań.
74. Obecna treść art. 4 ust. 4 wytyczyłaby drogę dla niemożliwego do zaakceptowania szerokiego gromadzenia danych osobowych, opartego zaledwie na osądzie, że dane osobowe *mogą ułatwić* zapobieganie przestępstwom, ich ściganie, wykrywanie lub karanie. Z drugiej strony przetwarzanie danych osobowych jest uważane za niezbędne jedynie, gdy właściwe organy mogą wyraźnie wykazać potrzebę tego przetwarzania oraz o ile nie są dostępne środki mniej naruszające prywatność.
75. Wobec powyższego EIOD zaleca przeformułowanie art. 4 ust. 4 tiret pierwsze w celu zapewnienia poszanowania orzecznictwa w zakresie art. 8 EKPC. Ponadto, dla usystematyzowania, EIOD proponuje, aby art. 4 ust. 4 został przeniesiony na koniec art. 5.

IV.5 Przetwarzanie szczególnych kategorii danych

76. Art. 6 ustanawia z zasady zakaz przetwarzania danych wrażliwych, np. danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność do związków zawodowych i danych dotyczących zdrowia lub życia seksualnego. Zakaz ten nie będzie miał zastosowania, gdy przetwarzanie przewidziane jest prawem i jest absolutnie niezbędne dla spełnienia zgodnego z prawem zadania określonego organu do celów zapobiegania przestępstwom, ich ścigania, wykrywania lub karania. Dane wrażliwe mogą również być przetwarzane, jeżeli osoba, której dane dotyczą, udzieli wyraźnej zgody. W obydwu przypadkach należy ustanowić odpowiednie szczególne zabezpieczenia.
77. Treść art. 6 prowadzi do dwóch uwag. Przede wszystkim, art. 6 zbyt szeroko opiera się na zgodzie osoby, której dane dotyczą. EIOD podkreśla, że przetwarzanie danych wrażliwych na podstawie wyraźnej zgody osoby, której dane dotyczą, powinno być dozwolone, jedynie, o ile przetwarzanie jest przeprowadzane w interesie osoby,

której dane dotyczą, a odmowa udzielenia zgody nie doprowadzi do negatywnych skutków względem osoby, której dane dotyczą. EIOD zaleca odpowiednią zmianę art. 6, również w celu zachowania spójności artykułu z obecnym prawem UE dotyczącym ochrony danych.

78. Ponadto EIOD uważa, że również inne podstawy prawne przetwarzania, takie jak konieczność ochrony istotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby (jeżeli osoba, której dane dotyczą jest fizycznie lub prawnie niezdolna do udzielenia zgody) mogłyby zostać wzięte pod uwagę.
79. W obszarze współpracy policyjnej i sądowej coraz ważniejsze staje się przetwarzanie innych kategorii możliwie wrażliwych danych osobowych, takich jak dane biometryczne lub profile DNA. Dane te nie są wyraźnie objęte art. 6 wniosku. EIOD zachęca prawodawcę UE do zwrócenia szczególnej uwagi podczas implementacji ogólnych zasad ochrony danych określonych w tym wniosku do dalszej legislacji, wiążącej się z przetwarzaniem tych szczególnych kategorii danych. Przykładem jest obecny wniosek dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie wymiany informacji w ramach zasady dostępności (patrz pkt 12-15 powyżej), który wyraźnie zezwala na przetwarzanie i wymianę danych biometrycznych i profili DNA (patrz załącznik II wniosku), ale nie określa wrażliwości i szczególności tych danych z punktu widzenia ochrony danych.
80. EIOD zaleca określenie szczególnych zabezpieczeń, w szczególności w celu zagwarantowania, aby:
- dane biometryczne i profile DNA były wykorzystywane jedynie na podstawie dobrze określonych i interoperacyjnych norm technicznych;
 - ich stopień ścisłości był uważnie uwzględniony i mógł być podważony przez osobę, której dane dotyczą, przy pomocy dostępnych sposobów, oraz
 - było w pełni zapewnione poszanowanie godności osób.

Prawodawca decyduje o zapewnieniu tych dodatkowych zabezpieczeń w decyzji ramowej lub w szczególnych instrumentach prawnych regulujących gromadzenie i wymianę tych szczególnych kategorii danych.

IV.6 Ścisłość i wiarygodność

81. Art. 4 ust. 1 lit. d) ustanawia ogólne zasady odnoszące się do jakości danych. Zgodnie z niniejszym artykułem kontroler musi zapewnić, że dane są ścisłe i, jeśli jest to konieczne, aktualizowane. Musi on podjąć wszelkie stosowne kroki, aby zapewnić usunięcie lub poprawienie nieścisłych lub niekompletnych danych, mając na uwadze cele, w jakich były one gromadzone i w jakich są w dalszym ciągu przetwarzane, usuwane lub poprawiane. Jest to zgodne z ogólnymi zasadami prawodawstwa UE w zakresie ochrony danych.

82. Art. 4 ust. 1 lit. d) zdanie trzecie przewiduje, że państwa członkowskie mogą rozróżnić przetwarzanie danych w zależności od różnych stopni ścisłości i wiarygodności. EIOD interpretuje ten przepis jako odstępstwo od ogólnej zasady ścisłości i zaleca wyjaśnienie charakteru odstępstwa, o którym mowa w przepisie, poprzez dodanie słów „jednak” lub „niemniej jednak” na początku trzeciego zdania art. 4 ust. 1 lit. d). W tych przypadkach, w których nie można w pełni zapewnić ścisłości danych, kontroler będzie miał obowiązek rozróżnienia danych w zależności od różnych stopni ścisłości i wiarygodności, odnosząc się w szczególności do podstawowego rozróżnienia pomiędzy danymi opartymi na faktach i danymi opartymi na opiniach i prywatnych ocenach. EIOD podkreśla istotność tego obowiązku zarówno dla osób, których dane dotyczą, jak i dla organów porządku publicznego, szczególnie gdy dane są przetwarzane daleko od ich źródła (patrz pkt 7 niniejszej opinii).

Weryfikacja jakości danych

83. Do ogólnej zasady określonej w art. 4 ust. 1 lit. d) dodano bardziej szczegółowe zabezpieczenia ustanowione w art. 9 dotyczącym weryfikacji jakości danych. W szczególności w art. 9 stwierdza się, że:

1. jakość danych osobowych jest poddawana weryfikacji najpóźniej przed ich przekazaniem lub udostępnieniem. Dodatkowo jakość danych udostępnianych w sposób bezpośredni i zautomatyzowany podlega regularnej weryfikacji (art. 9 ust. 1 i 2);
2. przy każdorazowym przekazaniu danych powinny być wskazane orzeczenia sądowe oraz decyzje niewyegzekwowane drogą sądową, a dane oparte na opiniach powinny być sprawdzone u źródła przed ich przekazaniem wraz ze wskazaniem stopnia ich ścisłości lub wiarygodności (art. 9 ust. 1);
3. dane osobowe oznacza się na wniosek osoby, której dane dotyczą, w przypadku gdy osoba, której dane dotyczą, kwestionuje ich ścisłość oraz gdy nie można mieć pewności co do ich ścisłości lub nieścisłości (art. 9 ust. 6).

84. Wobec powyższego art. 4 ust. 1 i art. 9 zapewniają, w przypadku łącznego zastosowania, odpowiednią weryfikację danych osobowych, zarówno przez osobę, której dane dotyczą, jak i przez organy, które są najbliższymi źródłami przetwarzanych danych i dlatego też są w stanie najlepiej je sprawdzić.

85. EIOD z zadowoleniem przyjmuje te przepisy, ponieważ koncentrując się na potrzebach organów porządku publicznego, zapewniają odpowiednie uwzględnienie wszystkich danych i wykorzystywanie tych danych zgodnie z ich ścisłością i wiarygodnością, unikając dzięki temu nieproporcjonalnego wpływu braku ścisłości pewnych danych dotyczących osoby, której dane dotyczą, na tę osobę.

86. Weryfikacja jakości danych jest podstawowym elementem ochrony osoby, której dane dotyczą, szczególnie w odniesieniu do danych osobowych przetwarzanych przez organy policyjne i sądowe. Wobec powyższego EIOD żałuje, że stosowanie art. 9 dotyczącego weryfikacji jakości danych jest ograniczone do danych przekazywanych lub udostępnianych innym państwom członkowskim. Jest to niefortunne, ponieważ oznacza, że jakość danych osobowych, która jest podstawowa również dla celów ochrony porządku publicznego, byłaby w pełni zapewniona jedynie wówczas gdy dane te są przekazywane lub udostępniane innym państwom członkowskim, ale nie wtedy gdy są przetwarzane w państwie członkowskim⁽¹⁾. Natomiast niezbędne jest — zarówno w interesie osób, których dane dotyczą, jak i właściwych organów — zapewnienie, że właściwa weryfikacja jakości dotyczy wszystkich danych osobowych, włącznie z danymi nieprzekazanymi ani nieudostępnionymi przez inne państwo członkowskie.

87. Wobec powyższego, EIOD zaleca usunięcie w każdym przypadku ograniczeń w zakresie stosowania art. 9 ust. 1 i 6 poprzez przeniesienie tych przepisów do rozdziału II wniosku.

Rozróżnienie na różne kategorie danych

88. Art. 4 ust. 2 ustanawia dla kontrolera obowiązek dokonania jasnego rozróżnienia na dane osobowe różnych kategorii osób (podejrzany, skazany, świadek, ofiara, informator, kontakt, inna osoba). EIOD z zadowoleniem przyjmuje to podejście. Chociaż prawdą jest, że organy porządku publicznego i organy sądowe mogą potrzebować przetwarzać dane odnoszące się do bardzo różnych kategorii osób, niezbędne jest dokonanie rozróżnienia tych danych według różnych stopni zaangażowania w przestępstwo. W szczególności warunki dotyczące gromadzenia danych, terminów, odmowy dostępu lub informowania osoby, której dane dotyczą, dostępu do danych przez właściwe organy powinny odzwierciedlać cechy charakterystyczne różnych kategorii przetwarzanych danych i różnych celów, dla których dane te są gromadzone przez organy porządku publicznego i sądowe.

89. W tym kontekście, EIOD zwraca szczególną uwagę na dane odnoszące się do osób niebędących podejrzanymi. Szczególne warunki i zabezpieczenia są potrzebne w celu zapewnienia proporcjonalności i zapobieżenia poniesienia uszczerbku przez osoby, które nie są aktywnie zaangażowane w przestępstwo. Dla tej kategorii osób wniosek powinien zawierać dodatkowe przepisy ograniczające cel przetwarzania, określające dokładne terminy i ograniczające dostęp do danych. EIOD zaleca odpowiednią zmianę wniosku.

⁽¹⁾ Dodatkowo, nie byłoby to zgodne z zaleceniem Rady Europy nr R (87) 15 Komitetu Ministrów do Państw członkowskich w sprawie wykorzystania danych osobowych w sektorze policyjnym. W szczególności zasada 7.2 przewiduje, że „regularne kontrole” jakości danych osobowych powinny być ustanowione w porozumieniu z organem nadzoru lub zgodnie z prawem krajowym.

90. Obecny tekst wniosku zawiera jedno szczególne zabezpieczenie dotyczące osób niebędących podejrzanymi, a mianowicie art. 7 ust. 1 wniosku. Według EIOD jest to ważne zabezpieczenie, głównie z tego względu że zakazano państwom członkowskim określania odstępstw. Niestety art. 7 ust. 1 ustanawia szczególne zabezpieczenia jedynie w odniesieniu do terminów, a jego stosowanie jest ograniczone do kategorii osób, o których mowa w ostatnim tiret art. 4 ust. 3 wniosku. A zatem artykuł ten nie przewiduje odpowiednich zabezpieczeń i nie obejmuje całej grupy osób niebędących podejrzanymi ⁽¹⁾.
91. Również dane odnoszące się do osób skazanych zasługują na szczególną uwagę. W przypadku tych danych powinny być należycie uwzględnione ostatnie i przyszłe inicjatywy dotyczące wymiany rejestrów karnych, a ponadto powinno się zapewnić spójność ⁽²⁾.
92. W świetle powyższych uwag, EIOD zaleca dodanie nowego ustępu do art. 4, który zawierałby następujące elementy:

- dodatkowe przepisy ograniczające cel przetwarzania, określające dokładne terminy i ograniczające dostęp do danych, w przypadku gdy jest mowa o osobach niebędących podejrzanymi;
- obowiązek państw członkowskich określenia konsekwencji prawnych rozróżnienia, które zostanie dokonane na dane osobowe różnej kategorii osób, odzwierciedlające cechy charakterystyczne różnych kategorii przetwarzanych danych i różnych celów, dla których dane te są gromadzone przez organy porządku publicznego i sądowe;
- konsekwencje prawne powinny odnosić się do warunków dotyczących gromadzenia danych osobowych, terminów, dalszego przekazywania i wykorzystania danych oraz odmowy dostępu lub informowania osoby, której dane dotyczą.

IV.7 Terminy przechowywania danych osobowych

93. Ogólne zasady regulujące terminy przechowywania danych osobowych są określone w art. 4 ust. 1 lit. e) i art. 7 ust. 1 wniosku. Z zasady dane osobowe powinny być przechowywane przez okres nie dłuższy niż jest to niezbędne do celu, dla którego są gromadzone. Jest to

zgodne z prawodawstwem UE w zakresie ochrony danych ⁽³⁾.

94. Niemniej jednak ogólny przepis art. 7 ust. 1 ma zastosowanie „chyba że prawo krajowe stanowi inaczej”. EIOD zauważa, że wyjątek ten jest bardzo ogólny i wykracza poza odstępstwa dopuszczone na mocy art. 4 ust. 1 lit. e). EIOD wnioskuję, aby ogólne odstępstwo, o którym mowa w art. 7 ust. 1, zostało usunięte lub przynajmniej wyraźnie ograniczało interesy publiczne uzasadniające korzystanie z tego odstępstwa przez państwa członkowskie ⁽⁴⁾.
95. Art. 7 ust. 2 stwierdza, że należy zapewnić przestrzeganie terminów przy pomocy odpowiednich środków proceduralnych i technicznych oraz regularną kontrolę tych terminów. EIOD z zadowoleniem przyjmuje ten przepis, ale zaleca wyraźne stwierdzenie, że należy przewidzieć odpowiednie środki proceduralne i techniczne dla automatycznego i regularnego usuwania danych osobowych po pewnym okresie.

IV.8 Wymiana danych osobowych z państwami trzecimi

96. Skuteczna współpraca policyjna i sądowa w granicach UE w coraz większym stopniu zależy od współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi. Wiele działań mających na celu poprawę współpracy w zakresie ochrony porządku publicznego i współpracy sądowej z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi jest obecnie dyskutowana lub określana zarówno na szczeblu krajowym jak i UE ⁽⁵⁾. Rozwój tej międzynarodowej współpracy prawdopodobnie będzie polegał w głównej mierze na wymianie danych osobowych.
97. Dlatego też jest niezwykle ważne, aby zasady uczciwego i zgodnego z prawem przetwarzania — oraz generalnie zasady należytego przetwarzania — również miały zastosowanie do gromadzenia i wymiany danych osobowych w całej Unii oraz aby dane osobowe były przekazywane państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym tylko wówczas, gdy te państwa trzecie zagwarantują odpowiedni poziom ochrony lub odpowiednie zabezpieczenia.

⁽³⁾ Oprócz ogólnego przepisu dotyczącego terminów przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 7, wniosek określa dalsze szczególne przepisy dotyczące danych osobowych wymienianych z innymi państwami członkowskimi. W szczególności art. 9.7 stanowi, że dane osobowe podlegają skreśleniu:

- 1) jeżeli danych tych nie należało przekazać, udostępnić lub otrzymać,
- 2) po terminie określonym przez organ przekazujący, chyba że dane osobowe są dalej potrzebne w postępowaniu sądowym,
- 3) jeżeli dane nie są już niezbędne dla celu, dla którego zostały przekazane.

⁽⁴⁾ Należy rozważyć ograniczenie dla zwalczania terroryzmu lub dla szczególnych interesów publicznych określone w art. 4 ust. 1 lit. e): do użytku historycznego, statystycznego lub naukowego.

⁽⁵⁾ Na przykład patrz ostatni komunikat Komisji dotyczący „Strategii w sprawie zewnętrznego wymiaru obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” (COM(2005) 491 wersja ostateczna).

⁽¹⁾ Patrz także pkt 94 niniejszej opinii.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2005/876/WSiSW w sprawie wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego weszła w życie dnia 9 grudnia. Decyzja ta dodaje takie instrumenty jak Europejska konwencja o pomocy prawnej w sprawach karnych z 1959 r. i konwencja w sprawie pomocy sądowej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi z 1959 r. do istniejących mechanizmów przekazywania informacji dotyczących wyroków opartych na istniejących konwencjach i ułatwia funkcjonowanie tych mechanizmów. Tekst ten zostanie w późniejszym terminie zastąpiony przez szczegółową decyzję ramową Rady. Komisja przewiduje złożenie wniosku w sprawie nowej decyzji ramowej w tym obszarze.

Przekazywanie danych osobowych do państw trzecich

98. Z tej perspektywy EIOD z zadowoleniem przyjmuje art. 15 wniosku, który przewiduje ochronę w przypadku przekazywania danych właściwym organom w państwach trzecich lub organom międzynarodowym. Jednak przepis ten zawarty w rozdziale III wniosku ma zastosowanie jedynie do danych otrzymywanych lub udostępnianych właściwym organom innych państw członkowskich. Wskutek tego ograniczenia, wada systemu ochrony danych na szczęblu Unii Europejskiej odnosi się do danych, które nie są otrzymywane od właściwych organów z innych państw członkowskich. Według EIOD nie można zaakceptować tej wady z uwagi na niżej określone powody.
99. Po pierwsze, poziom ochrony zapewniany przez prawo UE w przypadku przekazywania danych do państwa trzeciego nie powinien być uzależniony od źródła danych — sił policyjnych w państwie członkowskim, które przekazuje dane do państwa trzeciego lub służb policyjnych w innym państwie członkowskim.
100. Po drugie, należy zauważyć, że zasady regulujące przekazywanie danych osobowych państwom trzecim stanowią podstawę prawa ochrony danych. Zasada ta nie tylko stanowi jeden z podstawowych przepisów dyrektywy 95/46/WE, ale również jest określona w dodatkowym protokole do konwencji nr 108⁽¹⁾. Wspólne normy w zakresie ochrony danych osobowych określone w art. 1 wniosku nie mogą zostać zapewnione, jeżeli wspólne zasady przekazywania danych osobowych państwom trzecim nie obejmą wszystkich operacji przetwarzania. Wobec powyższego zapewnione w obecnym wniosku prawa osób, których dane dotyczą, byłyby bezpośrednio naruszone, gdyby dane osobowe nie mogły zostać przekazane państwom trzecim, które nie gwarantują odpowiedniego poziomu ochrony.
101. Po trzecie, ograniczenie zakresu tych zasad do „danych wymienianych” oznaczałoby, że — w odniesieniu do danych przetwarzanych jedynie w jednym kraju — nie istniałyby żadne zabezpieczenia: paradoksalnie dane osobowe mogłyby być przekazywane do państw trzecich — bez względu na jakąkolwiek odpowiednią ochronę danych osobowych — „łatwiej” niż do innych państw członkowskich. Mogłoby to doprowadzić do powstania możliwości „prania informacji”. Właściwe organy państw członkowskich mogłyby obchodzić surowe normy w zakresie ochrony danych poprzez przekazywanie danych państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym,

(¹) Protokół dodatkowy do Konwencji o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych dotyczący organów nadzoru i transgranicznych przepływów danych, został podpisany 8 listopada 2001 r. i wszedł w życie 1 lipca 2004 r. Ten wiążący instrument prawa międzynarodowego został dotychczas podpisany przez 11 państw (z których 9 jest państwami członkowskimi UE). Art. 2.1 protokołu ustanawia ogólną zasadę: „Każda Strona zapewni, że przekazanie danych osobowych do odbiorcy podlegającego jurysdykcji państwa lub organizacji niebędącej Stroną konwencji nastąpi tylko wtedy, gdy to państwo lub organizacja zapewni wystarczający poziom ochrony danych, które mają zostać przekazane”.

w przypadku gdyby mogły one być dostępne dla właściwych organów innego państwa członkowskiego lub nawet z powrotem przesyłane do takiego organu.

102. Wobec powyższego EIOD zaleca zmianę obecnego wniosku tak, aby zapewnić stosowanie art. 15 do wymiany wszystkich danych osobowych z państwami trzecimi. Zalecenie to nie odnosi się do art. 15 ust. 1 lit. c), który ze względu na swój charakter może jedynie odnosić się do danych osobowych wymienianych z innymi państwami członkowskimi.

Wyjątkowe przekazywanie danych do krajów niezapewniających odpowiedniego poziomu ochrony danych

103. Art. 15 ustanawia zestaw warunków dla przekazywania danych właściwym organom w państwach trzecich lub międzynarodowym organizacjom porównywalnych z warunkami określonymi w art. 25 dyrektywy 95/46/WE. Jednak art. 15 ust. 6 ustanawia możliwość przekazywania danych państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym, które nie zapewniają odpowiedniego poziomu ochrony danych, o ile przekazywanie danych jest absolutnie konieczne w celu zabezpieczenia podstawowych interesów państwa członkowskiego lub dla zapobieżenia bliskiemu poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa publicznego lub wobec określonej osoby lub osób.
104. Stosowanie wyjątku ustanowionego w ust. 6 powinno zostać wyjaśnione. Wobec powyższego EIOD zaleca:

— wyjaśnienie, że wyjątek ten ustanawia jedynie odstąpienie od warunku „odpowiedniej ochrony”, ale nie narusza innych warunków, o których mowa w pierwszym akapicie art. 15;

— dodanie, że przekazy danych prowadzone zgodnie z tym wyjątkiem powinny podlegać odpowiednim warunkom (takim jak wyraźny warunek mówiący o tym, że dane są przetwarzane jedynie czasowo i dla szczególnych celów) oraz że właściwy organ nadzoru będzie powiadamiany.

Przetwarzanie danych osobowych otrzymywanych z państw trzecich

105. W kontekście wzrastającej wymiany danych osobowych z organami policyjnymi i sądowymi państw trzecich należy również zwrócić szczególną uwagę na dane osobowe „importowane” z tych państw trzecich, które nie zapewniają odpowiednich norm poszanowania praw człowieka, a w szczególności ochrony danych osobowych.

106. W szerszej perspektywie EIOD uważa, że prawodawca powinien zapewnić, aby dane osobowe otrzymane z państw trzecich były zgodne przynajmniej z międzynarodowymi normami odnoszącymi się do poszanowania praw człowieka. Na przykład, dane zgromadzone przy zastosowaniu tortur lub w wyniku naruszenia praw człowieka, czarne listy oparte jedynie na poglądach politycznych lub preferencjach seksualnych nie powinny być przetwarzane ani też organy porządku publicznego i organy sądowe nie powinny się na nich opierać, chyba że w interesie osoby, której dane dotyczą. Wobec tego EIOD zaleca wyjaśnienie powyższego przynajmniej w motywie wniosku, w miarę możliwości poprzez odniesienie do odpowiednich instrumentów międzynarodowych⁽¹⁾.
107. Przyglądając się bliżej ochronie danych osobowych, EIOD stwierdza, że w przypadku gdy dane osobowe są przekazywane z krajów nie mających odpowiednich norm i gwarancji w zakresie ochrony danych osobowych, możliwy brak danych wysokiej jakości jest należycie oceniany w celu uniknięcia błędnego oparcia się na takich informacjach przez organy porządku publicznego UE i oraz zapobieżenia poniesienia uszczerbku przez osoby, których dane dotyczą.
108. Wobec powyższego EIOD zaleca dodanie do art. 9 wniosku przepisu stwierdzającego, że jakość danych osobowych przekazywanych z państw trzecich powinna być szczególnie oceniana, gdy tylko dane te zostaną otrzymane, oraz należy wskazać stopień ścisłości i wiarygodności tych danych.

IV.9 Wymiana danych osobowych z podmiotami prywatnymi i organami innymi niż organy porządku publicznego

109. Art. 13 i 14 wniosku ustanawiają zestaw wymogów, które mają być spełnione w przypadkach, gdy dane osobowe są dalej przekazywane podmiotom prywatnym i organom innym niż organy porządku publicznego. Jak to wcześniej wskazano, artykuły te uzupełniają bardziej ogólne zasady ustanowione w rozdziale II, których w każdym przypadku należy przestrzegać.
110. EIOD uważa, że powinny mieć zastosowanie szczególnie i surowe warunki, ponieważ w szczególnych przypadkach do celów zapobiegania i zwalczania przestępczości może być konieczne przekazywanie danych podmiotom prywatnym i innym organom publicznym. Jest to zgodne

⁽¹⁾ Konwencja NZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania podpisana przez wszystkie państwa członkowskie UE, która weszła w życie dnia 26 czerwca 1987 r. W szczególności art. 15 stwierdza, że „Każde Państwo Strona zapewni, aby jakiegokolwiek oświadczenie, które, jak ustalono, zostało złożone w wyniku zastosowania tortur, nie zostało wykorzystane w charakterze dowodu w postępowaniu, z wyjątkiem wypadku, gdy jest ono wykorzystywane przeciwko osobie oskarżonej o stosowanie tortur, jako dowód na to, że oświadczenie zostało złożone”.

z punktem widzenia wyrażonym przez europejskich inspektorów ochrony danych w dokumencie określającym stanowisko sporządzonym w Krakowie⁽²⁾.

111. W tej perspektywie EIOD uważa, że dodatkowe warunki ustanowione w art. 13 i 14 mogą być uznane za satysfakcjonujące, jeżeli są stosowane razem z zasadami ogólnymi określonymi w rozdziale II, włączając w to kompleksowe stosowanie zasad dotyczących dalszego przetwarzania (patrz pkt IV.2 powyżej). Jednak obecny wniosek ogranicza stosowanie art. 13 i 14 w odniesieniu do danych otrzymanych lub udostępnianych przez właściwe organy innego państwa członkowskiego.
112. Ogólne stosowanie tych ostatnich warunków jest nawet bardziej istotne, jeżeli rozważy się rosnącą wymianę danych pomiędzy organami porządku publicznego i innymi organami lub podmiotami prywatnymi również w państwach członkowskich. Za przykład może posłużyć partnerstwo publiczno-prywatne w działaniach w zakresie ochrony porządku publicznego⁽³⁾.
113. Wobec powyższego EIOD zaleca zmianę obecnego wniosku tak, aby zapewnić stosowanie art. 13 i 14 do wymiany *wszystkich* danych osobowych, także tych nieprzekazywanych lub nieudostępnianych przez inne państwo członkowskie. Zalecenie to nie odnosi się do art. 13 lit. c) ani do art. 14 lit. c).
114. Wymiana danych osobowych z podmiotami prywatnymi odbywa się w dwóch kierunkach: oznacza również przekazywanie lub udostępnianie danych osobowych przez podmioty prywatne organom porządku publicznego i sądowym.
115. W tym przypadku dane osobowe gromadzone do celów komercyjnych (transakcje handlowe, marketing, świadczenie usług, itd.) oraz zarządzane przez prywatnych kontrolerów są osiągnane, a następnie wykorzystywane przez organy publiczne do bardzo różnych celów zapobiegania przestępstwom, ich ścigania, wykrywania i karania. Ponadto ścisłość i wiarygodność danych przetwarzanych do celów komercyjnych jest uważnie oceniana, gdy dane te są wykorzystywane do celów ochrony porządku publicznego⁽⁴⁾.

⁽²⁾ Dokument przedstawiający stanowisko w sprawie egzekwowania prawa i wymiany informacji w UE, przyjęty na wiosennej konferencji europejskich organów ochrony danych w Krakowie w dniach 25-26 kwietnia 2005 r.

⁽³⁾ Patrz Program legislacyjny i program prac Komisji na 2006 r. COM(2005) 531 wersja ostateczna

⁽⁴⁾ Na przykład, rachunek telefoniczny będzie wiarygodny do celów komercyjnych, o ile prawidłowo określa, które rozmowy telefoniczne zostały wykonane; w każdym razie organy porządku publicznego nie mogą opierać się na tym samym rachunku telefonicznym, ponieważ brak jest rozstrzygających dowodów określających, kto wykonał daną rozmowę.

116. Niedawny i ważny przykład dostępu do prywatnych baz danych do celów ochrony porządku publicznego znajduje się w zatwierdzonym tekście dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych w zakresie łączności (patrz pkt 16-18), zgodnie z którą dostawcy publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub operatorzy publicznych sieci łączności będą musieli przechowywać do dwóch lat pewne dane związane z łącznością elektroniczną w celu zapewnienia dostępności tych danych do celów dochodzenia, wykrywania i ścigania poważnych przestępstw. Według zatwierzonego tekstu kwestie dotyczące dostępu do tych danych wykraczają poza prawo wspólnotowe i nie mogą być regulowane przez samą dyrektywę. Natomiast te ważne zagadnienia mogą być przedmiotem prawa krajowego lub działań zgodnych z tytułem VI TUE ⁽¹⁾.
117. W opinii w sprawie wniosku dotyczącego tej dyrektywy EIOD wystąpił w obronie szerszej wykładni traktatu WE, ponieważ ograniczenie dostępu jest niezbędne dla zapewnienia odpowiedniej ochrony osoby, której dane dotyczą i której dane w zakresie łączności elektronicznej muszą być zatrzymane. Niestety prawodawca europejski nie ujął w wyżej wymienionej dyrektywie zasad dotyczących dostępu.
118. W obecnej opinii EIOD ponownie podkreśla swoją wolę, aby prawo UE zapewniało wspólne normy dotyczące dostępu i dalszego wykorzystywania danych przez organy porządku publicznego. Jeżeli pierwszy filar nie zajmuje się konieczną ochroną, to instrument trzeciego filaru mógłby przewidzieć postanowienia jej dotyczące. To stanowisko EIOD jest odzwierciedleniem ogólnego wzrostu wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi i niedawnego wniosku w sprawie zasady dostępności. Różne zasady krajowe dotyczące zakresu i dalszego wykorzystywania danych nie byłyby zgodne z wnioskowanym „swobodnym przepływem” w całej UE informacji w zakresie ochrony porządku publicznego, który obejmuje również dane z prywatnych baz danych.
119. Wobec powyższego, EIOD uważa, że powinny mieć zastosowanie wspólne normy dotyczące dostępu przez organy porządku publicznego do danych znajdujących się w posiadaniu podmiotów prywatnych tak, aby umożliwić dostęp jedynie na podstawie dobrze zdefiniowanych warunków i ograniczeń. W szczególności należy zezwolić na dostęp przez właściwe organy jedynie w konkretnych przypadkach, na szczególnych warunkach, do szczególnych celów i pod sądową kontrolą państw członkowskich.

(1) Zgodnie z motywami dyrektywy: „Kwestie dotyczące dostępu krajowych organów publicznych do danych zatrzymywanych na mocy niniejszej dyrektywy do celów działań, o których mowa w art. 3 ust. 2 tiret pierwsze dyrektywy 95/46/WE, wychodzą poza zakres zastosowania prawa wspólnotowego. Mogą one być jednak przedmiotem prawa krajowego lub działania na mocy tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej, przy czym należy zawsze odnotować, że takie prawa lub działania muszą w pełni szanować prawa podstawowe, ponieważ wynikają one ze wspólnych tradycji konstytucjonalnych państw członkowskich i są gwarantowane przez EKPC. Art. 8 EKPC, w wykładni Europejskiego Trybunału Praw Człowieka...”

IV.10 Prawa osób, których dane dotyczą

120. Rozdział IV określa prawa osób, których dane dotyczą, w sposób, który jest w zasadzie zgodny z obecnym prawodawstwem w zakresie ochrony danych i z art. 8 Karty Praw Podstawowych UE.
121. EIOD z zadowoleniem przyjmuje te przepisy, ponieważ przewidują one zharmonizowany zestaw praw osób, których dane dotyczą, uwzględniając cechy charakterystyczne przetwarzania danych przez organy porządku publicznego i sądowe. Jest to istotna poprawa, ponieważ obecna sytuacja charakteryzuje się dużą różnorodnością zasad i praktyk, szczególnie dotyczących prawa dostępu. Niektóre państwa członkowskie nie zezwalają na dostęp osoby, której dane dotyczą, do jej danych, lecz wprowadzają system „dostępu pośredniego” (realizowanego przez krajowy organ ochrony danych w imieniu osoby, której dane dotyczą).
122. Zgodnie z wnioskiem, możliwe odstępstwa od bezpośredniego prawa dostępu są zharmonizowane. Jest to niezwykle ważne, aby zezwolić obywatelom, których dane są w coraz większej ilości przetwarzane i wymieniane przez właściwe organy różnych państw członkowskich UE, na skorzystanie jako osoby, których dane dotyczą, ze zharmonizowanego zestawu praw, bez względu na to, w którym państwie członkowskim dane są gromadzone i przetwarzane ⁽²⁾.
123. EIOD uznaje możliwość ograniczenia praw osób, których dane dotyczą, w przypadkach, gdy jest to konieczne do celów zapobiegania przestępstwom, ich ścigania, wykrywania i karania. W każdym razie z tego względu że ograniczenia te muszą być uznane za wyjątki od podstawowych praw osób, których dane dotyczą, należy zastosować surowy test proporcjonalności. Oznacza to, że należy ograniczyć i dobrze zdefiniować wyjątki oraz że ograniczenia powinny, w miarę możliwości, być częściowe i ograniczone w czasie.
124. W tej perspektywie EIOD pragnie zwrócić uwagę prawodawcy szczególnie na literę a) ustępu 2 artykułów 19, 29 i 21, które ustanawiają bardzo szeroki i niezdefiniowany wyjątek od prawa osób, których dane dotyczą, poprzez stwierdzenie, że prawa te mogą być ograniczone, jeśli jest to konieczne, „aby kontroler danych mógł w sposób właściwy wypełnić swoje zgodne z prawem obowiązki”. Ponadto wyjątek ten częściowo pokrywa się z przepisem lit. b), który zezwala na ograniczenia praw osób, których dane dotyczą, jeżeli jest to konieczne, „aby uniknąć

(2) W szczególności rozdział IV określa prawo do informacji (art. 19 i 20) oraz prawo dostępu do danych oraz do ich sprostowania, usunięcia lub zablokowania (art. 21). Generalnie artykuły te zapewniają osobom, których dane dotyczą wszelkie prawa, które są zwykle gwarantowane przez prawo UE w zakresie ochrony danych, a ponadto ustanawiają zestaw wyjątków mających na celu uwzględnienie szczególnych cech trzeciego filaru. W szczególności ograniczenia praw osób, których dane dotyczą są dozwolone na mocy prawie identycznych przepisów ustanowionych w odniesieniu do zarówno prawa do informacji (art. 19 ust. 2 i art. 20 ust. 2) i prawa dostępu (art. 21 ust. 2).

negatywnego wpływu na toczące się dochodzenie lub postępowanie lub na wypełnianie zgodnych z prawem obowiązków właściwych organów”. Podczas gdy ten drugi wyjątek może być uznany za uzasadniony, to ten pierwszy wydaje się nakładać nieproporcjonalne ograniczenie na prawa osoby, której dane dotyczą. Wobec powyższego EIOD zaleca skreślenie lit. a) w ust. 2 art. 19, 20 i 21.

125. Ponadto, EIOD zaleca poprawę art. 19, 20 i 21 w następujący sposób:

- określenie, że ograniczenia praw podmiotu danych są nieobowiązkowe, nie mają zastosowania na czas nieokreślony i są dozwolone „wyłącznie” w szczególnych przypadkach wymienionych w artykułach,
- uwzględnienie, że kontroler dostarcza informacje autonomicznie, a nie na podstawie wniosku osoby, której dane dotyczą,
- dodanie w art. 19 ust. 1 lit. c), że informacje powinny być również dostarczane „w terminach przewidzianych dla przechowywania danych”,
- zapewnienie (zmieniając art. 20 ust. 1) zgodnie z innymi instrumentami UE w zakresie ochrony danych), aby informacje — jeżeli dane nie zostały uzyskane od osoby, której dane dotyczą lub zostały uzyskane od tej osoby bez jej wiedzy — były tej osobie dostarczane „najpóźniej w terminie, gdy dane są ujawniane po raz pierwszy”,
- zapewnienie, że mechanizm odwołania od decyzji odmownej lub ograniczającej prawa osoby, której dane dotyczą, ma zastosowanie do przypadków ograniczenia prawa do informacji oraz odpowiednio zmienić ostatnie zdanie art. 19 ust. 4.

Zautomatyzowane decyzje indywidualne

126. EIOD żałuje, że wniosek w ogóle nie zajmuje się ważnymi zagadnieniami zautomatyzowanych decyzji indywidualnych. Rzeczywiście doświadczenie wskazuje, że organy porządku publicznego coraz częściej wykorzystują zautomatyzowane przetwarzanie danych mające na celu ocenę pewnych osobistych aspektów osób, w szczególności w celu oceny ich wiarygodności i postępowania.

127. EIOD — uznając, że te systemy mogą być konieczne w pewnych przypadkach w celu zwiększenia skuteczności działań w zakresie ochrony porządku publicznego — zauważa, że decyzje oparte wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych powinny podlegać bardzo surowym warunkom i zabezpieczeniom, jeżeli mają skutki prawne dla danej osoby lub istotnie wpływają na tę osobę. Powyższe jest nawet jeszcze ważniejsze w

kontekście trzeciego filaru, ponieważ w tym przypadku właściwe organy posiadają kompetencje w zakresie publicznych środków przymusu i przez to ich decyzje lub działania mogą wpływać na daną osobę lub mogą być bardziej naruszające niż byłyby normalnie, gdyby takie decyzje/działania były podjęte przez podmioty prywatne.

128. W szczególności i zgodnie z ogólnymi zasadami ochrony danych, takie decyzje lub działania powinny być dozwolone wyłącznie, gdy zezwala na nie prawo lub właściwy organ nadzoru, a ponadto powinny podlegać odpowiednim środkom mającym na celu zabezpieczenie zgodnych z prawem interesów osoby, której dane dotyczą. Ponadto osobie, której dane dotyczą powinno się szybko udostępnić środki umożliwiające przedstawienie punktu widzenia tej osoby, a ponadto powinna mieć możliwość poznania logiki decyzji, jeżeli nie jest to sprzeczne z celem, dla którego dane są przetwarzane.
129. Wobec powyższego EIOD zaleca wprowadzenie szczególnego przepisu dotyczącego zautomatyzowanych decyzji indywidualnych, zgodnego z obecnym prawodawstwem UE w zakresie ochrony danych.

IV.11 Bezpieczeństwo przetwarzania danych

130. W odniesieniu do przetwarzania danych, art. 24 ustanawia dla kontrolera obowiązek wdrożenia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych, które są zgodne z przepisami zawartymi w innych instrumentach UE dotyczących ochrony danych. Ponadto w ust. 2 przedstawiono szczegółową i kompleksową listę środków, które należy wdrożyć w odniesieniu do zautomatyzowanego przetwarzania danych.
131. EIOD z zadowoleniem przyjmuje ten przepis, ale proponuje, w celu ułatwienia organom nadzorczym skutecznej kontroli, dodanie następującego środka uzupełniającego do wykazu środków ustanowionych w ust. 2: „k) wdrożenia środków w celu systematycznego monitorowania i składania sprawozdań w zakresie skuteczności tych środków bezpieczeństwa (systematyczny audyt własny środków bezpieczeństwa)”⁽¹⁾.

Odnotowywanie danych

132. Art. 10 stwierdza, że każdorazowe zautomatyzowane przekazanie lub otrzymanie danych osobowych zostaje odnotowane (w przypadku zautomatyzowanego przekazania) lub udokumentowane (w przypadku niezautomatyzowanego przekazania) w celu zapewnienia późniejszej weryfikacji zgodności z prawem przekazania i przetwarzania danych. Informacje takie są dostępne, na wniosek, dla właściwego organu nadzoru.

⁽¹⁾ Patrz opinia EIOD w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Systemu Informacji Wizowej (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych, COM(2004) 835 wersja ostateczna, opublikowana na stronie

133. EIOD z zadowoleniem przyjmuje ten przepis. Jednak EIOD zauważa, że w celu zapewnienia kompleksowego nadzoru i sprawdzenia właściwego wykorzystania danych osobowych, również „dostęp” do danych będzie odnotowywany lub dokumentowany. Informacje te są niezbędne, ponieważ skuteczne monitorowanie właściwego przetwarzania danych osobowych musi koncentrować się nie tylko na zgodności z prawem przekazywania danych osobowych pomiędzy organami, ale również na zgodności z prawem dostępu do danych przez te organy (¹). Wobec powyższego, EIOD zaleca zmianę art. 10 tak, aby zapewnić również odnotowanie lub dokumentowanie dostępu.

V.12 Środki odwoławcze, odpowiedzialność i sankcje

134. Rozdział VI wniosku obejmuje środki prawne (art. 27), odpowiedzialność (art. 28) i sankcje (art. 29). Przepisy są generalnie spójne z obecnym prawodawstwem UE w zakresie ochrony danych.
135. W szczególności w zakresie sankcji EIOD przyjmuje z zadowoleniem określenie, że w przypadku naruszenia przepisów ustanowionych zgodnie z decyzją ramową, sankcje będą musiały być skuteczne, odpowiednie i odstrasżające. Ponadto sankcje karne w przypadku umyślnie popełnionych przestępstw wiążących się z poważnymi naruszeniami przepisów — szczególnie w zakresie poufności i bezpieczeństwa przetwarzania danych — zapewnią lepszy skutek odstrasżający dla poważniejszych naruszeń prawa ochrony danych.

IV.13 Zadania związane z kontrolą, nadzorem i doradztwem

136. Przepisy wniosku, które odnoszą się do kontroli i nadzoru przetwarzania danych, a także konsultacji w zakresie kwestii dotyczących przetwarzania danych są w dużej mierze podobne do przepisów zawartych w dyrektywie 95/46/WE. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja w swoim wniosku opowiedziała się za już przetestowanymi i dobrze funkcjonującymi mechanizmami oraz podkreśla w szczególności wprowadzenie (obowiązkowego) systemu kontroli wstępnej. System taki jest nie tylko przewidziany w dyrektywie 95/46/WE, ale jest również włączony do rozporządzenia 45/2001/WE; system ten wykazał, że jest skutecznym instrumentem nadzoru przetwarzania danych przez instytucje i organy Wspólnot Europejskich znajdującym się w gestii EIOD.
137. Innym instrumentem kontroli i nadzoru przetwarzania danych, który wykazał się skutecznością, jest mianowanie inspektorów ochrony danych przez kontrolera. Instrument ten funkcjonuje w kilku państwach członkowskich.

(¹) Jest to zgodne z przepisami ustanowionymi w art. 18 wniosku, zgodnie z którymi organ przekazujący zostanie poinformowany, na wniosek, w kwestii dalszego przetwarzania danych osobowych przekazywanych lub udostępnianych oraz z przepisami ustanowionymi w art. 24 wykonującym środki bezpieczeństwa, także w świetle wnioskowanego systematycznego audytu własnego tych środków.

Jest on ustanowiony w rozporządzeniu 45/2001/WE jako obowiązkowy instrument i odgrywa kluczową rolę na szczeblu Wspólnot Europejskich. Inspektorzy ochrony danych są administratorami w organizacji, która zapewnia w sposób niezależny wewnętrzne zastosowanie przepisów w zakresie ochrony danych.

138. EIOD zaleca dodanie do wniosku przepisów w zakresie inspektorów ochrony danych. Przepisy te mogłyby być podobne do przepisów art. 24 rozporządzenia 45/2001/WE.

139. Wniosek dotyczący decyzji ramowej jest skierowany do państw członkowskich. Zatem logiczne jest, aby art. 30 wniosku przewidywał nadzór prowadzony przez niezależne organy nadzoru. Artykuł ten jest sformułowany w podobny sposób jak art. 28 dyrektywy 95/46/WE. Te organy krajowe powinny współpracować między sobą, ze wspólnymi organami nadzoru ustanowionymi w tytule VI traktatu o UE oraz z EIOD. Ponadto art. 31 wniosku przewiduje ustanowienie grupy roboczej, która musi odgrywać podobną rolę do tej, jaką odgrywa Grupa Robocza Art. 29 w zakresie zagadnień związanych z pierwszym filarem. Wszystkie istotne podmioty w obszarze ochrony danych są wymienione w art. 31 wniosku.

140. Nie zostało wskazane, że we wniosku, który przewiduje poprawę współpracy policyjnej i sądowej pomiędzy państwami członkowskimi, istotną rolę odgrywa współpraca pomiędzy wszystkimi istotnymi podmiotami w obszarze ochrony danych. Wobec powyższego EIOD z zadowoleniem przyjmuje podkreślenie roli współpracy pomiędzy organami nadzoru we wniosku.

141. Ponadto EIOD podkreśla wagę spójnego podejścia w zakresie zagadnień ochrony danych, które mogłyby zostać wzmocnione poprzez wspieranie komunikacji pomiędzy istniejącą Grupą Roboczą Art. 29 a grupą roboczą ustanowioną na mocy obecnego wniosku dotyczącego decyzji ramowej. EIOD zaleca zmianę art. 31 ust. 2 wniosku tak, aby dać prawo przewodniczącemu Grupy Roboczej Art. 29 do udziału lub bycia reprezentowanym na posiedzeniach nowej grupy roboczej.

142. Tekst art. 31 obecnego wniosku zawiera jedną istotną różnicę w stosunku do art. 29 dyrektywy 95/46/WE. EIOD jest pełnoprawnym członkiem Grupy Roboczej art. 29. Członkostwo to oznacza również prawo głosu. Obecny wniosek również wyznacza EIOD na członka grupy roboczej (w oparciu o art. 31), ale nie przewiduje prawa głosu dla EIOD. Nie są jasne przyczyny, dla których obecny wniosek odchodzi od art. 29 dyrektywy 95/46/WE. Według EIOD wnioskowany tekst jest dwuznaczny co do roli EIOD; może to zmniejszyć skuteczność zaangażowania EIOD w prace grupy roboczej. Wobec powyższego EIOD zaleca zachowanie spójności z tekstem dyrektywy.

IV.14 Pozostałe przepisy

143. Rozdział VIII wniosku zawiera niektóre końcowe przepisy zmieniające konwencję z Schengen i inne instrumenty dotyczące przetwarzania i ochrony danych osobowych.

Konwencja z Schengen

144. Art. 33 wniosku przewiduje, że art. 126-130 konwencji z Schengen zostaną zastąpione decyzją, o której mowa w zakresie zagadnień objętych zakresem Traktatu o UE. Art. 126-130 konwencji z Schengen zawierają ogólne zasady dotyczące przetwarzania danych przekazywane zgodnie z konwencją (ale poza Systemem Informacyjnym Schengen).

145. EIOD z zadowoleniem przyjmuje to zastąpienie, ponieważ poprawia ono spójność systemu ochrony danych w trzecim filarze i stanowi w pewnych aspektach istotną poprawę ochrony danych osobowych, na przykład poprzez zwiększenie kompetencji organów nadzoru. Jednakże w pewnych punktach zastąpienie to wywiera niezamierzony — i niefortunny — skutek obniżenia poziomu ochrony danych. Niektóre przepisy konwencji z Schengen są rzeczywiście surowsze niż przepisy decyzji ramowej.

146. EIOD szczególnie przywołuje art. 126 ust. 3 lit. b) konwencji z Schengen, który stwierdza, że dane mogą być wykorzystywane jedynie przez organy sądowe oraz służby i organy wykonujące zadania lub obowiązki w związku z celami określonymi w konwencji. Przepis ten wydaje się wyłączać przekazywanie danych podmiotom prywatnym, podczas gdy byłoby to dozwolone na mocy wnioskowanej decyzji ramowej. Kolejnym punktem jest to, że przepisy w zakresie ochrony danych konwencji z Schengen mają również zastosowanie do *wszystkich* danych przekazywanych z *nieautomatyzowanego* pliku oraz włączonych do *nieautomatyzowanego* pliku danych (art. 127), przy czym pliki nieustrukturalizowane są wyłączone z zakresu wnioskowanej decyzji ramowej.

Konwencja o wzajemnej pomocy w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej

147. Art. 34 stwierdza, że art. 23 Konwencji o wzajemnej pomocy w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej zostaje zastąpiony decyzją ramową. EIOD zauważa, że chociaż to zastąpienie generalnie zapewniłoby lepszą ochronę danych osobowych wymienianych w ramach konwencji, to mogłoby również spowodować powstanie pewnych problemów związanych ze spójnością tych dwóch instrumentów.

148. W szczególności konwencja obejmuje również wzajemną pomoc odnoszącą się do przechwyceń w zakresie telekomunikacji. W tym przypadku państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek może wyrazić zgodę — na

przechwycenie lub przekazanie zapisu telekomunikacyjnego — z uwzględnieniem wszelkich warunków, jakich należy przestrzegać w podobnych przypadkach na szczeblu krajowym. Zgodnie z art. 23 ust. 4 Konwencji, w przypadku gdy te dodatkowe warunki odnoszą się do wykorzystania danych osobowych, będą one miały pierwszeństwo nad zasadami dotyczącymi ochrony danych określonymi w art. 23. Podobnie art. 23 ust. 5 określa pierwszeństwo dodatkowych zasad dotyczących zabezpieczenia informacji gromadzonych przez wspólne zespoły dochodzeniowe. EIOD zauważa, że jeżeli art. 23 zostanie zastąpiony przez obecny wniosek, to będzie niejasne, czy wyżej wymienione dodatkowe zasady będą nadal miały zastosowanie. Wobec powyższego EIOD zaleca wyjaśnienie tego punktu w celu dogłębnej oceny skutków pełnego zastąpienia art. 23 konwencji przez decyzję ramową, o której mowa.

Konwencja Rady Europy nr 108 o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych

149. Art. 34 ust. 2 stwierdza, że wszelkie odniesienia do konwencji Rady Europy nr 108 należy rozumieć jako odniesienia do decyzji ramowej, o której mowa. Wykładnia i konkretne stosowanie tego przepisu nie są jasne. W każdym razie EIOD stwierdza, że przepis ten ma zastosowanie jedynie w zakresie *ratione materiae* decyzji ramowej, o której mowa.

Zagadnienia końcowe

150. W odniesieniu do systematycznej spójności tekstu, EIOD zauważa, że niektóre artykuły mogłyby zostać lepiej umiejscowione w tekście wniosku.

Wobec powyższego EIOD proponuje:

1. przeniesienie art. 16 („Komitet”) z rozdziału III („Szczególne formy przetwarzania”) do nowego rozdziału;
2. przeniesienie art. 25 („Rejestr”) i art. 26 („Kontrola wstępna”) z rozdziału V („Poufność i bezpieczeństwo przetwarzania danych”) do nowego rozdziału

V. WNIOSKI

Istotny krok do przodu

a) Przyjęcie omawianego wniosku stanowiłoby znaczący krok w zakresie ochrony danych osobowych w ważnej dziedzinie, która szczególnie wymaga spójnego i skutecznego mechanizmu ochrony danych osobowych na szczeblu Unii Europejskiej.

b) Skuteczna ochrona danych osobowych ma znaczenie nie tylko dla osób, których dane dotyczą, ale ma również korzystny wpływ na skuteczność samej współpracy policyjnej i sądowej. Pod wieloma względami interesy te są zbieżne.

Wspólne normy

- c) Według EIOD nowe ramy ochrony danych powinny nie tylko być zgodne z zasadami ochrony danych — należy zagwarantować spójność ochrony danych w ramach Unii Europejskiej — ale również określić zestaw dodatkowych zasad uwzględniających szczególnie charakter dziedziny ochrony porządku publicznego.
- d) Obecny wniosek spełnia te warunki: zapewnia, stosowanie istniejących zasad ochrony danych ustanowione w dyrektywie 95/46/WE w obszarze trzeciego filaru, ponieważ większość przepisów wniosku odzwierciedla instrumenty prawne UE w zakresie ochrony danych osobowych i jest spójna z tymi instrumentami prawnymi. Ponadto przewiduje wspólne normy określające te zasady, mając na uwadze ich zastosowanie w tej dziedzinie, które są generalnie rzecz ujmując satysfakcjonujące dla zapewnienia odpowiednich zabezpieczeń ochrony danych w trzecim filarze.

Stosuje się do wszelkiego rodzaju przetwarzania danych

- e) Istotnym czynnikiem umożliwiającym osiągnięcie celu decyzji ramowej jest, by jej zakres obejmował wszystkie dane policyjne i sądowe, nawet jeżeli nie są one przekazywane ani udostępniane przez właściwe organy innych państw członkowskich.
- f) Art. 30 ust. 1 lit. b) i art. 31 ust. 1 lit. c) TUE stanowią podstawę prawną zasad ochrony danych, która nie ogranicza się do ochrony danych osobowych faktycznie wymienianych pomiędzy właściwymi organami państw członkowskich, ale dotyczy także sytuacji krajowych.
- g) Wniosek nie ma zastosowania do przetwarzania danych w ramach drugiego filaru traktatu o UE (wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa) ani też do przetwarzania danych przez służby wywiadowcze oraz dostępu tych służb do tych danych, gdy są one przetwarzane przez właściwe organy lub inne strony (wynika to z art. 33 TUE). W tych dziedzinach prawo krajowe powinno zapewniać odpowiednią ochronę osób, których dane dotyczą. Ta luka w zakresie ochrony na szczeblu UE wymaga jeszcze skuteczniejszej ochrony w dziedzinach, które wniosek obejmuje.
- h) EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wniosek rozszerza swój zakres o dane osobowe przetwarzane przez organy sądowe.

W odniesieniu do innych instrumentów prawnych

- i) W przypadku gdy jakkolwiek inny szczególnie instrument prawny na podstawie tytułu VI traktatu o UE przewiduje bardziej szczegółowe warunki lub ograniczenia dla przetwarzania lub dostępu do danych, zastosowanie powinny mieć przepisy szczególnego instrumentu prawnego, jako *lex specialis*.
- j) Omawiany wniosek dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych jest ważny sam w sobie, a jego

przyjęcie jest niezbędne nawet w przypadku braku instrumentu prawnego dotyczącego dostępności (zgodnie z wnioskiem Komisji z dnia 12 października 2005 r.)

- k) W związku z zatwierdzeniem przez Parlament Europejski dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych w zakresie łączności kwestia ustanowienia ram prawnych dla ochrony danych w ramach trzeciego filaru staje się jeszcze pilniejsza.

Struktura wniosku

- l) Dodatkowe zasady określone w rozdziale II (oprócz ogólnych zasad zawartych w dyrektywie 95/46/WE) powinny zapewniać dodatkową ochronę osobom, których dane dotyczą, w związku z szczególnym kontekstem trzeciego filaru, ale nie mogą one prowadzić do niższego poziomu ochrony.
- m) Rozdział III dotyczący szczególnych form przetwarzania (do którego włączono trzecią warstwę ochrony) nie może naruszać przepisów rozdziału II. Przepisy rozdziału III powinny zapewniać dodatkową ochronę osobom, których dane dotyczą, w sytuacjach, gdy dotyczy to właściwych organów więcej niż jednego państwa członkowskiego, przy czym przepisy te nie mogą prowadzić do niższego poziomu ochrony.
- n) Przepisy dotyczące weryfikacji jakości danych (art. 9 ust. 1 i 6) oraz regulujące dalsze przetwarzanie danych osobowych (art. 11 ust.1) powinny zostać przeniesione do rozdziału II i stosowane do wszystkich rodzajów przetwarzania danych przez organy porządku publicznego, nawet jeśli dane osobowe nie zostały przekazane ani udostępnione przez inne państwo członkowskie. Jest to w szczególności niezbędne — zarówno w interesie osób, których dane dotyczą, jak i właściwych organów — dla zapewnienia, że właściwa weryfikacja jakości dotyczy wszystkich danych osobowych.

Ograniczenie celu

- o) Wniosek nie określa w sposób zadowalający pewnej sytuacji, która może wydarzyć się podczas pracy policji: a mianowicie, potrzeby dalszego wykorzystywania danych do celów uznanych za niezgodne z celem, dla które zostały zebrane.
- p) Zgodnie z prawem UE dotyczącym ochrony danych, dane osobowe muszą być gromadzone do określonych i wyrażonych celów i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami. Trzeba zezwolić na pewną elastyczność w odniesieniu do dalszego wykorzystania. Jest bardziej prawdopodobne, że ograniczenie dotyczące gromadzenia danych jest faktycznie przestrzegane, jeżeli organy odpowiedzialne za wewnętrzne bezpieczeństwo wiedzą, że mogą polegać, przy odpowiednich zabezpieczeniach, na odstępstwie od ograniczenia w odniesieniu do dalszego wykorzystania.

q) Decyzja ramowa powinna określać w rozdziale II, że państwom członkowskim powinno się zezwolić na przyjęcie środków legislacyjnych w celu umożliwienia dalszego przetwarzania, gdy środek taki jest konieczny do zabezpieczenia:

- zapobiegania zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, obronności i bezpieczeństwa narodowego;
- ochrony ważnego interesu gospodarczego lub finansowego państwa członkowskiego.
- ochrona osoby, której dane dotyczą.

Do tych kompetencji państw członkowskich może należeć również przetwarzanie naruszające prywatność i wobec tego muszą mu towarzyszyć surowe warunki.

Konieczność i proporcjonalność

r) Zasady konieczności i proporcjonalności wniosku powinny w pełni odzwierciedlać orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka poprzez zapewnienie, że przetwarzanie danych osobowych uważane jest za konieczne jedynie w przypadku, gdy właściwe organu mogą wykazać jego wyraźną potrzebę oraz o ile nie są dostępne środki mniej naruszające prywatność.

Wymiana danych osobowych z państwami trzecimi

s) Przekazywanie państwom trzecim danych bez zapewnienia ochrony osób, których dane dotyczą, poważnie naruszyłoby ochronę danych przewidzianą w obecnym wniosku na terytorium Unii Europejskiej. EIOD zaleca zmianę obecnego wniosku tak, aby zapewnić stosowanie art. 15 do wymiany *wszystkich* danych osobowych z państwami trzecimi. Zalecenie to nie odnosi się do art. 15 ust. 1 lit. c).

t) W przypadku gdy dane osobowe są przekazywane z krajów trzecich, ich jakość powinna być przed ich wykorzystaniem uważnie oceniana w świetle poszanowania praw człowieka i norm ochrony danych.

Wymiana danych osobowych z podmiotami prywatnymi i organami innymi niż organy porządku publicznego

u) Powinny mieć zastosowanie szczególne i surowe warunki, ponieważ w szczególnych przypadkach do celów zapobiegania i zwalczania przestępczości może być konieczne przekazywanie danych podmiotom prywatnym i innym organom publicznym. EIOD zaleca zmianę obecnego wniosku tak, aby zapewnić stosowanie art. 13 i 14 do wymiany *wszystkich* danych osobowych, także tych niepostrzymanyh lub nieudostępnianych przez inne państwo członkowskie. Zalecenie to nie odnosi się do art. 13 lit. c) ani do art. 14 lit. c).

v) Powinny mieć zastosowanie wspólne normy dotyczące dostępu przez organy porządku publicznego do danych

znajdujących się w posiadaniu podmiotów prywatnych tak, aby umożliwić dostęp jedynie na podstawie dobrze zdefiniowanych warunków i ograniczeń.

Szczególne kategorie danych

w) Szczególne zabezpieczenia powinno się przewidzieć w szczególności w celu zagwarantowania, aby:

- dane biometryczne i profile DNA były wykorzystane jedynie na podstawie dobrze określonych i interoperacyjnych norm technicznych,
- ich stopień ścisłości był uważnie uwzględniony i mógł być podważony przez osobę, której dane dotyczą przy pomocy dostępnych sposobów, oraz
- było w pełni zapewnione poszanowanie godności osób.

Rozróżnienie na różne kategorie danych

x) Dane osobowe dotyczące różnych kategorii osób (podejrzani, skazani, ofiara, świadek, itd.) powinny być przetwarzane zgodnie z różnymi odpowiednimi warunkami i zabezpieczeniami. Wobec powyższego EIOD proponuje dodanie nowego ustępu do art. 4, który zawierałby następujące elementy:

- obowiązek państw członkowskich określenia konsekwencji prawnych rozróżnienia, które zostanie dokonane na dane osobowe różnej kategorii osób;
- dodatkowe przepisy ograniczające cel przetwarzania, określające dokładne terminy i ograniczające dostęp do danych, w przypadku gdy jest mowa o osobach niebędących podejrzanymi.

Zautomatyzowane decyzje indywidualne

y) Decyzje oparte wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych powinny podlegać bardzo surowym warunkom, jeżeli mają skutki prawne dla danej osoby lub istotnie wpływają na tę osobę. W tym przypadku EIOD zaleca wprowadzenie szczególnych przepisów dotyczących zautomatyzowanych decyzji indywidualnych, podobnych do przepisów dyrektywy 95/46/WE.

Zestawienie innych zaleceń

z) EIOD zaleca:

- przeformułowanie pierwszego tiret art. 4 ust. 4 tak, aby zapewnić poszanowanie orzecznictwa w zakresie art. 8 EKPC, ponieważ wnioskowane sformułowanie art. 4 ust. 4 nie spełnia kryteriów określonych w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka odnoszącym się do art. 8 EKPC;

- usunięcie ogólnego odstępstwa, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub przynajmniej wyraźne ograniczenie interesów publicznych uzasadniających korzystanie z tego odstępstwa przez państwa członkowskie;
- zmianę art. 10 tak, aby zapewnić również odnotowanie lub dokumentowanie dostępu do danych;
- skreślenie lit. a) w ust. 2 art. 19, 20 i 21;
- dodanie do wniosku przepisów w zakresie inspektorów ochrony danych; Przepisy te mogłyby być podobne do przepisów art. 24-26 rozporządzenia 45/2001/WE.
- zmianę art. 31 ust. 2 wniosku tak, aby dać prawo przewodniczącemu Grupy Roboczej art. 29 do udziału lub bycia reprezentowanym na posiedzeniach nowej grupy roboczej.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2005 r.,

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

III

(Powiadomienia)

KOMISJA

GR-Elliniko: Obsługa regularnych połączeń lotniczych

Zaproszenie do składania ofert opublikowane przez Republikę Grecką na podstawie art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 w sprawie obsługi regularnych tras lotniczych zgodnie z nałożonymi zobowiązaniami z tytułu wykonywania usług publicznych

(2006/C 47/13)

1. **Wprowadzenie:** Zgodnie z postanowieniami art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 408/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzwspólnotowych tras lotniczych rząd Republiki Greckiej nałożył zobowiązanie z tytułu wykonywania usług publicznych na następujących regularnych trasach lotniczych:

Ateny — Kythira,

Ateny — Naxos,

Ateny — Paros,

Ateny — Karpatos,

Ateny — Sitia,

Ateny — Skiatos,

Saloniki — Korfu,

Rodos — Kos — Leros — Astipalea,

Korfu — Aktios — Kefalonia — Zakynthos.

Wymagania dotyczące zobowiązania z tytułu wykonywania usług publicznych zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* C 46 z dnia 24.2.2006 oraz C 164 z dnia 10.7.2002, str. 16.

W przypadku gdy do 1 marca 2006 r. żaden przewoźnik nie zgłosi w Urzędzie Lotnictwa Cywilnego gotowości do wykonywania od 1 kwietnia 2006 r. regularnych lotów na jednej lub kilku z wyżej wymienionych tras, zgodnie z nałożonym zobowiązaniem z tytułu wykonywania usług publicznych, bez dofinansowania, Grecja postanowiła, w ramach procedury przewidzianej w art. 4 ust. 1 lit. d) wyżej wymienionego rozporządzenia, rozpocząć procedurę mającą na celu ograniczenie dostępu do jednej lub kilku tras (wymienionych powyżej) tylko do jednego przewoźnika, na okres trzech lat i udzielić, w drodze zaproszenia do składania ofert, prawa do eksploatacji tych tras od dnia 1 kwietnia 2006 r.

2. **Przedmiot przetargu:** Prawo wyłącznej obsługi od 1 kwietnia 2006 r. następujących regularnych połączeń lotniczych zgodnie ze zobowiązaniem z tytułu wykonywania usług publicznych. Wspomniane regularne połączenia lotnicze to:

Ateny — Kythira,

Ateny — Naxos,

Ateny — Paros,

Ateny — Karpatos,

Ateny — Sitia,

Ateny — Skiatos,

Saloniki — Korfu,

Rodos — Kos — Leros — Astipalea,

Korfu — Aktios — Kefalonia — Zakynthos.

Obsługa tych tras będzie się odbywać zgodnie ze zobowiązaniem z tytułu świadczenia usług publicznych, które zostało nałożone w odniesieniu do obsługi wymienionych połączeń, opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 46 z dnia 24.2.2006 oraz C 164 z dnia 10.7.2002, str. 16.

Oferty mogą być składane w odniesieniu do jednej lub kilku wyżej wymienionych tras. W każdym przypadku oferty należy składać oddzielnie dla każdego z wyżej wymienionych połączeń.

Ze względu na specyfikę dągo połączenia lotniczego, przewoźnik powinien być w stanie udowodnić, że personel pokładowy, który obsługuje pasażerów, mówi i rozumie język grecki.

3. **Udział w przetargu:** Udział w przetargu jest otwarty dla wszystkich przewoźników lotniczych, którzy dysponują ważną licencją wydaną przez Państwo Członkowskie na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2407/92 w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym.

4. **Procedura przetargowa:** Niniejszy przetarg jest regulowany postanowieniami art. 4 ust. 1 lit. d) do i) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych oraz odpowiednio postanowieniami rozporządzenia Prezydenta nr 346/98 w sprawie transpozycji postanowień dyrektywy Rady (EWG) nr 92/50/EWG z dnia 18 lipca 1992 r. w celu koordynacji procedur przyznawania umów na świadczenie usług publicznych określonych w prawodawstwie greckim znowelizowanym na mocy rozporządzenia Prezydenta nr 18/2000.

W razie wyjątkowej konieczności oraz o ile zapadnie decyzja o powtórzeniu przetargu (w przypadku gdy cel przetargu nie zostanie osiągnięty) Ministerstwo Transportu i Łączności może podjąć konieczne działania w celu zaspokojenia istotnego zapotrzebowania na połączenia lotnicze określonego odizolowanego regionu, pod warunkiem że działania te pozostaną w zgodzie z zasadą bezstronności, odpowiedniości i jawności oraz że nie będą one trwały dłużej niż 6 miesięcy.

Ponadto w przypadku wpłynięcia tylko jednej oferty i nieprzyjęcia jej z powodów finansowych możliwe jest wszczęcie procedury negocjacyjnej.

Kandydaci są związani ofertą do momentu ogłoszenia wyniku przetargu.

5. **Dokumentacja przetargowa:** Pełną dokumentację przetargową, obejmującą specyfikację warunków umowy, dokumenty zgłoszenia do przetargu oraz inne potrzebne informacje, można uzyskać nieodpłatnie pod adresem: Wydziału Eksploatacji Lotniczej Greckiego Urzędu Lotnictwa Cywilnego: Hellenic Civil Aviation Authority, Air Operations Directorate, 1 Vas. Georgiou St., GR-11604 Hellenikon, tel.: (30-210) 891 61 49, faks: (30-210) 894 71 01.

6. **Dofinansowanie:** W ofertach składanych przez kandydatów należy wyraźnie wymienić kwotę wymaganą jako kwartalne dofinansowanie do obsługi każdej z tras, w okresie trzech lat od przewidywanej daty jej rozpoczęcia (wraz z roczną analizą rachunków, zgodnie ze specyfikacją warunków umowy). Dofinansowanie będzie wypłacane przelewem na konto przewoźnika prowadzone w banku uznawanym przez Grecję, co kwartał, w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury. Dokładna kwota dofinansowania będzie ustalana w oparciu o liczbę faktycznie wykonanych lotów, na podstawie potwierdzenia właściwego wywiązywania się z warunków umowy, wystawionego przez kompetentne organy Urzędu Lotnictwa Cywilnego oraz w oparciu o przysługującą kwotę dofinansowania.

7. **Kryterium wyboru:** Kryterium wyboru spośród przewoźników, którzy są w stanie zapewnić niezakłócone i zgodne z nałożonymi wymogami świadczenie usług na każdej z tras, jest najniższe dofinansowanie wymagane dla danego połączenia.

8. **Czas trwania, zmiany i rozwiązanie umowy:** Umowa wchodzi w życie 1 kwietnia 2006 r. i wygasa 31 marca 2009 r.

Umowa może zostać zmieniona jedynie zgodnie z wymogami w zakresie świadczenia usług publicznych, które zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* C 46 z dnia 24.2.2006 oraz C 164 z dnia 10.7.2002. Wszelkie zmiany muszą mieć formę pisemną.

W przypadku nieoczekiwanej zmiany warunków eksploatacji kwota dofinansowania może zostać zrewidowana.

Każda z umawiających się stron może zażądać rozwiązania umowy z półrocznym okresem wypowiedzenia. W przypadku gdy zachodzą wyjątkowo poważne okoliczności oraz w przypadku niewywiązywania się przez przewoźnika z warunków umowy wynikających ze zobowiązania świadczenia usług publicznych, zleceniodawca może rozwiązać umowę przed upływem półrocznego okresu wypowiedzenia. Umowę uważa się za automatycznie rozwiązaną w przypadku wstrzymania lub cofnięcia zleceniobiorcy pozwolenia na prowadzenie działalności lub Świadectwa Przewoźnika Lotniczego (AOC).

9. **Kary w przypadku niewywiązania się z warunków umowy:** Przewoźnik jest odpowiedzialny za właściwe wywiązywanie się z warunków umowy.

Liczba lotów odwołanych z powodów leżących po stronie przewoźnika nie może przekraczać 2 % ogólnej rocznej liczby lotów. W takich przypadkach obniża się odpowiednio kwotę dofinansowania.

W przypadku niedotrzymania, częściowo lub w całości, zobowiązań wynikających z umowy, niespowodowanego siłą wyższą (oprócz przypadków, w których liczba odwołanych lotów nie przekracza 2 % ogólnej rocznej liczby lotów), zleceniobiorca ma prawo obniżyć kwotę dofinansowania oraz nałożyć dodatkowe kary:

— W przypadku gdy odwołane loty przekraczają 2 % ogólnej rocznej przewidzianej liczby lotów na każdej trasie, obniża się należne dofinansowanie (za określone, wykonane w ciągu kwartału loty) przypadające na określoną linię o kwotę równą kwocie, która przysługiwałaby w przypadku regularnego wykonywania lotów.

— W przypadku naruszenia związanego z liczbą faktycznie oferowanych cotygodniowo miejsc w ciągu kwartału dofinansowanie obniża się proporcjonalnie do liczby niezaoferowanych miejsc.

— W przypadku naruszenia związanego z oferowanymi taryfami dofinansowanie obniża się proporcjonalnie do różnicy w zaoferowanych taryfach.

— W przypadku innego zaniechania w wypełnianiu warunków umowy nakłada się karę przewidzianą w rozporządzeniach dotyczących przewoźników lotniczych.

- W przypadku popełnienia przez zleceniobiorcę trzykrotnie w ciągu kwartału tego samego wykroczenia na dowolnej linii, oprócz wyżej wymienionych sankcji, możliwe jest zażądanie unieważnienia części lub całości gwarancji należytego wykonania umowy, w sytuacji gdy zleceniobiorca został o tym poinformowany na piśmie przez Urząd Lotnictwa Cywilnego, o ile zleceniobiorca nie przedstawi dostatecznych dowodów na to, iż za uchybienia nie jest odpowiedzialny. W przypadku nakładania kar przewidzianych w tym artykule bierze się pod uwagę ciężar każdego stwierdzonego uchybienia i stosuje się zasadę proporcjonalności.

Zleceniodawca może również zażądać odszkodowania za poniesione szkody.

10. **Składanie ofert:** Oferty należy składać w pięciu egzemplarzach listem poleconym (za potwierdzeniem odbioru) na adres Ministerstwa Transportu i Łączności:

Ministry of Transport and Communications, Civil Aviation Authority, Directorate-General for Air Transport, Directo-

rate for Air Operations, Section II, Vasileos Georgiou 1, GR-16604 Elliniko.

Ostateczny termin składania ofert upływa o godzinie 12:00, 32. dnia od daty publikacji niniejszego zaproszenia do składania ofert w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku wysłania ofert drogą pocztową odbiór musi nastąpić przed upływem wymienionej daty i godziny, o czym decyduje data na pokwitowaniu odbioru.

11. **Ważność ogłoszenia o przetargu:** Niniejsze ogłoszenie o przetargu jest ważne tylko pod warunkiem, że do 1 marca 2006 r. żaden wspólnotowy przewoźnik lotniczy nie zgłosi zamiaru wykonywania od 1 kwietnia 2006 r. regularnych lotów na jednej lub kilku z wyżej wymienionych tras (składając w Greckim Urzędzie Lotnictwa Cywilnego program lotów), zgodnie z nałożonym obowiązkiem świadczenia usług publicznych, bez żądania dofinansowania.

W każdym przypadku ogłoszenie o przetargu będzie nadal obowiązywać na tych samych warunkach, w odniesieniu do połączeń, wobec których do dnia 1 marca 2006 r. żaden przewoźnik nie wykaże zainteresowania.

P-Lizbona: Wykonywanie regularnych usług lotniczych

Sprostowanie do zaproszenia do składania ofert na wykonywanie regularnych usług lotniczych na trasie Lizbona/Bragança, Bragança/Vila Real/Lizbona, ogłoszone przez Portugalię zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92

(„Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej” S 25 z dnia 7.2.2006, procedura otwarta, 27011-2006)

(„Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej” C 32 z dnia 8.2.2006)

(2006/C 47/14)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. **Wprowadzenie:** Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2408/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych, Portugalia podjęła decyzję o zmianie zobowiązań z tytułu wykonywania usług publicznych na trasach Lizbona/Bragança i Bragança/Vila Real/Lizbona.

Ponieważ w dniu 8 marca 2006 r. żaden przewoźnik nie rozpoczął lub nie zamierza rozpocząć wykonywania regularnych usług na wyżej wymienionych trasach zgodnie z nałożonymi zobowiązaniami z tytułu wykonywania usług publicznych i bez żądania dofinansowania, Portugalia, w ramach procedury przewidzianej w art. 4 ust. 1 lit. d) wspomnianego rozporządzenia podjęła decyzję o ograniczeniu dostępu do tych tras do jednego przewoźnika oraz o przyznaniu prawa do eksploatacji tej trasy z dniem 28 sierpnia 2006 r. w drodze zaproszenia do składania ofert.

2. **Przedmiot zaproszenia do składania ofert:** Świadczenie usług lotniczych na trasie Lizbona/Bragança i Bragança/Vila Real/Lizbona począwszy od dnia 28 sierpnia 2006 r.

Usługi te będą świadczone zgodnie z zobowiązaniami z tytułu wykonywania usług publicznych nałożonymi na usługi publiczne i opublikowanymi w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* C 30 z dnia 7.2.2006.

Zwraca się uwagę przewoźników na fakt, iż — biorąc pod uwagę specyfikę tych połączeń — muszą oni wykazać, że większość załogi obsługującej te połączenia mówi po portugalsku i rozumie ten język.

3. **Uczestnictwo w zaproszeniu do składania ofert:** Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający odpowiedni certyfikat przewoźnika lotniczego i ważne zezwolenie eksploatacyjne wydane przez państwo członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym mogą wykonywać te usługi.

4. **Procedura rozpatrywania ofert:** Niniejsze zaproszenie do składania ofert podlega przepisom art. 4 ust. 1 lit. d)-i) rozporządzenia (EWG) nr 2408/92.

5. **Tryb udzielania zamówień:** Kompletną dokumentację dotyczącą zaproszenia do składania ofert, w tym program konkursu, można otrzymać po dokonaniu wpłaty 100 EUR na rzecz Instituto Nacional de Aviação Civil

(Krajowy Instytut Lotnictwa Cywilnego), Rua B, Edifícios 4,5, e 6 — Aeroporto da Portela 4, P-1749-034 Lisboa.

6. **Dofinansowanie:** Oferty przedstawione przez kandydatów muszą określać wyraźnie kwotę wymaganą z tytułu dofinansowania na wykonywanie wspomnianej usługi przez okres 3 lat począwszy od dnia rozpoczęcia eksploatacji (z podziałem rocznym). Jeżeli oferty obejmują wykonywanie lotów w weekendy, nie mogą one powodować jakiegokolwiek wzrostu nakładów finansowych ze strony Państwa. Określenie i uzasadnienie skutków finansowych wykonywania lotów w weekendy (niepowodujących nakładów ze strony Państwa) musi zostać odpowiednio wyszczególnione w ofercie konkursowej.

Dokładna kwota ostatecznie przyznanego dofinansowania zostanie określona co roku ex-post na podstawie rzeczywistych i odpowiednio uzasadnionych kosztów usługi oraz zysków, jakie ona przyniosła, do wysokości kwoty wskazanej we wniosku.

7. **Taryfy:** Oferty przedstawione przez kandydatów muszą wskazywać przewidywane taryfy, które muszą być zgodne ze zmienionymi zobowiązaniami z tytułu wykonywania usługi publicznej opublikowanymi w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* C 30 z dnia 7.2.2006.

8. **Czas trwania, zmiany oraz rozwiązanie umowy:** Umowa rozpocznie się w dniu 28 sierpnia 2006 r. i zostanie zakończona w dniu 27 sierpnia 2009 r. Ponadto wykonywanie umowy będzie przedmiotem corocznej analizy przeprowadzanej w porozumieniu z przewoźnikiem w miesiącach czerwcem i lipcu. W przypadku nieprzewidzianej zmiany warunków wykonywania usługi, kwota dotacji może zostać poddana przeglądowi.

9. **Kary w przypadku nieprzebrzegania umowy:** W przypadku niemożności wykonywania usługi przez przewoźnika z powodu działania siły wyższej kwota dofinansowania może zostać zmniejszona proporcjonalnie do niewykonanych lotów.

W przypadku, gdy przewoźnik nie eksploatuje trasy z powodów innych niż działanie siły wyższej, lub w przypadku niedotrzymania zobowiązań z tytułu wykonywania usług publicznych, władze portugalskie mogą:

obniżyć kwotę dofinansowania proporcjonalnie do ilości niezrealizowanych lotów,

zażądać od przewoźnika wyjaśnień i, jeżeli te nie będą wystarczające, anulować umowę bez okresu wypowiedzenia i zażądać odszkodowania za poniesione szkody.

10. Składanie ofert:

1. Oferty należy składać najpóźniej do godziny 17:00 30 dnia (trzydziestego dnia) od daty opublikowania niniejszego zaproszenia do składania ofert w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* C 47 z dnia 25.2.2006.
2. Oferty mogą zostać dostarczone bezpośrednio do siedziby Instituto Nacional de Aviação Civil, (Krajowy Instytut Lotnictwa Cywilnego) Rua B, Edifícios 4, 5 e 6 — Aeroporto da Portela 4, P-1749-034 Lisboa, w godzinach od 9:00 do 17:00 za pokwitowaniem, lub wysłane listem poleconym na ten sam adres, pod warunkiem zachowania terminu i godziny określonych w poprzednim punkcie.

11. **Okres ważności zaproszenia do składania ofert:** Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. d) pierwsze zdanie rozporządzenia (EWG) nr 2408/92, niniejsze zaproszenie do składania ofert jest ważne pod warunkiem, że żaden wspólnotowy przewoźnik lotniczy zamierzający uzyskać zezwolenie na eksploatację wspomnianych tras nie przedstawi przed dniem 8 marca 2006 r. wniosku o zezwolenie na eksploatację wspomnianej trasy począwszy od dnia 28 sierpnia 2006 r. zgodnie z nałożonymi zobowiązaniami z tytułu wykonywania usług publicznych, bez jakiegokolwiek dofinansowania.

W przypadku, gdy jeden lub kilku przewoźników przedstawi przed dniem 8 marca 2006 r. wniosek o zezwolenie na eksploatację tych tras, z zachowaniem zobowiązań z tytułu wykonywania usług publicznych i bez żądania dofinansowania, niniejsze zaproszenie traci ważność.

INFORMACJA

Dnia 28 lutego 2006 r. w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* C 49 A zostanie opublikowany „Wspólny katalog odmian gatunków roślin warzywnych” — siódmy suplement do 23. pełnego wydania.

Abonenci *Dziennika Urzędowego* mogą bezpłatnie otrzymać tyle samo egzemplarzy i wersji językowych powyższych wydań, ile obejmuje ich prenumerata. Proszę odesłać załączony formularz zamówienia, odpowiednio wypełniony wraz z numerem prenumeraty (kod widniejący z lewej strony każdej etykiety i zaczynający się od: O/...). Wspomniany *Dziennik Urzędowy* będzie dostępny bezpłatnie przez rok od momentu jego publikacji.

Osoby, które nie mają prenumeraty, mogą za opłatą zamówić ten *Dziennik Urzędowy* w jednym z naszych punktów sprzedaży (informacja na odwrocie strony).

Dziennik ten — podobnie jak wszystkie *Dzienniki Urzędowe* (L, C, CA, CE) — jest dostępny bezpłatnie na stronie internetowej <http://europa.eu.int/eur-lex/lex>.

FORMULARZ ZAMÓWIENIA

**Urząd Oficjalnych Publikacji
Wspólnot Europejskich**
Dział Prenumeraty
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Faks (352) 29 29-42752

Numer prenumeraty: O/.....

Proszę o przesłanie mi ... darmowego(-ych) egzemplarza(-y) **Dziennika Urzędowego C 49 A/2006**, przysługującego(-ych) mi w ramach prenumeraty.

Nazwisko

Adres

.....

Data Podpis